

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

12029 *Llei 23/2014, de 20 de novembre, de reconeixement mutu de resolucions penals a la Unió Europea.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui veguen i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione:

ÍNDEX

Títol preliminar. Règim general del reconeixement mutu de resolucions penals en la Unió Europea.

Article 1. Reconeixement mutu de resolucions penals en la Unió Europea.

Article 2. Instruments de reconeixement mutu.

Article 3. Respecte als drets i llibertats fonamentals.

Article 4. Règim jurídic.

Article 5. Estat d'emissió i estat d'execució.

Article 6. Deure d'informació al Ministeri de Justícia. Autoritat Central.

Títol I. Règim general de la transmissió, el reconeixement i l'execució dels instruments de reconeixement mutu en la Unió Europea.

Capítol I. Transmissió per les autoritats judicials espanyoles d'instruments de reconeixement mutu.

Article 7. Emissió i documentació d'ordes i resolucions per a la seua execució a l'empara del principi de reconeixement mutu.

Article 8. Transmissió d'ordes i resolucions per a la seua execució a l'empara del principi de reconeixement mutu.

Article 9. Informació obligatòria a Eurojust en relació amb els instruments de reconeixement mutu.

Article 10. Descripció del delictes i de la pena.

Article 11. Pèrdua sobrevinguda del caràcter executori de la resolució l'execució de la qual ha sigut transmesa.

Article 12. Trànsit per un altre estat membre del reclamat per l'autoritat judicial espanyola.

Article 13. Recursos contra les resolucions de transmissió d'instruments de reconeixement mutu.

Article 14. Gastos.

Article 15. Indemnitzacions i reembossaments.

Capítol II. Reconeixement i execució per les autoritats judicials espanyoles d'instruments de reconeixement mutu.

Secció 1a. Disposicions generals.

Article 16. Reconeixement i execució immediata.

Article 17. Traducció del certificat.

- Article 18. Pràctica de les comunicacions.
- Article 19. Esmena del certificat.
- Article 20. Absència de control de la doble tipificació i les seues excepcions.
- Article 21. Normes aplicables a l'execució.
- Article 22. Notificació del reconeixement i l'execució. Audiència.
- Article 23. Suspensió de l'execució de la resolució.
- Article 24. Recursos.
- Article 25. Gastos.
- Article 26. Indemnitzacions i reembossaments.
- Article 27. Trànsit de persones per territori espanyol en execució d'una orde europea o resolució judicial transmesa per un altre estat membre.
- Article 28. Trànsit del reclamat per un tercer estat membre en una execució acordada per l'autoritat espanyola.

Secció 2a. Denegació del reconeixement o de l'execució d'un instrument de reconeixement mutu.

- Article 29. Denegació del reconeixement o execució d'un instrument de reconeixement mutu.
- Article 30. Petició d'informació complementària.
- Article 31. Petició d'alçament d'immunitats.
- Article 32. Motius generals per a la denegació del reconeixement o l'execució de les mesures sol·licitades.
- Article 33. Resolucions dictades en absència de l'imputat.

Títol II. Orde europea de detenció i entrega.

Capítol I. Disposicions generals.

- Article 34. Orde europea de detenció i entrega.
- Article 35. Autoritats competents a Espanya per a emetre i executar una orde europea de detenció i entrega.
- Article 36. Contingut de l'orde europea de detenció i entrega.

Capítol II. Emissió i transmissió d'una orde europea de detenció i entrega.

- Article 37. Objecte de l'orde europea de detenció i entrega.
- Article 38. Presa de declaració prèvia a l'emissió d'una orde europea de detenció i entrega.
- Article 39. Requisits per a l'emissió a Espanya d'una orde europea de detenció i entrega.
- Article 40. Transmissió d'una orde europea de detenció i entrega.
- Article 41. Remissió d'informació complementària.
- Article 42. Sol·licitud d'entrega d'objectes.
- Article 43. Sol·licitud d'entregues temporals i de presa de declaració en l'estat d'execució.
- Article 44. Resposta en els casos d'entrega condicionada.
- Article 45. Procediment quan el reclamat és posat a disposició de l'autoritat judicial espanyola d'emissió.
- Article 46. Comunicació d'incidències al Ministeri de Justícia.

Capítol III. Execució d'una orde europea de detenció i entrega.

- Article 47. Fets que donen lloc a l'entrega.
- Article 48. Denegació de l'execució d'una orde europea de detenció i entrega.
- Article 49. Denegació de l'execució d'una orde europea de detenció i entrega per haver-se dictat en absència de l'imputat.
- Article 50. Detenció i posada a disposició de l'autoritat judicial.

- Article 51. Audiència del detingut i decisió sobre l'entrega.
- Article 52. Decisió sobre el trasllat temporal o presa de declaració de la persona reclamada.
- Article 53. Situació personal de la persona reclamada.
- Article 54. Terminis per a l'execució d'una orde europea de detenció i entrega.
- Article 55. Decisió d'entrega condicionada.
- Article 56. Decisió d'entrega suspesa.
- Article 57. Decisió en cas de concurrència de sol·licituds.
- Article 58. Entrega de la persona reclamada.
- Article 59. Entrega d'objectes.

Capítol IV. Altres disposicions.

- Article 60. Aplicació del principi d'especialitat a l'execució d'una orde europea de detenció i entrega.
- Article 61. Entrega ulterior a una extradició.
- Article 62. Extradició ulterior.

Títol III. Resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Capítol I. Disposicions generals.

- Article 63. Resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.
- Article 64. Autoritats judicials competents a Espanya per a transmetre i executar una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Capítol II. Transmissió d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

- Article 65. Sol·licituds de transmissió de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.
- Article 66. Requisits per a transmetre una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.
- Article 67. Consentiment del condemnat.
- Article 68. Consultes sobre la transmissió de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat entre l'estat d'emissió i el d'execució.
- Article 69. Documentació de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.
- Article 70. Notificació de la transmissió de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.
- Article 71. Transmissió de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.
- Article 72. Sol·licitud del jutge de vigilància penitenciària de mesures cautelars sobre el condemnat per a la seua adopció per l'autoritat d'execució.
- Article 73. Trasllat del condemnat a l'estat d'execució.
- Article 74. Retirada de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat pel jutge de vigilància penitenciària emissor.
- Article 75. Conseqüències en el procés espanyol de l'execució en un altre estat membre de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.
- Article 76. Reversió de l'execució de la condemna d'Espanya.

Capítol III. Execució d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

- Article 77. Requisits per al reconeixement i l'execució a Espanya d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.
- Article 78. Consultes sobre la transmissió d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Article 79. Sol·licitud de transmissió d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Article 80. Acord per a l'execució parcial de la condemna.

Article 81. Procediment per al reconeixement de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat a l'efecte del seu compliment a Espanya.

Article 82. Retirada del certificat de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Article 83. Adaptació de condemna.

Article 84. Ajornament del reconeixement de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Article 85. Denegació del reconeixement i l'execució de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Article 86. Legislació aplicable en l'execució de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Article 87. Mesures cautelars restrictives de la llibertat del condemnat quan es trobe a Espanya.

Article 88. Trasllat del condemnat a Espanya per al compliment de la privació de llibertat.

Article 89. Suspensió de l'execució d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Article 90. Devolució a l'autoritat d'emissió de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Article 91. Execució de condemnes arran d'una orde europea de detenció i entrega.

Capítol IV. Altres disposicions.

Article 92. Aplicació del principi d'especialitat a l'execució d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Títol IV. Resolució de llibertat vigilada.

Capítol I. Disposicions generals.

Article 93. Resolució de llibertat vigilada.

Article 94. Àmbit d'aplicació de la resolució de llibertat vigilada.

Article 95. Autoritats judicials competents a Espanya per a transmetre i executar una resolució de llibertat vigilada.

Capítol II. Transmissió d'una resolució de llibertat vigilada.

Article 96. Requisits per a emetre una resolució de llibertat vigilada.

Article 97. Documentació de l'orde europea de llibertat vigilada.

Article 98. Transmissió d'una resolució de llibertat vigilada.

Article 99. Conseqüències de la resolució de llibertat vigilada.

Article 100. Devolució de la resolució de llibertat vigilada.

Capítol III. Execució d'una resolució de llibertat vigilada.

Article 101. Requisits per a la transmissió a Espanya de la resolució de llibertat vigilada.

Article 102. Sol·licitud perquè Espanya preste el seu consentiment a la transmissió de la resolució de llibertat vigilada.

Article 103. Procediment per al reconeixement de la resolució de llibertat vigilada.

Article 104. Adaptació de la resolució de llibertat vigilada.

Article 105. Denegació del reconeixement i execució d'una resolució de llibertat vigilada.

Article 106. Adopció pel jutge central penal de resolucions ulteriors en relació amb la llibertat vigilada.

Article 107. Retirada de la resolució de llibertat vigilada per l'autoritat d'emissió.

Article 108. Devolució de la resolució de llibertat vigilada a l'autoritat d'emissió.

Títol V. Resolucions sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Capítol I. Disposicions generals.

Article 109. Resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Article 110. Àmbit d'aplicació de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Article 111. Autoritats competents a Espanya per a emetre i executar una resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Capítol II. Transmissió d'una resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Article 112. Requisits per a transmetre una resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Article 113. Consultes i intercanvi d'informació entre autoritats competents sobre la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Article 114. Procediment per a la transmissió de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Article 115. Documentació de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Article 116. Termini de supervisió de les mesures alternatives a la presó provisional en l'estat d'execució i la seua ampliació.

Article 117. Retirada de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Article 118. Competències de supervisió de l'autoritat judicial espanyola emissora de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Article 119. Recuperació de la competència per a la supervisió de les mesures de vigilància.

Article 120. Competències de l'autoritat judicial espanyola emissora per a l'adopció de decisions ulteriors en relació amb la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Capítol III. Execució d'una resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Article 121. Execució a Espanya de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Article 122. Procediment per a la presa de decisió sobre el reconeixement de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Article 123. Adaptació de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Article 124. Denegació del reconeixement i l'execució de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Article 125. Competències per a l'adopció de decisions ulteriors relacionades amb la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Article 126. Ampliació de la supervisió de les mesures de vigilància.

Article 127. Obligacions del jutge d'instrucció o de violència sobre la dona durant la supervisió de les mesures de vigilància.

Article 128. Entrega de la persona sotmesa a mesures de vigilància.

Article 129. Notificacions sense resposta.

Títol VI. Orde europea de protecció.

Capítol I. Disposicions generals.

Article 130. Orde europea de protecció.

Article 131. Autoritats competents a Espanya per a emetre i rebre una orde europea de protecció.

Article 132. Relació de l'orde europea de protecció amb altres resolucions de reconeixement mutu.

Capítol II. Emissió i transmissió d'una orde europea de protecció.

Article 133. Requisits per a emetre i transmetre una orde europea de protecció.

Article 134. Procediment per a l'emissió de l'orde europea de protecció.

Article 135. Documentació de l'orde europea de protecció.

Article 136. Transmissió d'una orde europea de protecció a diversos estats d'execució.

Article 137. Competències del jutge o tribunal espanyol després de la transmissió de l'orde europea de protecció.

Capítol III. Execució d'una orde europea de protecció.

Article 138. Execució d'una orde europea de protecció.

Article 139. Incompliment d'una mesura de protecció.

Article 140. Denegació del reconeixement i l'execució de l'orde europea de protecció.

Article 141. Modificació de l'orde europea de protecció.

Article 142. Finalització de les mesures adoptades en virtut d'una orde europea de protecció.

Títol VII. Resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

Capítol I. Disposicions generals.

Article 143. Resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

Article 144. Autoritats judicials competents a Espanya per a emetre i executar una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

Capítol II. Emissió i transmissió d'una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

Article 145. Transmissió d'una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

Article 146. Procediment per a l'emissió de la resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

Article 147. Documentació de la resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

Article 148. Transmissió a diversos estats d'execució d'una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

Article 149. Competències de l'autoritat d'emissió espanyola després de la transmissió d'una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

Capítol III. Execució d'una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

Article 150. Absència de control de doble tipificació.

Article 151. Procediment per al reconeixement de la resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

Article 152. Mesures de compliment de la resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

Article 153. Duració de la mesura d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves.

Article 154. Denegació del reconeixement i l'execució d'una resolució d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves.

Article 155. Impossibilitat d'execució d'una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

Article 156. Suspensió de l'execució d'una mesura d'embargament de béns o d'assegurament de proves.

Títol VIII. Resolucions de decomís.

Capítol I. Disposicions generals.

Article 157. Resolucions de decomís.

Article 158. Autoritats judicials competents a Espanya per a transmetre i executar una resolució de decomís.

Capítol II. Transmissió d'una resolució de decomís.

Article 159. Transmissió d'una resolució de decomís.

Article 160. Documentació de la resolució de decomís.

Article 161. Procediment per a la transmissió de la resolució de decomís.

Article 162. Transmissió d'una resolució de decomís a més d'un estat membre.

Article 163. Conseqüències de la transmissió d'una resolució de decomís.

Article 164. Transformació del decomís.

Article 165. Acord entre autoritats sobre la disposició dels béns decomissats.

Capítol III. Execució d'una resolució de decomís.

Article 166. Reconeixement d'una resolució de decomís.

Article 167. Procediment sobre el reconeixement de la resolució de decomís.

Article 168. Execució d'una resolució de decomís.

Article 169. Execució de resolucions de decomís múltiples.

Article 170. Denegació del reconeixement i execució d'una resolució de decomís.

Article 171. Suspensió de l'execució d'una resolució de decomís.

Article 172. Disposició dels béns decomissats.

Títol IX. Resolucions per les quals s'imposen sancions pecuniàries.

Capítol I. Disposicions generals.

Article 173. Sanció pecuniària.

Article 174. Autoritats judicials competents a Espanya per a transmetre i executar una resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària.

Article 175. Destinació de les quantitats cobrades.

Capítol II. Transmissió d'una resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària.

Article 176. Transmissió d'una resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària.

Article 177. Documentació de la resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària.

Article 178. Procediment per a la transmissió de la resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària.

Article 179. Conseqüències de la transmissió d'una resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària.

Capítol III. Execució d'una resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària.

Article 180. Reconeixement i execució a Espanya d'una resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària.

Article 181. Procediment per al reconeixement i execució d'una resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària.

Article 182. Denegació del reconeixement i execució d'una resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària.

Article 183. Revisió de la quantia de la sanció.

Article 184. Sancions alternatives en cas d'impagament de la sanció pecuniària.

Article 185. Suspensió de l'execució d'una resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària.

Títol X. Exhort europeu d'obtenció de proves.

Capítol I. Disposicions generals.

Article 186. Exhort europeu d'obtenció de proves.

Article 187. Àmbit de l'exhort europeu d'obtenció de proves.

Article 188. Autoritats competents a Espanya per a emetre i executar un exhort europeu d'obtenció de proves.

Capítol II. Emissió i transmissió d'un exhort europeu d'obtenció de proves.

Article 189. Emissió i transmissió de l'exhort europeu d'obtenció de proves.

Article 190. Documentació de l'exhort europeu d'obtenció de proves.

Article 191. Procediment per a la transmissió de l'exhort europeu d'obtenció de proves.

Article 192. Transmissió de l'exhort europeu d'obtenció de proves.

Article 193. Recursos en l'estat d'execució.

Article 194. Utilització a Espanya de les dades personals obtingudes en l'execució de l'exhort en un altre estat membre.

Capítol III. Execució d'un exhort europeu d'obtenció de proves.

Article 195. Execució a Espanya d'un exhort europeu d'obtenció de proves.

Article 196. Procediment per al reconeixement i l'execució de l'exhort europeu d'obtenció de proves.

Article 197. Obtenció i trasllat dels objectes, documents o dades obtingudes conforme a l'exhort europeu d'obtenció de proves.

Article 198. Denegació del reconeixement i l'execució de l'exhort europeu d'obtenció de proves.

Article 199. Informació específica sobre el curs de l'execució de l'exhort.

Article 200. Suspensió de l'execució de l'exhort.

Disposició addicional primera. Remissió i execució d'ordes europees de detenció i entrega provinents o dirigides a Gibraltar.

Disposició addicional segona. Transmissió de mesures d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves i de sancions pecuniàries amb el Regne Unit i la República d'Irlanda.

Disposició addicional tercera. Informació sobre les declaracions efectuades davant de la Secretaria General del Consell de la Unió Europea.

Disposició transitòria primera. Règim transitori.

Disposició transitòria segona. Remissió i execució de resolucions condemnatòries a Polònia.

Disposició transitòria tercera. Equivalència de la descripció del Sistema d'Informació Schengen.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Disposició final primera. Actualització d'annexos.

Disposició final segona. Títol competencial.

Disposició final tercera. Incorporació de dret de la Unió Europea.

Disposició final quarta. Entrada en vigor.

PREÀMBUL

I

Més d'una dècada després que el Tractat d'Amsterdam prevera la creació d'un espai de llibertat, seguretat i justícia en la Unió Europea, els estats membres, i entre estos Espanya, continuen reforçant els seus mecanismes de cooperació judicial a través de l'aplicació dels seus dos principis bàsics: l'harmonització de legislacions i el reconeixement mutu de resolucions judicials.

El principi de reconeixement mutu, basat en la confiança mútua entre els estats membres i consagrat en el Consell Europeu de Tampere com la «pedra angular» de la cooperació judicial civil i penal en la Unió Europea, ha suposat una autèntica revolució en les relacions de cooperació entre els estats membres, al permetre que aquella resolució emesa per una autoritat judicial d'un estat membre siga reconeguda i executada en un altre estat membre, excepte quan concórrega algun dels motius que permeta denegar-ne el reconeixement. Finalment, el Tractat de Funcionament de la Unió Europea ha suposat la consagració com a principi jurídic del reconeixement mutu, en el qual, segons el seu article 82, es basa la cooperació judicial en matèria penal.

Este nou model de cooperació judicial comporta un canvi radical en les relacions entre els estats membres de la Unió Europea, ja que substituïx les antigues comunicacions entre les autoritats centrals o governatives per la comunicació directa entre les autoritats judicials, suprimix el principi de doble incriminació en relació amb una llista predeterminada de delictes i regula com a excepcional el rebuig al reconeixement i execució d'una resolució, a partir d'una llista taxada de motius de denegació. A més, s'ha aconseguit simplificar i agilitzar els procediments de transmissió de les resolucions judicials, per mitjà de l'ús d'un formulari o certificat que han de completar les autoritats judicials competents per a la transmissió d'una resolució a un altre estat membre.

En l'àmbit penal, segons el que disposa el programa de mesures destinat a posar en pràctica el principi de reconeixement mutu de les resolucions en matèria penal, este principi ha de ser aplicat en cada una de les fases del procés penal, tant abans, com durant i inclús després de dictar-se la sentència condemnatòria.

II

La primera vegada que en l'àmbit del dret penal es va plasmar este principi en un instrument jurídic de la Unió Europea va ser en la Decisió Marc 2002/584/JAI, relativa a l'orde europea i als procediments d'entrega entre estats membres, per un procés d'entrega dotat de major rapidesa i seguretat jurídica. Esta norma va ser immediatament incorporada al dret espanyol a través de la Llei 3/2003, de 14 de març, sobre l'orde europea de detenció i entrega i la Llei Orgànica 2/2003, de 14 de març, complementària de l'anterior.

La segona decisió marc adoptada en este àmbit va ser la Decisió Marc 2003/577/JAI, de 22 de juliol de 2003, relativa a l'execució en la Unió Europea de les resolucions d'embargament preventiu de béns i assegurament de proves, que permet que l'autoritat judicial de l'estat d'origen adopte una resolució en què s'acorde la realització d'un embargament provisional en un altre estat membre d'aquells béns que bé hagen de ser objecte d'un ulterior comís o bé hagen de ser utilitzats com a prova en juí. La seua incorporació al dret espanyol es va efectuar a través de la Llei 18/2006, de 5 de juny, per a l'eficàcia en la Unió Europea de les resolucions d'embargament i assegurament de proves en procediments penals i la Llei Orgànica 5/2006, de 5 de juny, complementària de l'anterior, per la qual es modifica la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial.

En tercer lloc, la Decisió Marc 2005/214/JAI, de 24 de febrer de 2005, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de sancions pecuniàries, va permetre a l'estat requeridor acudir a l'autoritat judicial de l'estat en què la persona obligada al pagament d'una sanció pecuniària derivada de la comissió d'una infracció penal (o administrativa en determinats casos) tinguera elements patrimonials, obtinguera ingressos o tinguera la seua residència habitual, per a executar l'esmentada sanció. La transposició

d'esta norma al nostre dret es va fer per mitjà de la Llei 1/2008, de 4 de desembre, per a l'execució en la Unió Europea de resolucions que imposen sancions pecuniàries, i la Llei Orgànica 2/2008, de 4 de desembre, de modificació de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder judicial, complementària de l'anterior.

Un any després, la Decisió Marc 2006/783/JAI, de 6 d'octubre de 2006, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de resolucions de decomís, permetria que una resolució dictada en un estat en què s'acordara el decomís d'una sèrie de béns fóra reconeguda i executada per un tribunal de l'estat en què es trobaren els béns afectats. Esta ha sigut fins hui l'última decisió marc sobre reconeixement mutu de resolucions penals transposada al nostre país, a través de la Llei 4/2010, de 10 de març, per a l'execució en la Unió Europea de resolucions judicials de decomís, i la Llei Orgànica 3/2010, de 10 de març, de modificació de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, i complementària de l'anterior.

L'any 2008 van ser diverses les decisions marc sobre reconeixement mutu de resolucions judicials adoptades en matèria penal. En primer lloc es va aprovar la Decisió Marc 2008/909/JAI, de 27 de novembre de 2008, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de sentències en matèria penal per les quals s'imposen penes o altres mesures privatives de llibertat als efectes de la seua execució en la Unió Europea. Esta permet que una resolució condemnatòria per la qual s'imposa a una persona física una pena o mesura privativa de llibertat siga executada en un altre estat membre quan això contribuísca a facilitar la reinserció del condemnat. Junt amb esta, es va adoptar també la Decisió Marc 2008/947/JAI, de 27 de novembre de 2008, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de sentències i resolucions de llibertat vigilada amb vista a la vigilància de les mesures de llibertat vigilada i les penes substitutives, que permet transmetre a un altre estat membre diferent del de la condemna la responsabilitat de vigilar el compliment pel condemnat de les mesures de llibertat vigilada o de les penes substitutives prèviament imposades en el primer. Finalment, en 2008 veuria la llum la Decisió Marc 2008/978/JAI, de 18 de desembre de 2008, relativa a l'exhort europeu d'obtenció de proves per a demanar objectes, documents i dades destinades a procediments en matèria penal, que consistix en una resolució judicial emesa per l'autoritat competent d'un estat membre a fi de demanar objectes, documents i dades d'un altre estat membre per al seu ús en un procés penal.

En 2009 es va aprovar en este àmbit la primera decisió marc modificativa d'altres anteriors, la Decisió Marc 2009/299/JAI, de 26 de febrer de 2009, per la qual es modifiquen les decisions marc 2002/584/JAI, 2005/214/JAI, 2006/783/JAI, 2008/909/JAI i 2008/947/JAI, destinada a reforçar els drets processals de les persones i a propiciar l'aplicació del principi de reconeixement mutu de les resolucions dictades arran de juís celebrats sense compareixença de l'imputat. Entre estes normes es troba també la Decisió Marc 2009/829/JAI, de 23 d'octubre de 2009, relativa a l'aplicació, entre estats membres de la Unió Europea, del principi de reconeixement mutu a les resolucions sobre mesures de vigilància com a substitució de la presó provisional, que permet supervisar a les autoritats judicials d'un estat membre aquelles resolucions adoptades en un procés penal celebrat en un altre estat membre per les quals s'imposa a una persona física una o més mesures de vigilància de la llibertat provisional.

Finalment, com a conseqüència dels canvis que va introduir el Tractat de Lisboa en l'estructura de la Unió Europea i en els seus instruments normatius, el 13 de desembre de 2011 es va aprovar la primera directiva en este àmbit. Es tracta de la Directiva 2011/99/JE, de 13 de desembre de 2011, sobre l'orde europea de protecció, que també s'incorpora a esta llei, i que té per objecte estendre la protecció que a través de les mesures pertinents haja imposat l'autoritat competent d'un estat membre per a protegir una persona contra possibles actes delictius d'una altra, al territori de l'estat membre al qual es desplace eixa persona per a residir o romandre durant un determinat període de temps.

Davant d'esta prolífica tasca normativa de les institucions de la Unió Europea, els estats membres tenen l'obligació d'afrontar una intensa labor legislativa per a incorporar als seus ordenaments les disposicions aprovades fins al moment. A Espanya, a més, si la tècnica normativa emprada fins ara en la transposició de les quatre primeres decisions marc no

variara, això implicaria una enorme producció normativa, no sols per les múltiples lleis que haurien d'adoptar-se, sinó també per les consegüents lleis orgàniques complementàries que sotmetrien la Llei Orgànica del Poder Judicial a constants modificacions.

Per això, s'ha decidit modificar la tècnica normativa emprada fins ara en la incorporació d'estes normes europees, perseguint tant garantir una millor transposició, com reduir la dispersió normativa i la complexitat d'un ordenament que, a la fi, ha de permetre als diferents operadors jurídics la seua tasca d'aplicar el dret en un àmbit ja per si mateix complex i nou.

D'esta manera, la present llei dona per amortitzada la tècnica de la incorporació individual de cada decisió marc o directiva europea en una llei ordinària i la seua corresponent llei orgànica complementària, i es presenta com un text conjunt en què es reunixen totes les decisions marc i la directiva aprovades fins hui en matèria de reconeixement mutu de resolucions penals. Inclou tant les ja transposades al nostre dret com les que n'estan pendents, evitant la indicada dispersió normativa i facilitant el seu coneixement i maneig pels professionals del dret. A més, s'articula a través d'un esquema en què té fàcil cabuda la incorporació de les futures directives que puguen anar adoptant-se en esta matèria.

Esta llei va acompanyada a més d'una llei orgànica per la qual es modifica la Llei Orgànica del Poder Judicial, que evita les contínues reformes a què esta s'hauria de veure sotmesa si la tasca de transposició es fera de manera individualitzada.

III

La llei partix d'un breu títol preliminar, per a estructurar-se a continuació en una sèrie de títols. El primer d'estos títols conté el règim tant de la transmissió com del reconeixement de les resolucions penals en la Unió Europea, incloent-hi normes d'aplicació als diferents instruments, però també d'àmbit més reduït en relació amb només un o més d'estos instruments. D'esta manera, en cada cas concret, els aplicadors estan cridats a seguir tant estes normes generals que asseguren la coherència del conjunt, com les disposicions específiques de cada un d'eixos instruments.

Els títols següents regulen cada un dels instruments de reconeixement mutu, seguint un esquema idèntic en què es distingixen unes normes comunes, altres destinades a indicar a l'autoritat judicial competent en cada cas com transmetre a altres estats de la Unió Europea una resolució de reconeixement mutu i, per fi, altres que estableixen les regles d'execució a Espanya de les resolucions que transmeten les autoritats competents dels altres estats membres. La part final de la llei conté tres disposicions addicionals, tres disposicions transitòries, una disposició derogatòria, quatre disposicions finals i tretze annexos. Estos últims incorporen els formularis o els certificats que hauran d'emprar les autoritats judicials espanyoles per a la transmissió de les resolucions judicials o per a realitzar aquelles notificacions exigides per la llei.

IV

El títol preliminar conté les disposicions bàsiques que conformen el règim jurídic del reconeixement mutu de resolucions penals en la Unió Europea. La llei enumera quines són eixes resolucions judicials que després regula, estableix el respecte als drets i llibertats fonamentals com a criteri principal d'actuació, l'aplicació supletòria de la Llei d'Enjudiciament Criminal en esta matèria, així com què s'ha d'entendre per estat d'emissió i d'execució. No s'oblida la llei de la necessitat de conèixer la dinàmica d'estes formes de cooperació judicial a través del seu reflex en dades estadístiques.

V

El títol I conté les normes generals de la transmissió i del reconeixement i execució dels instruments de reconeixement mutu en la Unió Europea. Es fa ací un esforç d'identificació dels elements comuns que es troben en les diferents normes de

reconeixement mutu de resolucions judicials en matèria penal. Estes disposicions han generalitzat regles que les decisions marc de la Unió Europea havien arreplegat amb formulacions dispars i la incorporació acrítica de les quals hauria generat diferències sense justificació, complicant al mateix temps l'aplicació d'esta llei.

D'esta manera, en este títol es reconeixen les característiques bàsiques del nou sistema de cooperació judicial basat en el reconeixement mutu. Els seus articles contenen les regles comunes que regixen tant la transmissió de les ordes europees i resolucions judicials a altres estats membres com la seua execució a Espanya, els motius generals de denegació del reconeixement i l'execució, i les normes sobre recursos, gastos i indemnitzacions i reembossaments, entre altres.

La competència tant per a la transmissió com per a l'execució dels diferents instruments de reconeixement mutu es distribuïx entre els jutges i tribunals i el Ministeri Fiscal. La llei generalitza l'audiència prèvia al fiscal quan siga un jutge o tribunal el que estiga coneixent d'algun dels instruments esmentats.

Especial rellevància té la llista de categories delictives a les quals no serà aplicable el principi de doble tipificació, en el qual s'expressa el compromís bàsic dels països de la Unió Europea de renunciar a l'exigència del control de la doble incriminació per a una sèrie d'infraccions. D'esta manera, aquelles resolucions judicials dictades en altres estats membres i transmeses a Espanya per al seu reconeixement i execució no estaran subjectes al control de la doble tipificació pel jutge o tribunal espanyol, en la mesura que es referisquen a algun dels delictes enumerats i sempre que es complisquen les condicions exigides per a cada tipus de resolució judicial. Com a conseqüència de l'actuació del principi de reconeixement mutu la decisió de l'autoritat competent de reconèixer i executar l'orde europea acordada per l'autoritat judicial estrangera és quasi automàtica sense necessitat de verificar-ne la conformitat amb el seu ordenament jurídic intern, i es limiten els supòsits de denegació de l'execució de la decisió transmesa a causes taxades i estrictament previstes en esta llei.

Estes normes generals posen de manifest la peculiaritat del reconeixement mutu derivada de la relació directa entre autoritats judicials dels diferents estats. Una característica la posada en pràctica de la qual requerix la comunicació immediata de les diferents decisions que s'adopten en cada cas i les consultes prèvies en molts supòsits en tant que permetran a les autoritats competents valorar la conveniència o no de recórrer a estos instruments.

La importància d'estos preceptes d'aplicació al conjunt d'instruments de reconeixement mutu es posa de manifest pel seu contingut, que comprén qüestions com les notificacions, traduccions, règim de recursos, supòsits comuns de suspensió o de denegació de l'execució d'una resolució transmesa al nostre país, entre altres.

VI

El títol II és el primer que es dedica ja a un instrument en concret, que és l'orde europea de detenció i entrega, les normes de la qual no sols segueixen el que fins ara ha regulat la Llei 3/2003, de 14 de març, sobre l'orde europea de detenció i entrega, sinó que també se n'ha dut a terme la posada al dia, en atenció a l'experiència ja acumulada en esta matèria. Això ha suposat el reforçament de les garanties jurídiques, en especial amb la introducció del criteri de la proporcionalitat, algunes millores de tècnica normativa i altres modificacions que perseguixen millorar l'aplicació pràctica de la norma. Es perfecciona així este procediment que permet a qualsevol autoritat judicial espanyola sol·licitar l'entrega d'una persona a un altre estat membre per al seguiment d'actuacions penals o per al compliment d'una condemna imposada, així com procedir a l'entrega quan haja rebut una orde europea de detenció i entrega procedent de l'autoritat judicial d'un altre estat membre.

VII

El títol III té per objecte les resolucions per al compliment de penes o mesures privatives de llibertat. A través d'estos preceptes s'incorpora una decisió marc no transposada fins ara, que permet que una resolució condemnatòria dictada en un estat membre siga executada en un altre estat membre, a fi de facilitar així la reinserció social del condemnat. Les autoritats judicials espanyoles, per tant, podran transmetre sentències condemnatòries a altres estats, quan s'hi imposen penes o mesures privatives de llibertat i es complisquen les condicions indicades per la llei, i hauran d'executar, així mateix, aquelles que de la mateixa manera els hagen sigut transmeses.

VIII

Per la seua banda, el títol IV conté les normes de l'anomenada resolució de llibertat vigilada, que estableixen el règim de la transmissió i execució de resolucions adoptades en el marc de mesures consecutives a la condemna. Este títol conté tant el procediment pel qual les autoritats judicials espanyoles poden transmetre una resolució per la qual s'imposa una mesura de llibertat vigilada o una pena substitutiva, com el procediment d'execució de les esmentades resolucions a Espanya quan hagen sigut dictades en altres estats membres. El reconeixement mutu d'estes resolucions té per objecte incrementar les possibilitats de reinserció social del condemnat perquè li permet mantindre els seus llaços familiars, lingüístics i culturals, així com millorar el control del compliment de les mesures de llibertat vigilada i de les penes substitutives a fi d'evitar la reincidència, tenint en compte el principi de la protecció de les víctimes.

IX

El títol V és el dedicat a la resolució sobre mesures de vigilància de la llibertat provisional, que permet que un estat diferent del que va imposar la mesura de vigilància puga supervisar-ne el compliment quan li siga sol·licitat i sempre que es complisquen els requisits legalment establits. D'esta manera, s'aconsegueix una millor ordenació de l'actuació dels estats en este àmbit penal i s'evita que un resident en un estat membre es veja tret del seu entorn com a conseqüència de la comissió d'una infracció penal durant el temps que transcórrega fins a la celebració del juí. Amb això també s'aconsegueix més seguretat pública, ja que permet que la persona sotmesa a actuacions penals en un estat membre diferent del de la seua residència siga vigilada per les autoritats d'este últim en espera de la celebració del juí, i d'esta manera s'evita acudir a instituts més repressius com la presó provisional o més insegurs com la llibertat provisional no vigilada.

X

El títol VI regula la transmissió i execució en un altre estat membre d'una orde europea de protecció. Esta orde és una resolució penal que pot adoptar l'autoritat competent de qualsevol estat membre en relació amb una mesura de protecció prèviament adoptada en eixe estat, per la qual es faculta l'autoritat competent d'un altre estat membre per a adoptar les mesures oportunes a favor de les víctimes o possibles víctimes de delictes que es troben en perill, quan s'hagen desplaçat al seu territori. Esta regulació permet que les mesures de protecció adoptades a favor d'una víctima, l'acompanyen en qualsevol lloc de la Unió Europea al qual es desplaça, ocasionalment o permanentment. El causant d'este perill també s'haurà d'enfrontar amb les conseqüències de l'incompliment d'esta orde europea.

Les mesures que es preveuen es caracteritzarien per la seua flexibilitat per a adaptar-se a les necessitats de protecció de la víctima en cada moment, la qual cosa suposa que també l'autoritat competent puga acordar la seua pròrroga, revisió, modificació o revocació. D'esta manera, es garanteix que les mesures de protecció dictades en

qualsevol estat membre a favor d'una persona que es veja amenaçada, siguen efectives en tot el territori de la Unió.

XI

El títol VII estableix el règim de reconeixement de la resolució d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves, en el qual s'inclouen, amb algunes modificacions, les disposicions de la Llei 18/2006, de 5 de juny, per a l'eficàcia en la Unió Europea de les resolucions d'embargament i d'assegurament de proves en els processos penals. Per mitjà d'este mecanisme, les autoritats judicials espanyoles transmetran les mesures d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves acordades en procediments penals a altres estats membres en què es puguen trobar els objectes, dades o documents objecte de la mesura. Igualment, es determina la forma en què les autoritats judicials espanyoles reconeixeran i compliran estes resolucions quan vinguen d'una autoritat judicial d'un altre estat membre. És important destacar com el concepte de mesura d'assegurament aplicada a este instrument comprén les mesures que afecten aquells béns del processat que siguen suficients per a cobrir la seua responsabilitat pecuniària. Les exigències del reconeixement mutu porten a encabir en este instrument una àmplia gamma de diligències asseguradores del cos del delictes, com ara la seua arreplega, bloqueig, conservació, intervenció, confiscació o posada en depòsit judicial. Tot això amb les degudes garanties que protegixen els drets que assistixen les parts i els tercers interessats de bona fe.

XII

El títol VIII es destina a preveure el règim de la resolució de decomís i incorpora, amb algunes adaptacions, el contingut present en la Llei 4/2010, de 10 de març, per a l'execució en la Unió Europea de resolucions judicials de decomís. D'esta manera, regula el procediment a través del qual seran transmeses, per part de les autoritats judicials espanyoles, aquelles sentències fermes per les quals s'impose un decomís, a altres estats membres de la Unió Europea, i estableix la manera en què les autoritats judicials espanyoles reconeixeran i executaran estes resolucions quan li siguen transmeses per un altre estat membre. Ja és sabuda la incidència que les normes de la Unió Europea han tingut en esta matèria a l'hora de precisar el concepte de decomís, que arriba a béns que provenen d'activitats delictives dutes a terme per la persona condemnada durant un període anterior a la condemna, o quan es tinga constància que el valor de la propietat és desproporcionat respecte als ingressos legals de la persona condemnada i una autoritat judicial nacional, basant-se en fets concrets, estiga plenament convençuda de la seua procedència delictiva. En canvi, queden fora d'esta llei els supòsits de restitució de béns als seus legítims propietaris.

La llei també incorpora les novetats per mitjà de les quals es tracten de remeiar els problemes derivats dels dubtes de localització dels béns objecte de decomís, i davant dels quals es permet que una autoritat judicial transmeta la seua resolució simultàniament a diversos estats membres de la Unió Europea. Una previsió que, al seu torn, obliga que hi haja una major comunicació entre les autoritats judicials per a evitar excessos d'execució.

XIII

El títol IX té per objecte regular la resolució per la qual s'exigix el pagament d'una sanció pecuniària, incorporant amb lleus modificacions el contingut de la Llei 1/2008, de 4 de desembre, per a l'execució en la Unió Europea de resolucions que imposen sancions pecuniàries. Estes normes determinen el procediment a través del qual es transmetran, per part de les autoritats judicials espanyoles, aquelles resolucions fermes per les quals s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària a una persona física o jurídica com a conseqüència de la comissió d'una infracció penal, a altres estats membres de la Unió

Europea en què eixa persona posseïska propietats, obtinga ingressos o tinga la seua residència habitual. Igualment, es regula el procediment per mitjà del qual les autoritats judicials espanyoles reconeixeran i executaran estes resolucions quan els siguen transmeses per un altre estat membre i el condemnat tinga eixes propietats, ingressos o residència al nostre país.

S'ha d'aclarir que el concepte de sanció pecuniària d'este instrument no es referix només a aquella quantitat de diners exigida en concepte de multa imposada com a conseqüència de la comissió d'una infracció, sinó també a la imposada en la mateixa resolució en concepte de costes judicials, com a compensació en benefici de les víctimes o destinada a un fons públic o organització de suport a les víctimes. A més, les sancions imposades poden derivar de la comissió d'una infracció de caràcter penal o administrativa, en els termes que es regulen.

XIV

L'últim títol, el X, regula l'exhort europeu d'obtenció de proves que incorpora una nova decisió marc al regular les normes sobre la transmissió i execució d'aquella resolució que les autoritats espanyoles poden enviar o rebre d'un altre estat membre a fi de demanar objectes, documents i dades per al seu ús en un procés penal. L'exhort europeu d'obtenció de proves es podrà referir també a procediments incoats per les autoritats competents d'altres estats membres de la Unió Europea per la comissió de fets tipificats com a infraccions administratives en el seu ordenament, quan la decisió pugua donar lloc a un procés davant d'un òrgan jurisdiccional en l'orde penal. Però no en el cas de les infraccions administratives comeses a Espanya, perquè en el nostre dret les autoritats administratives competents no es troben en la situació prevista en la norma europea, ja que les seues resolucions són recurribles en via contenciosa administrativa i no en via penal, la qual cosa ha impedit que s'incloguera dins d'este mecanisme de cooperació. Cal destacar que la intervenció sempre del jutge o fiscal espanyol en l'execució d'esta resolució quan siga transmesa per un altre estat permet prescindir del requisit de la validació per part d'eixa autoritat d'emissió, perquè el jutge o el fiscal ja valoren la proporcionalitat de la mesura sol·licitada i si comporta limitació de drets fonamentals.

XV

S'ha de fer una menció dels annexos que tanquen la llei i en els quals es contenen els models dels formularis i els certificats a través dels quals s'efectuen les comunicacions entre autoritats judicials en la Unió Europea. Es tracta de formularis i certificats idèntics en tots els països, per la qual cosa són perfectament comprensibles a partir del model traduït a cada llengua, dotant eixa relació de major agilitat i seguretat jurídica.

XVI

En definitiva, la present llei es configura com un instrument integrador que, a més de complir les obligacions normatives europees, respon al compromís de millora de la cooperació judicial penal en la Unió Europea i la lluita contra la criminalitat, i garanteix la seguretat i els drets dels ciutadans com a fi irrenunciable de l'Estat.

TÍTOL PRELIMINAR

Règim general del reconeixement mutu de resolucions penals en la Unió Europea

Article 1. *Reconeixement mutu de resolucions penals en la Unió Europea.*

En aplicació del principi de reconeixement mutu de resolucions penals en l'espai de llibertat, seguretat i justícia de la Unió Europea, les autoritats judicials espanyoles que

dicten una orde o resolució inclosa dins de la regulació d'esta llei, podran transmetre-la a un altre estat membre per al seu reconeixement i execució.

En aplicació del principi de reconeixement mutu de resolucions penals, les autoritats judicials espanyoles competents reconeixeran i executaran a Espanya, dins del termini previst, les ordes europees i resolucions penals previstes en esta llei quan hagen sigut transmeses correctament per l'autoritat competent d'un altre estat membre i no concórrega cap motiu taxat de denegació del reconeixement o l'execució.

Article 2. *Instruments de reconeixement mutu.*

1. S'entén per instrument de reconeixement mutu aquella orde europea o resolució emesa per l'autoritat competent d'un estat membre de la Unió Europea que es transmet a un altre estat membre perquè s'hi reconega i execute.

2. Els instruments de reconeixement mutu regulats en esta llei són els següents:

- a) L'orde europea de detenció i entrega.
- b) La resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.
- c) La resolució de llibertat vigilada.
- d) La resolució sobre mesures de vigilància de la llibertat provisional.
- e) L'orde europea de protecció.
- f) La resolució d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves.
- g) La resolució de decomís.
- h) La resolució per la qual s'imposen sancions pecuniàries.
- i) L'exhort europeu d'obtenció de proves.

Article 3. *Respecte als drets i llibertats fonamentals.*

La present llei s'aplicarà respectant els drets i llibertats fonamentals i els principis arrellegats en la Constitució Espanyola, en l'article 6 del Tractat de la Unió Europea i la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea, i en el Conveni Europeu de Drets i Llibertats Fonamentals del Consell d'Europa de 4 de novembre de 1950.

Article 4. *Règim jurídic.*

1. El reconeixement i l'execució dels instruments de reconeixement mutu que s'enumeren en l'article 2 es regiran pel que disposen esta llei, les normes de la Unió Europea i els convenis internacionals vigents en què Espanya siga part. A falta de disposicions específiques, s'hi aplicarà el règim jurídic previst per la Llei d'Enjudiciament Criminal.

2. Les disposicions del títol I s'aplicaran sense perjudi de les normes específiques corresponents a cada instrument de reconeixement mutu previstes en la resta de títols d'esta llei.

3. La interpretació de les normes que conté esta llei es farà de conformitat amb les normes de la Unió Europea reguladores de cada un dels instruments de reconeixement mutu.

Article 5. *Estat d'emissió i estat d'execució.*

S'entén per:

a) Estat d'emissió: l'estat membre de la Unió Europea en què l'autoritat competent ha dictat una orde o resolució de les regulades en esta llei a fi que siga reconeguda i executada en un altre estat membre.

b) Estat d'execució: l'estat membre de la Unió Europea al qual s'ha transmés una orde o resolució dictada per l'autoritat judicial competent d'un altre estat membre, per al seu reconeixement i execució.

Article 6. *Deure d'informació al Ministeri de Justícia. Autoritat Central.*

1. Els jutges o tribunals que transmeten o executen els instruments de reconeixement mutu que preveu esta llei ho reflectiran en els butlletins estadístics trimestrals i ho remetran al Ministeri de Justícia.
2. La Fiscalia General de l'Estat remetrà semestralment al Ministeri de Justícia una llista dels instruments de reconeixement mutu emesos o executats per representants del Ministeri Públic.
3. El Ministeri de Justícia serà l'autoritat central a la qual correspon la funció d'auxili a les autoritats judicials.

TÍTOL I

Règim general de la transmissió, el reconeixement i l'execució dels instruments de reconeixement mutu en la Unió Europea

CAPÍTOL I

Transmissió per les autoritats judicials espanyoles d'instruments de reconeixement mutu

Article 7. *Emissió i documentació d'ordes i resolucions per a la seua execució a l'empara del principi de reconeixement mutu.*

1. Quan l'eficàcia d'una resolució penal espanyola requerisca la pràctica d'actuacions processals en un altre estat membre de la Unió Europea, tractant-se d'algun instrument de reconeixement mutu regulat en esta llei, l'autoritat judicial espanyola competent la documentarà en el formulari o certificat obligatori, que transmetrà a l'autoritat competent de l'altre estat membre perquè l'execute.

El testimoni de la resolució penal en què es basa el certificat es remetrà obligatòriament junt amb este, llevat que es tracte d'una orde europea de detenció i entrega, un exhort europeu d'obtenció de prova o una orde europea de protecció, que es documentaran exclusivament a través del formulari corresponent.

L'original de la resolució o del certificat serà remés únicament quan ho sol·licite l'autoritat d'execució.

2. El certificat o el formulari aniran firmats per l'autoritat judicial competent per a dictar la resolució que es documenta.

3. El certificat o el formulari es traduiran a la llengua oficial o a una de les llengües oficials de l'estat membre al qual es dirigisca o, si és el cas, a una llengua oficial de les institucions comunitàries que haja acceptat el mencionat estat, llevat que disposicions convencionals permeten, en relació amb eixe estat, la seua remissió en espanyol.

La resolució penal només serà objecte de traducció quan ho requerisca l'autoritat judicial d'execució.

Article 8. *Transmissió d'ordes i resolucions per a la seua execució a l'empara del principi de reconeixement mutu.*

1. La transmissió dels instruments de reconeixement mutu, així com qualsevol altra notificació efectuada d'acord amb esta llei, es farà directament a l'autoritat judicial competent de l'estat d'execució, a través de qualsevol mitjà que deixe constància escrita en condicions que permeten acreditar-ne l'autenticitat.

Qualsevol dificultat que sorgisca en relació amb la transmissió o l'autenticitat d'algun document necessari per a l'execució d'un instrument de reconeixement mutu es resoldrà per mitjà de comunicació directa entre les autoritats judicials implicades o, quan siga procedent, en relació amb una orde europea de detenció i entrega o un exhort europeu d'obtenció de prova, amb la participació de les autoritats centrals dels estats membres.

2. Quan no es conega l'autoritat judicial d'execució competent, se sol·licitarà la informació corresponent per tots els mitjans necessaris, incloent-hi els punts de contacte espanyols de la Xarxa Judicial Europea (RJE) i la resta de xarxes de cooperació existents.

3. Els instruments de reconeixement mutu regulats en esta llei es podran transmetre a l'autoritat judicial competent, i demanar la col·laboració del membre nacional d'Espanya en Eurojust quan corresponga, de conformitat amb les normes reguladores d'este.

Article 9. Informació obligatòria a Eurojust en relació amb els instruments de reconeixement mutu.

1. Quan un instrument de reconeixement mutu afecte directament, almenys, tres estats membres i s'hagen transmés, almenys, a dos estats membres sol·licituds o decisions de cooperació judicial, caldrà informar Eurojust en els termes que establisca la seua normativa.

2. L'autoritat judicial que conega del procediment podrà acordar que la informació vaja acompanyada d'una petició d'assistència d'Eurojust.

Article 10. Descripció del delictes i de la pena.

L'autoritat judicial que emeta el formulari o el certificat en què es documenta la resolució judicial l'execució de la qual es transmet a un altre estat membre de la Unió Europea especificarà si el delictes objecte de la resolució judicial s'incardina en alguna de les categories que eximixen del control de doble tipificació de la conducta en l'estat d'execució, d'acord amb l'article 20, i si la pena prevista per al delictes és, en abstracte, almenys de tres anys de privació de llibertat.

Article 11. Pèrdua sobrevinguda del caràcter executori de la resolució l'execució de la qual ha sigut transmesa.

L'autoritat judicial espanyola d'emissió informarà immediatament l'autoritat encarregada de l'execució de l'adopció de qualsevol resolució o mesura que tinga per objecte deixar sense efecte el caràcter executori de l'orde o resolució l'execució de la qual ha sigut transmesa prèviament, i sol·licitarà la devolució del formulari o del certificat.

Article 12. Trànsit per un altre estat membre del reclamat per l'autoritat judicial espanyola.

Quan a l'autoritat judicial espanyola d'emissió d'una orde europea de detenció i entrega o d'una resolució per la qual s'imposen penes o mesures privatives de llibertat li conste que és necessari el trànsit del reclamat per un estat membre diferent de l'estat d'execució, instarà el Ministeri de Justícia perquè sol·licite l'autorització, i remetrà una còpia de la resolució judicial i del certificat emés, el qual estarà traduït a una de les llengües que accepte l'estat de trànsit.

El Ministeri de Justícia demanarà informació a l'estat de trànsit sobre si pot garantir que el condemnat no serà perseguit, detingut ni sotmés a cap altra restricció de la seua llibertat individual en el seu territori, per fets o condemnes anteriors. Si és el cas, el Ministeri de Justícia, a petició de l'autoritat judicial d'emissió, podrà retirar la sol·licitud.

Article 13. Recursos contra les resolucions de transmissió d'instruments de reconeixement mutu.

1. Contra les resolucions per les quals s'acorde la transmissió d'un instrument de reconeixement mutu es podran interposar els recursos previstos en l'ordenament jurídic espanyol, que seran tramitats i resolts exclusivament per l'autoritat judicial espanyola competent d'acord amb la legislació espanyola.

2. En cas d'estimació d'un recurs, l'autoritat judicial espanyola ho comunicarà immediatament a l'autoritat que conega de l'execució.

3. En cas de concessió d'indult que afecte la resolució objecte de recurs, l'autoritat judicial espanyola ho comunicarà immediatament a l'autoritat que conega de l'execució.

La concessió de l'indult no podrà afectar, en cap cas, el concepte de costes o gastos administratius generats en el procés ni tampoc la compensació atorgada en benefici de la víctima.

4. No es podrà interposar cap recurs contra la decisió de transmissió d'un instrument de reconeixement mutu acordada pel Ministeri Fiscal en les seues diligències d'investigació, sense perjudi que es pugua valorar posteriorment en el corresponent procediment penal, de conformitat amb el que preveu la Llei d'Enjudiciament Criminal.

Article 14. *Gastos.*

L'Estat espanyol finançarà els gastos ocasionats per l'execució d'una orde o resolució de reconeixement mutu transmesa a un altre estat membre, excepte els ocasionats en el territori de l'estat d'execució.

Si en l'execució d'una resolució judicial de decomís emesa pel jutge o tribunal espanyol es rep comunicació de l'estat d'execució en la qual es proposa un repartiment dels gastos ocasionats, el secretari judicial, en el termini de cinc dies des de la recepció d'esta comunicació, dirigirà un ofici al Ministeri de Justícia espanyol a l'efecte que accepte o rebutge la proposta de l'estat d'execució i arribe a un acord sobre el repartiment dels costos.

Article 15. *Indemnitzacions i reembossaments.*

Llevat que esta llei dispose una altra cosa, l'Estat espanyol únicament reembossarà a l'estat d'execució les quantitats abonades per este en concepte d'indemnització de danys i perjudis causats a tercers com a conseqüència de l'execució de l'orde o resolució remesa, sempre que no siguen deguts exclusivament a l'activitat del dit estat.

CAPÍTOL II

Reconeixement i execució per les autoritats judicials espanyoles d'instruments de reconeixement mutu

Secció 1a. Disposicions generals

Article 16. *Reconeixement i execució immediata.*

1. Les autoritats judicials espanyoles competents reconeixeran i executaran sense més tràmits que els establits en esta llei, en el termini que s'hi estipula per a cada cas, l'orde o resolució l'execució de la qual ha sigut transmesa per una autoritat judicial d'un altre estat membre.

2. La resolució que declare que l'autoritat judicial que ha rebut l'orde o resolució no té competència per a executar-la haurà d'acordar també la seua remissió immediata a l'autoritat judicial que considere competent, i notificarà l'esmentada resolució al Ministeri Fiscal i a l'autoritat judicial de l'estat d'emissió.

3. La resolució que declare la denegació del reconeixement o de l'execució de l'orde o resolució judicial transmesa per a la seua execució a Espanya haurà d'acordar també la seua devolució immediata i directa a l'autoritat judicial d'emissió quan la interlocutòria siga ferma.

Article 17. *Traducció del certificat.*

1. Quan el formulari o el certificat no estiga traduït a l'espanyol, es tornarà immediatament a l'autoritat judicial de l'estat emissor que l'haja firmat perquè duga a terme la traducció corresponent, llevat que un conveni en vigor amb el dit estat o una

declaració depositada davant de la Secretaria General del Consell de la Unió Europea permeten l'enviament en eixa altra llengua.

2. No serà obligatori que la resolució judicial en què es basa el certificat es reba traduïda a l'espanyol, sense perjudi que l'autoritat judicial en sol·licite la traducció quan ho considere imprescindible per a la seua execució.

Article 18. *Pràctica de les comunicacions.*

1. Les autoritats judicials espanyoles admetran l'enviament que s'efectue per mitjà de correu certificat o mitjans informàtics o telemàtics si els documents estan firmats electrònicament i permeten verificar-ne l'autenticitat. S'admetran també les comunicacions efectuades per fax i, a continuació, es requerirà l'enviament de la documentació original a l'autoritat judicial emissora; la recepció de la documentació serà la que determinarà l'inici del còmput dels terminis que preveu esta llei.

2. Les comunicacions a l'autoritat d'emissió que s'hagen de fer en virtut del que estableix esta llei per part de l'autoritat judicial espanyola seran directes i es podran cursar en espanyol a través de correu certificat, mitjans electrònics fefaents o fax, sense perjudi de remetre l'autoritat estrangera l'oportú testimoni si esta ho requerix.

Article 19. *Esmena del certificat.*

1. En els casos d'insuficiència del formulari o del certificat, quan este falte o no es corresponga manifestament amb la resolució judicial l'execució de la qual és transmesa, l'autoritat judicial ho comunicarà a l'autoritat d'emissió i fixarà un termini perquè el certificat es presente novament, es complete o es modifique.

2. Quan es tracte d'una resolució d'embargament de béns o d'assegurament de proves, l'autoritat judicial podrà adoptar, després d'oïr el Ministeri Fiscal pel termini de tres dies, i en este mateix termini, alguna de les decisions següents:

- a) Fixar un termini perquè el certificat es presente novament o es complete o modifique.
- b) Acceptar un document equivalent de l'autoritat competent de l'estat d'emissió que complete la informació necessària.
- c) Dispensar l'autoritat judicial d'emissió de presentar-lo si considera suficient la informació subministrada.

3. En els casos en què, sent obligatòria la seua transmissió, falte la resolució judicial l'execució de la qual ha sigut sol·licitada, l'autoritat judicial acordarà un termini perquè per l'autoritat judicial d'emissió la remeta.

Article 20. *Absència de control de la doble tipificació i les seues excepcions.*

1. Quan una orde o resolució dictada en un altre estat membre siga transmesa a Espanya per al seu reconeixement i execució, estos instruments no estaran subjectes al control de la doble tipificació pel jutge o tribunal espanyol, en la mesura que es referisca a algun dels delictes enumerats a continuació i es complisquen les condicions exigides per la llei per a cada tipus d'instrument de reconeixement mutu.

Els delictes són els següents:

Pertinença a una organització delictiva.

Terrorisme.

Tràfic de sers humans.

Explotació sexual de menors i pornografia infantil.

Tràfic il·lícit de drogues i substàncies psicotròpiques.

Tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius.

Corrupció.

Frau, incloent-hi el que afecte els interessos financers de les comunitats europees.

Blanqueig dels productes del delictes.
Falsificació de moneda.
Delictes informàtics.
Delictes contra el medi ambient, incloent-hi el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides.
Ajuda a l'entrada i residència en situació il·legal.
Homicidi voluntari i agressió amb lesions greus.
Tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans.
Segrest, detenció il·legal i presa d'ostatges.
Racisme i xenofòbia.
Robatoris organitzats o a mà armada.
Tràfic il·lícit de béns culturals, incloent-hi les antiguitats i les obres d'art.
Estafa.
Xantatge i extorsió de fons.
Violació de drets de propietat intel·lectual o industrial i falsificació de mercaderies.
Falsificació de documents administratius i tràfic de documents falsos.
Falsificació de mitjans de pagament.
Tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement.
Tràfic il·lícit de matèries nuclears o radioactives.
Tràfic de vehicles robats.
Violació.
Incendi provocat.
Delictes inclosos en la jurisdicció de la Cort Penal Internacional.
Segrest d'aeronaus i barcos.
Sabotatge.

2. Per al reconeixement mutu de les resolucions judicials que imposen sancions pecuniàries, a més de les indicades en l'apartat anterior, no estaran sotmeses al principi de doble tipificació aquelles resolucions judicials que castiguen fets enjudiciats com algun dels delictes o infraccions següents:

Conducta contrària a la legislació de tràfic, incloent-hi les infraccions a la legislació de conducció i de descans i a les normes reguladores de transport de mercaderies perilloses.
Contraban de mercaderies.
Infraccions dels drets de propietat intel·lectual i industrial.
Amenaces i actes de violència contra les persones, incloent-hi la violència durant els esdeveniments esportius.
Vandalisme.
Robatori.
Infraccions establides per l'estat d'emissió en virtut de normes comunitàries.

3. El reconeixement mutu i execució de les ordres europees de protecció s'efectuarà sempre amb control de la doble tipificació.

4. Quan l'ordre o resolució judicial que es reba castigue un fet tipificat com un delictes diferent dels previstos en este article, el seu reconeixement i execució es podran supeditar al compliment del requisit de la doble tipificació, sempre que es complisquen les condicions exigides per la llei per a cada instrument de reconeixement mutu.

No obstant això, quan l'ordre o resolució s'haja imposat per una infracció penal en matèria tributària, duanera o de control de canvis, no es podrà denegar l'execució de la resolució si el fonament és que la legislació espanyola no estableix el mateix tribut o no conté la mateixa regulació en matèria tributària, duanera i de control de canvis que la legislació de l'estat d'emissió.

Article 21. *Normes aplicables a l'execució.*

1. L'execució de l'orde o resolució que haja sigut transmesa per un altre estat membre es regirà pel dret espanyol i es durà a terme de la mateixa manera que si haguera sigut dictada per una autoritat judicial espanyola.

No obstant això, l'autoritat judicial espanyola competent observarà les formalitats i procediments indicats expressament per l'autoritat judicial de l'estat d'emissió sempre que eixes formalitats i procediments no siguen contraris als principis fonamentals de l'ordenament jurídic espanyol.

2. L'execució de l'orde o resolució s'ajustarà als termes d'esta, i no es podrà fer extensiva a persones, béns o documents que no hi estiguen compresos, sense perjudi del que s'ha disposat per a l'exhort europeu d'obtenció de proves.

Article 22. *Notificació del reconeixement i l'execució. Audiència.*

1. Quan l'afectat tinga el seu domicili o residència a Espanya i llevat que el procediment estranger s'haja declarat secret o la seua notificació frustre la finalitat perseguida, se li notificaran les ordes o resolucions judicials estrangeres l'execució de les quals s'haja sol·licitat.

La pràctica d'esta notificació suposarà el reconeixement del dret a intervindre en el procés, si ho considera convenient, personant-se amb advocat i procurador.

2. L'autoritat judicial espanyola informará l'autoritat judicial competent de l'estat d'emissió, i el Ministeri Fiscal, sense dilació, de la resolució de reconeixement o denegació de l'orde o resolució transmesa o de qualsevol incidència que pugua afectar la seua execució, en especial en els casos d'impossibilitat d'esta sense que es puguen executar mesures alternatives no previstes en el dret espanyol.

3. L'exercici del dret d'audiència de l'imputat al llarg del procediment es podrà dur a terme a través de l'aplicació dels instruments de dret internacional o de la Unió Europea que prevegen la possibilitat de realitzar audiències per mitjà de telèfon o videoconferència.

Article 23. *Suspensió de l'execució de la resolució.*

1. L'execució serà suspesa per alguna de les causes previstes legalment i quan l'autoritat judicial d'emissió comuniqui a l'autoritat espanyola d'execució la pèrdua sobrevinguda del caràcter executori de l'orde o resolució judicial transmesa.

2. L'autoritat judicial espanyola comunicarà immediatament a l'autoritat judicial de l'estat d'emissió la suspensió de l'execució de l'orde o resolució judicial rebuda, els motius de la suspensió i, si és possible, la duració d'esta.

3. Tan prompte com desapareguen els motius de suspensió, l'autoritat judicial espanyola prendrà immediatament les mesures oportunes per a executar l'orde o resolució judicial, i informará d'això l'autoritat judicial competent de l'estat d'emissió.

4. Si la causa de suspensió fa previsible que esta no siga alçada, es tornarà el formulari o certificat, amb totes les actuacions que s'hagen realitzat, a l'autoritat judicial d'emissió.

Article 24. *Recursos.*

1. Contra les resolucions dictades per l'autoritat judicial espanyola que resolguen sobre els instruments europeus de reconeixement mutu es podran interposar els recursos que siguen procedents d'acord amb les regles generals previstes en la Llei d'Enjudiciament Criminal.

La interposició del recurs podrà suspendre l'execució de l'orde o resolució quan esta pugua crear situacions irreversibles o causar perjudis d'impossible o difícil reparació, i s'adoptaran en tot cas les mesures cautelars que permeten assegurar l'eficàcia de la resolució.

2. L'autoritat judicial competent comunicarà a l'autoritat judicial de l'estat d'emissió tant la interposició d'algun recurs i els seus motius com la decisió que recaiga sobre este.

3. Els motius de fons pels quals s'haja adoptat l'orde o resolució només podran ser impugnats per mitjà d'un recurs interposat en l'estat membre de l'autoritat judicial d'emissió.

4. Contra les resolucions del Ministeri Fiscal en execució dels instruments de reconeixement mutu no es podrà interposar recurs, sense perjudi de les possibles impugnacions sobre el fons davant de l'autoritat d'emissió i de la seua valoració posterior en el procediment penal que se seguisca en l'estat d'emissió.

Article 25. *Gastos.*

1. Els gastos ocasionats en territori espanyol per l'execució d'un instrument de reconeixement mutu seran a càrrec de l'Estat espanyol. Els altres gastos i, en concret, els gastos de trasllat de persones condemnades i els ocasionats exclusivament en el territori de l'estat emissor, aniran a càrrec d'este últim.

2. En execució de la resolució judicial de decomís, si Espanya ha incorregut en gastos excepcionals, l'autoritat judicial podrà posar de manifest esta circumstància dirigint comunicació al Ministeri de Justícia espanyol a fi que este, si ho considera convenient, faça una proposta a l'estat d'emissió sobre un possible repartiment dels gastos ocasionats i arribe a l'acord que siga procedent.

Article 26. *Indemnitzacions i reembossaments.*

El Ministeri de Justícia reclamarà a l'estat d'emissió el reembossament de les quantitats que, d'acord amb la legislació espanyola, haja hagut d'abonar en concepte d'indemnització de danys i perjudis causats a tercers, sempre que estos no siguen responsabilitat exclusivament d'Espanya pel funcionament anormal de l'Administració de justícia o per error judicial.

Article 27. *Trànsit de persones per territori espanyol en execució d'una orde europea o resolució judicial transmesa per un altre estat membre.*

1. El Ministeri de Justícia serà competent per a autoritzar el trànsit per territori espanyol d'una persona que estiga sent traslladada des de l'estat d'execució d'una orde europea de detenció i entrega o d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat a l'estat d'emissió, sempre que aquell li remeta la sol·licitud de trànsit acompanyada d'una còpia del certificat emés per a l'execució de la resolució.

El Ministeri de Justícia podrà sol·licitar a l'estat d'emissió que li remeta una còpia del formulari o del certificat traduïda a l'espanyol.

2. El Ministeri de Justícia informarà l'estat d'emissió si no pot garantir que el condemnat no serà perseguit, detingut ni sotmés a cap altra restricció de la seua llibertat individual a Espanya per fets o condemnes anteriors a la seua eixida de l'estat d'execució.

3. El Ministeri de Justícia comunicarà la seua decisió a l'autoritat competent de l'estat d'emissió en el termini màxim d'una setmana des de la recepció de la sol·licitud, excepte en el cas en què haja demanat la traducció del formulari o certificat, i en este cas podrà ajornar la decisió fins que reba la traducció.

No es podrà prolongar en cap cas la detenció de la persona més enllà del temps estrictament necessari per a l'execució del trànsit.

4. No es requerirà sol·licitud de trànsit en els supòsits de trànsit aeri sense escales, excepte en cas d'aterratge forçós, i en este cas el Ministeri de Justícia donarà la seua autorització en el termini de 72 hores.

Article 28. *Trànsit del reclamat per un tercer estat membre en una execució acordada per l'autoritat espanyola.*

Quan siga necessari el trànsit del reclamat en virtut d'una orde europea de detenció i entrega o d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat per un tercer estat membre, l'autoritat judicial d'execució espanyola ho comunicarà a l'autoritat

judicial d'emissió estrangera perquè siga la mencionada autoritat la que demane la pertinent autorització a les autoritats de l'estat de trànsit.

Secció 2a. Denegació del reconeixement o de l'execució d'un instrument de reconeixement mutu

Article 29. Denegació del reconeixement o execució d'un instrument de reconeixement mutu.

Únicament es podrà denegar, de manera motivada, el reconeixement o l'execució d'un instrument de reconeixement mutu que haja sigut transmés correctament per l'autoritat competent d'un altre estat membre de la Unió Europea quan concórrega algun dels motius taxats que preveu esta llei.

Article 30. Petició d'informació complementària.

En els casos en què puga concórrer una causa de denegació del reconeixement o l'execució que ho justifique o un defecte esmenable en l'emissió o transmissió, l'autoritat judicial competent podrà sol·licitar informació complementària a l'autoritat de l'estat d'emissió, fixant un termini en el qual la mencionada informació ha de ser remesa.

Article 31. Petició d'alçament d'immunitats.

1. Quan, en relació amb l'objecte de l'instrument de reconeixement mutu, existisca immunitat de jurisdicció o d'execució a Espanya, l'autoritat judicial espanyola d'execució sol·licitarà sense demora l'alçament d'este privilegi si fer-ho és competència d'una autoritat espanyola. Si l'alçament competix a un altre estat o a una organització internacional, correspondrà fer la sol·licitud a l'autoritat judicial que haja emés l'orde o resolució l'execució de la qual es pretén, per a la qual cosa l'autoritat judicial espanyola d'execució comunicarà a la d'emissió la mencionada circumstància.

2. Mentre es resol sobre la sol·licitud de retirada de la immunitat a què es referix l'apartat anterior, l'autoritat judicial espanyola d'execució adoptarà, si és el cas, les mesures cautelars que considere necessàries per a garantir l'execució efectiva de l'orde o resolució una vegada alçada la immunitat.

3. Quan haja sigut informada l'autoritat judicial espanyola d'execució de la retirada de la immunitat, començaran a computar-se els terminis que preveu esta llei per a l'execució de què es tracte.

Article 32. Motius generals per a la denegació del reconeixement o l'execució de les mesures sol·licitades.

1. Les autoritats judicials espanyoles no reconeixeran ni executaran les ordes o resolucions transmeses en els supòsits regulats per a cada instrument de reconeixement mutu i, amb caràcter general, en els casos següents:

a) Quan s'haja dictat a Espanya o en un altre estat diferent del d'emissió una resolució ferma, condemnatòria o absolutòria, contra la mateixa persona i respecte dels mateixos fets, i la seua execució vulnere el principi non bis in idem en els termes que preveuen les lleis i els convenis i tractats internacionals en què Espanya siga part i encara que el condemnat haja sigut posteriorment indultat.

b) Quan l'orde o resolució es referisca a fets per a l'enjudiciament dels quals siguen competents les autoritats espanyoles i, si ha dictat la condemna un òrgan jurisdiccional espanyol, la sanció imposada haja prescrit de conformitat amb el dret espanyol.

c) Quan el formulari o el certificat que ha d'acompanyar la sol·licitud d'adopció de les mesures estiga incomplet o siga manifestament incorrecte o no responga a la mesura, o quan falte el certificat, sense perjudi del que disposa l'article 19.

d) Quan existisca una immunitat que impedisca l'execució de la resolució.

2. L'autoritat judicial espanyola també podrà denegar el reconeixement i l'execució d'una resolució quan esta s'haja imposat per una infracció diferent de les regulades en l'apartat 1 de l'article 20 que no es trobe tipificada en el dret espanyol, o en l'apartat 2 del mateix article quan tampoc estiga tipificada a Espanya i es tracte d'una resolució per la qual s'imposen sancions pecuniàries.

3. L'autoritat judicial espanyola podrà denegar el reconeixement i l'execució d'una orde o resolució quan es referisca a fets que el dret espanyol considere comesos en la seua totalitat o en una part important o fonamental en territori espanyol.

4. Les decisions de denegació del reconeixement o l'execució de les mesures s'hauran d'adoptar sense dilació i de manera motivada i es notificaran immediatament a les autoritats judicials d'emissió i al Ministeri Fiscal.

5. Els motius de no-reconeixement o no-execució enumerats en la lletra c) de l'apartat 1 i en l'apartat 3 d'este article no seran aplicables en relació amb les mesures d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves.

Article 33. *Resolucions dictades en absència de l'imputat.*

1. L'autoritat judicial espanyola denegarà també l'execució de l'orde o resolució que li haja sigut transmesa quan l'imputat no haja comparegut en el juí del qual derive la resolució, a menys que en esta conste, d'acord amb els altres requisits previstos en la legislació processal de l'estat d'emissió, alguna de les circumstàncies següents:

a) Que, amb la suficient antelació, l'imputat va ser citat en persona i informat de la data i el lloc previstos per al juí del qual es deriva eixa resolució, o va rebre la mencionada informació oficial per altres mitjans que deixen constància del seu coneixement efectiu i que, a més, va ser informat que es podria dictar una resolució en cas d'incompareixença.

b) Que, tenint coneixement de la data i el lloc previstos per al juí, l'imputat va designar advocat per a la seua defensa en el juí i va ser efectivament defés per este en el juí celebrat.

c) Que, després de ser-li notificada la resolució i ser informat expressament del seu dret a un nou juí o a interposar un recurs amb la possibilitat que en eixe nou procés, en el qual tindria dret a comparéixer, es dicte una resolució contrària a la inicial, l'imputat va declarar expressament que no impugnava la resolució, o no va sol·licitar l'obertura d'un nou juí ni va interposar recurs dins del termini previst per a això.

2. Este precepte no serà aplicable a les resolucions que sol·liciten la realització d'un embargament preventiu de béns o un assegurament de proves, a l'exhort europeu d'obtenció de proves, ni a les resolucions per les quals s'imposen mesures alternatives a la presó provisional.

TÍTOL II

Orde europea de detenció i entrega

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 34. *Orde europea de detenció i entrega.*

L'orde europea de detenció i entrega és una resolució judicial dictada en un estat membre de la Unió Europea amb vista a la detenció i l'entrega per un altre estat membre d'una persona a la qual es reclama per a l'exercici d'accions penals o per a l'execució d'una pena o una mesura de seguretat privatives de llibertat o mesura d'internament en centre de menors.

Article 35. *Autoritats competents a Espanya per a emetre i executar una orde europea de detenció i entrega.*

1. Són autoritats judicials competents per a emetre una orde europea de detenció i entrega el jutge o tribunal que conega de la causa en què siguen procedents este tipus d'ordes.

2. L'autoritat judicial competent per a executar una orde europea de detenció serà el jutge central d'instrucció de l'Audiència Nacional. Quan l'orde es referisca a un menor, la competència correspondrà al jutge central de menors.

Article 36. *Contingut de l'orde europea de detenció i entrega.*

L'orde europea de detenció i entrega es documentarà en el formulari que figura en l'annex I, amb menció expressa a la informació següent:

- a) La identitat i nacionalitat de la persona reclamada.
- b) El nom, el domicili, el número de telèfon i de fax i l'adreça de correu electrònic de l'autoritat judicial d'emissió.
- c) La indicació de l'existència d'una sentència ferma, d'una orde de detenció o de qualsevol altra resolució judicial executiva que tinga la mateixa força prevista en este títol.
- d) La naturalesa i tipificació legal del delictes.
- e) Una descripció de les circumstàncies en què es va cometre el delictes, incloent-hi el moment, el lloc i el grau de participació en este de la persona reclamada.
- f) La pena dictada, si hi ha una sentència ferma, o bé l'escala de penes que establix la legislació per a eixe delictes.
- g) Si és possible, altres conseqüències del delictes.

CAPÍTOL II

Emissió i transmissió d'una orde europea de detenció i entrega

Article 37. *Objecte de l'orde europea de detenció i entrega.*

L'autoritat judicial espanyola podrà dictar una orde europea de detenció i entrega en els supòsits següents:

- a) A fi de procedir a l'exercici d'accions penals, per aquells fets per als quals la llei penal espanyola establisca una pena o una mesura de seguretat privativa de llibertat la duració màxima de la qual siga, almenys, de dotze mesos, o d'una mesura d'internament en règim tancat d'un menor pel mateix termini.
- b) A fi de procedir al compliment d'una condemna a una pena o una mesura de seguretat no inferior a quatre mesos de privació de llibertat, o d'una mesura d'internament en règim tancat d'un menor pel mateix termini.

Article 38. *Presa de declaració prèvia a l'emissió d'una orde europea de detenció i entrega.*

Amb caràcter previ a l'emissió d'una orde europea de detenció i entrega, el jutge competent podrà sol·licitar autorització a l'estat en què es trobe la persona reclamada a fi de prendre-li declaració a través d'una sol·licitud d'auxili judicial a l'empara del Conveni d'Assistència Judicial en matèria penal entre els estats membres de la Unió Europea de 29 de maig de 2000.

Article 39. *Requisits per a l'emissió a Espanya d'una orde europea de detenció i entrega.*

1. L'autoritat judicial espanyola podrà dictar una orde europea de detenció i entrega per a l'exercici d'accions penals quan, concorrent els requisits per a això que preveu esta llei, concórreguen a més els previstos en la llei d'Enjudiciament Criminal per a acordar

l'ingrés en presó preventiva del reclamat o els de la Llei Orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors, per a acordar l'internament cautelar d'un menor.

2. Així mateix, l'autoritat judicial espanyola només podrà dictar una orde europea de detenció i entrega per al compliment de pena pel reclamat quan, concorrent els requisits per a això que preveu esta llei, no siga possible la substitució ni la suspensió de la pena privativa de llibertat a què haja sigut condemnat.

3. Amb caràcter previ a l'emissió, el jutge acordarà per mitjà de providència el trasllat al Ministeri Fiscal i, si és el cas, a l'acusació particular per a informe, que s'haurà d'evacuar en el termini de dos dies, llevat que raons d'urgència exigisquen fer-ho en un termini més breu. Només si el Ministeri Fiscal o, si és el cas, l'acusació particular sol·licita l'emissió de l'orde europea de detenció i entrega per a l'exercici d'accions penals, podrà acordar-ho el jutge per interlocutòria motivada.

Article 40. *Transmissió d'una orde europea de detenció i entrega.*

1. Quan es conega el parador de la persona reclamada, l'autoritat judicial espanyola podrà comunicar directament a l'autoritat judicial competent d'execució l'orde europea de detenció i entrega.

2. En cas que no siga conegut el dit parador, l'autoritat judicial d'emissió espanyola podrà decidir introduir una descripció de la persona reclamada en el Sistema d'Informació Schengen.

3. Sense perjudi del que disposa l'apartat 1, l'autoritat judicial espanyola podrà decidir, en qualsevol circumstància, introduir una descripció de la persona reclamada en el Sistema d'Informació Schengen.

4. Les esmentades descripcions s'efectuaran de conformitat amb el que disposa l'article 95 del Conveni d'Aplicació de l'Acord de Schengen de 14 de juny de 1985, relatiu a la supressió gradual dels controls en les fronteres comunes, de 19 de juny de 1990. Una descripció en el Sistema d'Informació Schengen, acompanyada de la informació que figura en l'article 36, equivaldrà a tots els efectes a una orde europea de detenció i entrega.

5. Si no és possible recórrer al Sistema d'Informació Schengen, l'autoritat judicial espanyola podrà recórrer als servicis d'Interpol per a la comunicació de l'orde europea de detenció i entrega.

6. L'autoritat judicial espanyola remetrà una còpia de les ordres europees de detenció i entrega enviades al Ministeri de Justícia.

7. El Ministeri de l'Interior comunicarà al Ministeri de Justícia les detencions i les entregues practicades en execució de les ordres europees de detenció i entrega.

Article 41. *Remissió d'informació complementària.*

Després de la transmissió de l'orde europea de detenció i entrega, l'autoritat judicial espanyola d'emissió podrà remetre a l'autoritat judicial d'execució tota la informació complementària que siga d'utilitat per a procedir a executar-la, ja siga d'ofici, a instància del Ministeri Fiscal o, si és el cas, de l'acusació particular, així com a instància de la mateixa autoritat d'execució que així ho sol·licite.

Article 42. *Sol·licitud d'entrega d'objectes.*

Quan l'autoritat judicial espanyola emeta una orde europea de detenció i entrega podrà sol·licitar, quan siga necessari, a les autoritats d'execució que, de conformitat amb el seu dret intern, entreguen els objectes que constituïsquen mitjans de prova o efectes del delictes i que s'adopten les mesures d'assegurament pertinents.

La descripció dels objectes sol·licitats es farà constar en el Sistema d'Informació Schengen.

Article 43. Sol·licitud d'entregues temporals i de presa de declaració en l'estat d'execució.

1. L'entrega temporal del reclamat només es podrà sol·licitar per a l'exercici d'accions penals contra ell, però no perquè el reclamat complisca a Espanya una pena ja imposada.

2. Es podrà sol·licitar l'entrega temporal, inclús abans que l'autoritat d'execució s'haja pronunciat sobre l'entrega definitiva, per a dur a terme la pràctica de diligències penals o la celebració de la vista oral.

3. Amb la mateixa finalitat, es podrà sol·licitar l'entrega temporal si l'autoritat d'execució, després d'haver acordat l'entrega de la persona reclamada, decidix suspendre-la per estar pendent en l'estat d'execució la celebració de juí o el compliment d'una pena imposada per un fet diferent del que motive l'orde europea de detenció i entrega.

Article 44. Resposta en els casos d'entrega condicionada.

Si l'autoritat d'execució condiona l'entrega del seu nacional o resident al fet que este siga tornat a l'estat d'execució per al compliment de la pena o mesura de seguretat privativa de llibertat o de la mesura d'internament d'un menor que es puguen pronunciar contra ell a Espanya, quan l'autoritat judicial espanyola d'emissió siga requerida per a comprometre's en este sentit, el jutge o tribunal oirà les parts personades per tres dies i després d'això dictarà una interlocutòria en la qual acceptarà o no la condició.

La interlocutòria que comprometa a transmetre a l'altre estat l'execució de la pena o mesura privativa de llibertat serà vinculant per a totes les autoritats judicials que, si és el cas, siguen competents en les fases ulteriors del procediment penal espanyol.

Article 45. Procediment quan el reclamat és posat a disposició de l'autoritat judicial espanyola d'emissió.

1. Si l'orde europea de detenció i entrega s'ha emés per a l'exercici d'accions penals, quan el reclamat siga posat a disposició de l'autoritat judicial espanyola que va emetre l'orde, serà convocada una compareixença per esta en els terminis i forma previstos en la Llei d'Enjudiciament Criminal o, quan siga procedent, en la Llei orgànica reguladora de la responsabilitat penal dels menors, a fi de resoldre sobre la situació personal del detingut. L'autoritat judicial espanyola deduirà del període màxim de presó preventiva qualsevol període de privació de llibertat que haja patit el reclamat derivat de l'execució d'una orde europea de detenció i entrega.

2. Si l'orde europea de detenció i entrega s'ha emés per al compliment d'una pena privativa de llibertat pel penat, quan el reclamat siga posat a disposició de l'autoritat judicial espanyola que va emetre l'orde, esta decretarà el seu ingrés a la presó com a penat de resultes de la causa que va motivar l'emissió de l'orde europea. L'autoritat judicial espanyola deduirà, del període total de privació de llibertat que s'haja de complir a Espanya com a conseqüència d'una condemna a una pena o mesura de seguretat privativa de llibertat, qualsevol període de privació de llibertat derivat de l'execució d'una orde europea de detenció i entrega.

Article 46. Comunicació d'incidències al Ministeri de Justícia.

L'autoritat judicial espanyola comunicarà al Ministeri de Justícia els incompliments de terminis en l'entrega del detingut que siguen imputables a l'estat d'execució, així com les denegacions o dificultats reiterades al reconeixement i l'execució de les ordes europees de detenció i entrega emeses per Espanya.

El Ministeri de Justícia comunicarà a Eurojust els supòsits d'incompliment reiterat indicats en el paràgraf anterior en les execucions d'ordes europees de detenció i entrega emeses per Espanya.

CAPÍTOL III

Execució d'una orde europea de detenció i entrega

Article 47. *Fets que donen lloc a l'entrega.*

1. Quan l'orde europea de detenció i entrega haja sigut emesa per un delictes que pertanga a una de les categories de delictes enumerades en l'apartat 1 de l'article 20 i el dit delictes estiga castigat en l'estat d'emissió amb una pena o una mesura de seguretat privativa de llibertat o amb una mesura d'internament en règim tancat d'un menor la duració màxima de la qual siga, almenys, de tres anys, s'acordarà l'entrega de la persona reclamada sense control de la doble tipificació dels fets.

2. En la resta de supòsits no previstos en l'apartat anterior, sempre que estiguen castigats en l'estat d'emissió amb una pena o mesura de seguretat privativa de llibertat o amb una mesura d'internament en règim tancat d'un menor la duració màxima de la qual siga, almenys, de dotze mesos o, quan la reclamació tinga com a objecte el compliment de condemna a una pena o mesura de seguretat no inferior a quatre mesos de privació de llibertat, l'entrega es podrà supeditar al requisit que els fets que justifiquen l'emissió de l'orde europea de detenció i entrega siguen constitutius d'un delictes d'acord amb la legislació espanyola, amb independència dels elements constitutius o la qualificació d'este.

Article 48. *Denegació de l'execució d'una orde europea de detenció i entrega.*

1. L'autoritat judicial d'execució espanyola denegarà l'execució de l'orde europea de detenció i entrega, a més de denegar-la en els supòsits previstos en els articles 32 i 33, en els casos següents:

a) Quan la persona reclamada haja sigut indultada a Espanya de la pena imposada pels mateixos fets en què es funda l'orde europea de detenció i entrega i este fóra perseguible per la jurisdicció espanyola.

b) Quan s'haja acordat el sobreseïment lliure a Espanya pels mateixos fets.

c) Quan sobre la persona que siga objecte de l'orde europea de detenció i entrega haja recaigut en un altre estat membre de la Unió Europea una resolució definitiva pels mateixos fets que impedisca definitivament el posterior exercici de diligències penals.

d) Quan la persona objecte de l'orde europea de detenció i entrega haja sigut jutjada definitivament pels mateixos fets en un tercer estat no membre de la Unió Europea, sempre que, en cas de condemna, la sanció haja sigut executada o estiga en eixos moments en curs d'execució o ja no es puga executar en virtut del dret de l'estat de condemna.

e) Quan la persona que siga objecte de l'orde europea de detenció i entrega encara no puga ser, per raó de la seua edat, considerada responsable penalment dels fets en què es base la mencionada orde d'acord amb el dret espanyol.

2. L'autoritat judicial d'execució espanyola podrà denegar l'execució de l'orde europea de detenció i entrega en els casos següents:

a) Quan la persona que siga objecte de l'orde europea de detenció i entrega estiga sotmesa a un procediment penal a Espanya pel mateix fet que haja motivat l'orde europea de detenció i entrega.

b) Quan l'orde europea de detenció i entrega s'haja dictat als efectes d'execució d'una pena o mesura de seguretat privativa de llibertat, sent la persona reclamada de nacionalitat espanyola, llevat que consenta a complir aquella en l'estat d'emissió. Si no, haurà de complir la pena a Espanya.

c) Quan l'orde europea de detenció i entrega es referisca a fets que s'hagen comés fora de l'estat emissor i el dret espanyol no permeta la persecució de les esmentades infraccions quan s'hagen comés fora del seu territori.

Article 49. *Denegació de l'execució d'una orde europea de detenció i entrega per haver-se dictat en absència de l'imputat.*

1. A més dels casos previstos en l'article 33, l'autoritat judicial espanyola podrà denegar també l'execució de l'orde europea de detenció i entrega quan l'imputat no haja comparegut en el juí del qual derive la resolució, a menys que en l'orde europea de detenció i entrega conste, d'acord amb els altres requisits previstos en la legislació processal de l'estat d'emissió, que no es va notificar personalment a l'imputat la resolució però se li notificarà sense demora després de l'entrega, moment en què serà informat del seu dret a un nou juí o a interposar un recurs, amb indicació dels terminis previstos per a això, amb la possibilitat que d'eixe nou procés en què tindria dret a comparéixer derive una resolució contrària a la inicial.

2. En cas que una orde europea de detenció i entrega s'emeta a fi d'executar una pena privativa de llibertat o una orde de detenció d'acord amb les condicions de l'apartat anterior i l'interessat no haja rebut amb anterioritat informació oficial sobre l'existència d'una acció penal contra ell, la mencionada persona, en ser informada del contingut de l'orde europea de detenció i entrega, podrà sol·licitar a efectes merament informatius rebre una còpia de la sentència amb caràcter previ a la seua entrega.

L'autoritat d'emissió, a través de l'autoritat judicial espanyola, proporcionarà a l'interessat la còpia de la sentència amb caràcter immediat, sense que la sol·licitud de la còpia pugua en cap cas demorar el procediment d'entrega ni la decisió d'executar l'orde europea de detenció i entrega.

3. En cas que una persona siga entregada en les condicions previstes en l'apartat 1 d'este article i haja sol·licitat un nou procés o interposat un recurs, es revisarà la seua detenció, ja siga periòdicament o a sol·licitud de l'interessat, d'acord amb la legislació de l'estat d'emissió, a l'efecte de determinar-ne la possible suspensió o interrupció, fins que les actuacions hagen finalitzat.

Article 50. *Detenció i posada a disposició de l'autoritat judicial.*

1. La detenció d'una persona afectada per una orde europea de detenció i entrega es practicarà en la forma i amb els requisits i garanties previstos per la Llei d'Enjudiciament Criminal.

2. En el termini màxim de setanta-dos hores després de la seua detenció, la persona detinguda serà posada a disposició del jutge central d'instrucció de l'Audiència Nacional. Esta circumstància serà comunicada a l'autoritat judicial d'emissió.

3. Posada la persona detinguda a disposició judicial, se la informarà de l'existència de l'orde europea de detenció i entrega, del seu contingut, de la possibilitat de consentir en el tràmit d'audiència davant del jutge i amb caràcter irrevocable la seua entrega a l'estat emissor, així com de la resta dels drets que té.

Article 51. *Audiència del detingut i decisió sobre l'entrega.*

1. L'audiència de la persona detinguda se celebrarà en el termini màxim de setanta-dos hores des de la posada a disposició, amb assistència del Ministeri Fiscal, de l'advocat de la persona detinguda i, si és el cas, d'intèrpret, havent de realitzar-se d'acord amb el que preveu per a la declaració del detingut la Llei d'Enjudiciament Criminal. Així mateix, es garantirà el dret de defensa i, quan legalment siga procedent, l'assistència jurídica gratuïta.

2. En primer lloc, serà oïda la persona detinguda sobre la prestació del seu consentiment irrevocable a l'entrega.

Si la persona detinguda és espanyol o resident a Espanya, serà oït també sobre si sol·licita ser tornada a Espanya per a complir la pena o mesura de seguretat privativa de llibertat que pugua pronunciar en contra seua l'estat d'emissió.

3. Si la persona detinguda consentix en la seua entrega, s'estendrà acta comprensiva d'este punt, que serà subscripta per la persona detinguda, el seu advocat i, si és el cas,

l'intendent, així com el fiscal i el jutge. En la mateixa acta s'hi farà constar la renúncia a acollir-se al principi d'especialitat, si s'ha produït.

En tot cas, el jutge central d'instrucció comprovarà si el consentiment a l'entrega per part de la persona detinguda ha sigut prestat lliurement i amb ple coneixement de les seues conseqüències, en especial del seu caràcter irrevocable. De la mateixa manera procedirà respecte de la renúncia a acollir-se al principi d'especialitat.

4. Si la persona afectada ha consentit ser entregada a l'estat d'emissió i el jutge central d'instrucció no advertix causes de denegació o condicionament de l'entrega, acordarà per mitjà d'interlocutòria la seua entrega a l'estat d'emissió. Contra esta interlocutòria no es podrà interposar cap recurs.

5. Si no havia consentit, el jutge central d'instrucció convocarà les parts per a la celebració de vista, que s'haurà de celebrar en un termini màxim de tres dies i a la qual assistirà el Ministeri Fiscal, la persona reclamada assistida d'advocat i, si és necessari, d'intèrpret. En la mencionada vista es podran practicar els mitjans de prova admesos relatius a la concurrència de causes de denegació o condicionament de l'entrega. El jutge central d'instrucció oirà les parts sobre estos aspectes i admetrà o denegarà la prova proposada per a acreditar les causes al·legades.

6. Si la prova no es pot practicar en el curs de l'audiència, el jutge fixarà termini per a practicar-la, tenint en compte la necessitat de respectar els terminis màxims que preveu esta llei.

7. Si la persona reclamada ha quedat en llibertat provisional i no ha comparegut a la vista a pesar d'estar degudament citada en la seua compareixença davant del jutge central d'instrucció, se celebrarà aquella en la seua absència i es resoldrà el que en dret siga procedent.

8. El jutge central d'instrucció resoldrà per mitjà d'interlocutòria, que s'haurà de dictar en el termini màxim de deu dies després de la vista. Contra esta interlocutòria es podrà interposar un recurs d'apel·lació directe davant de la Sala Penal de l'Audiència Nacional, en els termes que preveu la Llei d'Enjudiciament Criminal, el qual tindrà caràcter preferent.

Article 52. *Decisió sobre el trasllat temporal o presa de declaració de la persona reclamada.*

1. Quan l'orde europea de detenció i entrega emesa tinga com a finalitat l'exercici d'accions penals, si l'autoritat judicial d'emissió ho sol·licita, el jutge central d'instrucció acordarà, oït el Ministeri Fiscal per un termini de tres dies, que es prenga declaració a la persona reclamada o que se la trasllade temporalment a l'estat d'emissió.

2. La presa de declaració de la persona reclamada la durà a terme l'autoritat judicial d'emissió que es trasllade a Espanya, amb l'assistència si és el cas de la persona que designe de conformitat amb el dret de l'estat d'emissió, havent de designar-se intèrpret a fi que es traduïsquen a l'espanyol els aspectes essencials de la diligència. S'haurà de practicar en presència de l'autoritat judicial espanyola, que vetlarà perquè aquella es practique segons el que preveu la llei espanyola i en les condicions pactades entre les dos autoritats judicials, que podran incloure el respecte als requisits i formalitats exigits per la legislació de l'estat d'emissió sempre que no siguen contraris als principis fonamentals del nostre ordenament jurídic. En tot cas, es respectarà el dret a l'assistència lletrada del detingut, el seu dret a no declarar contra si mateix i a no confessar-se culpable, així com a ser assistit d'un intèrpret.

En esta diligència es comptarà també amb la presència del secretari judicial, que deixarà constància del compliment de les condicions previstes en este article i les pactades entre les autoritats judicials que coneixen del procediment.

3. En cas d'haver-se acordat el trasllat temporal de la persona detinguda, es durà a terme en les condicions i amb la duració que s'acorde amb l'autoritat judicial d'emissió. En tot cas, la persona reclamada haurà de tornar a Espanya per a assistir a les vistes que l'afecten en el marc del procediment d'entrega.

Article 53. *Situació personal de la persona reclamada.*

1. En el curs de l'audiència o de la vista a què es referix l'article 51, el jutge central d'instrucció, oït en tot cas el Ministeri Fiscal, decretarà la presó provisional o la llibertat provisional, adoptant les mesures cautelars que siguen necessàries i proporcionades per a assegurar la plena disponibilitat del reclamat, de conformitat amb les previsions de la Llei d'Enjudiciament Criminal.

2. El jutge resoldrà atenent les circumstàncies del cas i la finalitat d'assegurar l'execució de l'orde europea de detenció i entrega.

3. En qualsevol moment del procediment i en atenció a les circumstàncies del cas, el jutge, oït el Ministeri Fiscal, podrà acordar que cesse la situació de presó provisional, però en este cas haurà d'adoptar alguna o algunes de les mesures cautelars indicades en l'apartat 1 d'este article.

4. Contra les resolucions judicials a què es referix este article es podrà interposar recurs d'apel·lació davant de la Sala Penal de l'Audiència Nacional, en les mateixes condicions que estableix l'apartat 8 de l'article 51. Serà procedent la celebració de vista quan ho sol·licite alguna de les parts.

Article 54. *Terminis per a l'execució d'una orde europea de detenció i entrega.*

1. L'orde europea de detenció i entrega es tramitarà i s'executarà amb caràcter d'urgència.

2. Si la persona reclamada consent en l'entrega, la resolució judicial s'haurà d'adoptar en els deu dies següents a la celebració de l'audiència.

3. Si no hi ha consentiment, el termini màxim per a adoptar una resolució ferma serà de seixanta dies des que es produïska la detenció.

4. Quan per raons justificades no es puga adoptar la decisió en els terminis indicats, estos es podran prorrogar per uns altres trenta dies. Es comunicarà a l'autoritat judicial d'emissió esta circumstància i els seus motius, i es mantindran mentrestant les condicions necessàries per a l'entrega.

Article 55. *Decisió d'entrega condicionada.*

1. Quan la infracció en què es basa l'orde europea de detenció i entrega estiga castigada amb una pena o una mesura de seguretat privativa de llibertat a perpetuïtat, l'execució de l'orde europea de detenció i entrega per l'autoritat judicial espanyola estarà subjecta a la condició que l'estat membre d'emissió tinga disposada en el seu ordenament una revisió de la pena imposada o l'aplicació de mesures de clemència a les quals la persona s'aculla amb vista a la no-execució de la pena o mesura.

2. Així mateix, quan la persona que siga objecte de l'orde europea de detenció i entrega als efectes d'entaular una acció penal siga de nacionalitat espanyola o resident a Espanya, la seua entrega es podrà supeditar, després de ser oïda respecte d'això, a la condició que siga tornada a Espanya per a complir la pena o mesura de seguretat privatives de llibertat que puga pronunciar en contra seua l'estat d'emissió. El compliment d'esta condició s'articularà a través del que està disposat per a la resolució de compliment de penes o mesures privatives de llibertat.

Article 56. *Decisió d'entrega suspesa.*

Quan la persona reclamada tinga algun procés penal pendent davant de la jurisdicció espanyola per un fet diferent del que motive l'orde europea de detenció i entrega, l'autoritat judicial espanyola, encara que haja resolt complir l'orde, podrà suspendre l'entrega fins a la celebració de juí o fins al compliment de la pena imposada.

En este cas, l'autoritat judicial espanyola acordarà, si ho sol·licita l'autoritat judicial d'emissió, l'entrega temporal de la persona reclamada en les condicions que formalitze per escrit amb la mencionada autoritat judicial i que tindran caràcter vinculant per a totes les autoritats de l'estat membre emissor.

Article 57. *Decisió en cas de concurrència de sol·licituds.*

1. En cas que dos o més estats membres hagen emés una orde europea de detenció i entrega en relació amb la mateixa persona, la decisió sobre la prioritat d'execució serà adoptada pel jutge central d'instrucció, amb audiència prèvia del Ministeri Fiscal, tenint en compte totes les circumstàncies i, en particular, el lloc i la gravetat relativa dels delictes, les respectives dates de les ordes, així com el fet que l'orde s'haja dictat a l'efecte de la persecució penal o a l'efecte de l'execució d'una pena o d'una mesura de seguretat privatives de llibertat.

2. En cas de concurrència entre una orde europea de detenció i entrega i una sol·licitud d'extradició presentada per un tercer estat, l'autoritat judicial espanyola suspendrà el procediment i remetrà tota la documentació al Ministeri de Justícia. La proposta de decisió sobre si cal donar preferència a l'orde europea de detenció i entrega o a la sol·licitud d'extradició serà elevada pel ministre de Justícia al Consell de Ministres, una vegada considerades totes les circumstàncies i, en particular, les previstes en l'apartat 1 i les mencionades en el conveni o acord aplicable. Este tràmit es regirà pel que disposa la Llei 4/1985, de 21 de març, d'Extradició Passiva.

3. En cas que es decidisca atorgar preferència a la sol·licitud d'extradició, es notificarà a l'autoritat judicial espanyola, que ho posarà en coneixement de l'autoritat judicial d'emissió.

En cas que es decidisca atorgar preferència a l'orde europea de detenció i entrega, es notificarà a l'autoritat judicial espanyola a fi que es continue el procediment en el tràmit en què es va suspendre.

4. El que disposa este article s'entén sense perjuí de les obligacions derivades de l'Estatut de la Cort Penal Internacional.

Article 58. *Entrega de la persona reclamada.*

1. L'entrega de la persona reclamada la farà efectiva un agent de l'autoritat espanyola, prèvia notificació a l'autoritat designada a este efecte per l'autoritat judicial d'emissió del lloc i dates fixats, sempre dins dels deu dies següents a la decisió judicial d'entrega.

2. Si per causes alienes al control d'algun dels estats d'emissió o d'execució no es pot verificar en este termini, les autoritats judicials implicades es posaran en contacte immediatament per a fixar una nova data, dins d'un nou termini de deu dies des de la data inicialment fixada.

3. Excepcionalment, l'autoritat judicial podrà suspendre provisionalment l'entrega per motius humanitaris greus, però esta s'haurà de dur a terme en la mesura que els mencionats motius deixen d'existir. L'entrega es verificarà en els deu dies següents a la nova data que s'acorde quan els mencionats motius deixen d'existir.

4. En cas que haja de ser suspesa o ajornada l'entrega de la persona reclamada per tindre algun procés penal pendent a Espanya i estiga privada de llibertat, s'haurà de garantir que l'autoritat judicial espanyola que coneix del procediment de l'orde europea de detenció i entrega rep la informació sobre la futura posada en llibertat del reclamat perquè adopte immediatament la decisió que corresponga sobre la seua situació personal a l'efecte de la seua entrega a l'autoritat d'execució.

Si la persona reclamada complix condemna, el centre penitenciari haurà d'informar l'autoritat judicial espanyola que conega del procediment de l'orde europea de detenció i entrega sobre la data efectiva de compliment amb, almenys, quinze dies d'antelació, perquè pugua adoptar la decisió que corresponga sobre la seua situació personal.

En cas que la persona reclamada es trobe en presó provisional en una causa oberta a Espanya, el tribunal que conega d'eixe procediment haurà de posar immediatament el reclamat a disposició de l'autoritat judicial espanyola que conega del procediment d'orde europea de detenció i entrega, i comunicar amb antelació suficient la seua decisió d'acordar la llibertat en el seu procediment, perquè s'adopti en el termini de setanta-dos hores la decisió sobre la seua situació personal per a garantir l'execució de l'entrega.

5. Transcorreguts els terminis màxims per a l'entrega sense que la persona reclamada haja sigut rebuda per l'estat d'emissió, es procedirà a la posada en llibertat de la persona reclamada o a l'aplicació de les mesures que siguen procedents d'acord amb la Llei d'Enjudiciament Criminal si té alguna causa pendent a Espanya, sense que això siga fonament per a la denegació de l'execució d'una posterior orde europea de detenció i entrega basada en els mateixos fets.

6. En tot cas, en el moment de l'entrega el secretari judicial informarà l'autoritat judicial d'emissió sobre el període de privació de llibertat que haja patit la persona a qui es referisca l'orde europea de detenció i entrega, a fi que siga deduït de la pena o mesura de seguretat que s'impose, així com si el detingut va renunciar o no al principi d'especialitat.

Article 59. *Entrega d'objectes.*

1. A petició de l'autoritat judicial emissora o per iniciativa pròpia, el jutge central d'instrucció intervindrà i entregará, de conformitat amb el dret intern, els objectes que constituïsquen mitjà de prova o efectes del delicte, sense perjudi dels drets que l'Estat espanyol o tercers puguen haver adquirit sobre estos. En este cas, una vegada conclos el juí, es procedirà a restituir-los.

2. Els objectes mencionats en l'apartat anterior s'hauran d'entregar encara que l'orde europea de detenció i entrega no es puga executar a causa de la defunció o l'evasió de la persona reclamada.

3. En cas que els béns estiguen subjectes a embargament o decomís a Espanya, l'autoritat judicial espanyola podrà denegar-ne l'entrega o efectuar-la amb caràcter merament temporal, si és necessari per al procés penal pendent.

CAPÍTOL IV

Altres disposicions

Article 60. *Aplicació del principi d'especialitat a l'execució d'una orde europea de detenció i entrega.*

1. El consentiment o autorització per a l'enjudiciament, condemna o detenció amb vista a l'execució d'una pena o d'una mesura de seguretat privativa de llibertat, per qualsevol infracció comesa abans de l'entrega d'una persona i que siga diferent de la que va motivar la mencionada entrega a l'Estat espanyol, es presumirà que existix sempre que l'estat de l'autoritat judicial d'execució haja notificat a la Secretaria General del Consell de la Unió Europea la seua disposició favorable respecte d'això, llevat que en un cas particular l'autoritat judicial d'execució declare el contrari en la seua resolució d'entrega.

2. Si no s'ha notificat la declaració a què es referix l'apartat anterior, la persona entregada a Espanya no podrà ser processada, condemnada o privada de llibertat per una infracció comesa abans de la seua entrega diferent de la que haja motivat esta, llevat que l'estat d'execució ho autoritze. A este efecte, l'autoritat judicial d'emissió espanyola presentarà a l'autoritat judicial d'execució una sol·licitud d'autorització, acompanyada de la informació mencionada en l'article 36.

3. En cas que Espanya siga l'estat d'execució, fins que no es practique la notificació a la Secretaria General del Consell a què es referix l'apartat 1, per a l'enjudiciament, condemna o detenció amb vista a l'execució d'una condemna o mesura de seguretat privativa de llibertat per tota infracció comesa abans de l'entrega d'una persona i que siga diferent de la que va motivar la mencionada entrega, l'estat d'emissió haurà de sol·licitar l'autorització a què es referix l'apartat anterior.

Per a resoldre sobre l'autorització serà oït el Ministeri Fiscal pel termini de cinc dies. Fet això, haurà de ser designat advocat per a la defensa dels interessos del reclamat, si no en té, i se li donarà trasllat perquè puga formular al·legacions en el termini de cinc dies. El jutge central d'instrucció resoldrà per interlocutòria motivada en el termini de deu

dies, sense que la tramitació de la sol·licitud rebuda puga excedir el termini de trenta dies des que va ser rebuda. Es concedirà l'autorització si es donen les condicions per a executar una orde europea de detenció i entrega i no concorren cap de les causes previstes per a denegar-ne l'execució.

4. Els apartats anteriors no seran aplicables quan concórrega alguna de les circumstàncies següents:

a) Quan la persona haja renunciat expressament davant de l'autoritat judicial d'execució al principi d'especialitat abans de l'entrega.

b) Quan la persona haja renunciat expressament, després de l'entrega, a acollir-se al principi d'especialitat en relació amb determinades infraccions anteriors a la seua entrega. La renúncia s'efectuarà davant de l'autoritat judicial competent de l'estat membre emissor, i se n'alçarà acta d'acord amb el dret intern d'este. La renúncia s'efectuarà en condicions que posen de manifest que la persona ho ha fet voluntàriament i amb plena consciència de les conseqüències que això ocasiona. Amb este fi, la persona tindrà dret a l'assistència d'un advocat.

c) Quan, havent tingut l'oportunitat d'eixir del territori de l'estat membre al qual haja sigut entregada, la persona no ho haja fet en un termini de quaranta-cinc dies des de la seua posada en llibertat definitiva, o haja tornat al dit territori després d'haver-se'n eixit.

d) Quan la infracció no siga sancionable amb una pena o mesura de seguretat privatives de llibertat.

e) Quan el procés penal no conclou amb l'aplicació d'una mesura restrictiva de la llibertat individual de la persona.

f) Quan la persona estiga subjecta a una pena o mesura no privativa de llibertat, incloent-hi les sancions pecuniàries, o a una mesura equivalent, encara que la mencionada pena o mesura puguen restringir la seua llibertat individual.

Article 61. *Entrega ulterior a una extradició.*

1. En cas que la persona reclamada haja sigut extradida a Espanya des d'un tercer estat, i que esta estiga protegida per disposicions de l'acord en virtut del qual haja sigut extradida relatives al principi d'especialitat, l'autoritat judicial espanyola d'execució sol·licitarà l'autorització de l'estat que l'haja extradida perquè puga ser entregada a l'estat d'emissió. Els terminis previstos en l'article 54 començaran a comptar en la data en què les esmentades regles relatives al principi d'especialitat deixen d'aplicar-se.

2. Mentres es tramita l'autorització, l'autoritat judicial espanyola d'execució garantirà que continuen donant-se les condicions materials necessàries per a una entrega efectiva.

Article 62. *Extradició ulterior.*

1. Quan una persona haja sigut entregada a Espanya en virtut d'una orde europea de detenció i entrega, si és sol·licitada posteriorment la seua extradició per un estat que no siga membre de la Unió Europea, no es podrà atorgar la mencionada extradició sense el consentiment de l'autoritat judicial d'execució que va acordar l'entrega, per a la qual cosa el jutge central d'instrucció cursarà la sol·licitud pertinent.

2. Si les autoritats judicials espanyoles han acordat l'entrega d'una persona a un altre estat membre de la Unió Europea, en virtut d'una orde europea de detenció i entrega, i els fóra sol·licitat el seu consentiment per les autoritats judicials d'emissió a fi de procedir a la seua extradició a un tercer estat no membre de la Unió Europea, el dit consentiment es prestarà de conformitat amb els convenis bilaterals o multilaterals en els quals Espanya siga part, i la petició d'autorització tindrà la consideració de demanda d'extradició a este efecte.

TÍTOL III

Resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 63. *Resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.*

1. Les sentències el règim de reconeixement i execució de les quals es regula en este títol són aquelles resolucions judicials fermes emeses per l'autoritat competent d'un estat membre després de la celebració d'un procés penal, per les quals es condemna una persona física a una pena o mesura privativa de llibertat com a conseqüència de la comissió d'una infracció penal, incloent-hi les mesures d'internament imposades de conformitat amb la Llei orgànica reguladora de la responsabilitat penal dels menors.

2. El que disposa este títol s'aplica únicament a les penes o mesures pendents, totalment o parcialment, d'execució. Quan hagen sigut totalment complides, la seua consideració en un nou procés penal es regirà per la Llei Orgànica 7/2014, de 12 de novembre, sobre intercanvi d'informació d'antecedents penals i consideració de resolucions judicials penals en la Unió Europea.

Article 64. *Autoritats judicials competents a Espanya per a transmetre i executar una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.*

1. Són autoritats competents per a la transmissió d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat els jutges de vigilància penitenciària, així com els jutges de menors quan es tracte d'una mesura imposada de conformitat amb la Llei Orgànica reguladora de la responsabilitat penal dels menors. En els supòsits en què no s'haja iniciat el compliment de la condemna, serà autoritat competent el tribunal que haja dictat la sentència en primera instància.

2. L'autoritat competent per a reconèixer i acordar l'execució d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat serà el jutge central penal. Per a dur a terme l'execució d'esta, serà competent el jutge central de vigilància penitenciària. Quan la resolució es referisca a una mesura d'internament en règim tancat d'un menor, la competència correspondrà al jutge central de menors.

3. L'autoritat judicial remetrà al Ministeri de Justícia, en el termini de tres dies des de la seua emissió o des del seu reconeixement i execució, una còpia dels certificats transmesos o reconeguts a Espanya.

CAPÍTOL II

Transmissió d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat

Article 65. *Sol·licituds de transmissió de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.*

1. Podrà ser transmesa una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat tant d'ofici per l'autoritat judicial espanyola competent com a sol·licitud de l'estat d'execució o de la persona condemnada.

La sol·licitud de la persona condemnada perquè s'inicie un procediment per a la transmissió de la resolució es podrà efectuar davant de l'autoritat competent espanyola o davant de la de l'estat d'execució.

Les sol·licituds de l'autoritat competent de l'estat d'execució i de la persona condemnada no obligaran l'autoritat judicial espanyola competent a la transmissió de la resolució.

2. Abans de l'inici de l'execució de la condemna, en cas que la persona condemnada no en complisca cap altra, el jutge o tribunal sentenciador, una vegada que la sentència siga ferma, podrà transmetre la resolució a l'autoritat competent de l'estat d'execució directament o a través del jutge de vigilància penitenciària.

Article 66. Requisits per a transmetre una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

1. L'autoritat judicial espanyola competent podrà transmetre una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat a l'autoritat competent d'un altre estat membre de la Unió Europea perquè procedisca a executar-la, sempre que concórreguen els requisits següents:

- a) Que el condemnat es trobe a Espanya o en l'estat d'execució.
- b) Que l'autoritat judicial espanyola considere que l'execució de la condemna per l'estat d'execució contribuirà a aconseguir l'objectiu de facilitar la reinserció social del condemnat, després d'haver consultat l'estat d'execució, quan corresponga.
- c) Que hi haja consentiment del condemnat, llevat que este no siga necessari, en els termes que preveu l'article següent.

2. El fet que, a més de la condemna de la pena o mesura de seguretat privativa de llibertat, s'haja imposat una sanció pecuniària o decomís que encara no haja sigut abonada o executada no impedirà la transmissió de la resolució per la qual s'imposen penes o mesures privatives de llibertat. Els pronunciaments condemnatoris de caràcter patrimonial podran emparar la transmissió de resolucions judicials de decomís o de sancions pecuniàries per part del jutge o tribunal sentenciador.

3. Abans de transmetre la resolució, l'autoritat judicial competent s'assegurarà que no hi ha cap sentència condemnatòria pendent d'esdevindre ferma en relació al condemnat.

Article 67. Consentiment del condemnat.

1. La transmissió de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat per l'autoritat judicial espanyola competent a un altre estat membre per al seu reconeixement i execució, exigirà demanar prèviament el consentiment del condemnat davant de l'autoritat judicial competent, que a este efecte haurà d'estar assistit d'advocat i, si és el cas, d'intèrpret i haurà hagut de ser informat en termes clars i comprensibles de la finalitat de l'audiència i del consentiment.

2. No obstant això, no serà necessari el seu consentiment quan l'estat d'execució siga:

- a) L'estat de nacionalitat del condemnat en el qual posseïska vincles atenent la seua residència habitual i els seus llaços familiars, laborals o professionals.
- b) L'estat membre al qual el condemnat serà expulsat una vegada posat en llibertat sobre la base d'una orde d'expulsió o trasllat continguda en la sentència o en una resolució judicial o administrativa derivada de la sentència.
- c) L'estat membre al qual el condemnat s'haja escapat o haja tornat davant del procés penal obert contra ell a Espanya o per haver sigut condemnat a Espanya.

3. En tot cas, l'autoritat judicial competent donarà l'oportunitat al condemnat que es trobe a Espanya de formular verbalment o per escrit la seua opinió. Esta es tindrà en compte quan es decidisca sobre la transmissió de la resolució i es remetrà a l'autoritat de l'estat d'execució junt amb la resta de la documentació.

Quan la persona condemnada, a causa de la seua edat o estat físic o psíquic, no puga donar la seua opinió, esta es demanarà a través del seu representant legal.

Article 68. Consultes sobre la transmissió de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat entre l'estat d'emissió i el d'execució.

1. Abans de la transmissió de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat, l'autoritat judicial competent podrà consultar l'autoritat competent de l'estat d'execució, per tots els mitjans apropiats, sobre aquells aspectes que permeten concloure que la transmissió de la resolució contribuirà a facilitar la reinserció del condemnat.

2. Esta consulta serà obligatòria en els casos en què la resolució es transmeta a un estat d'execució diferent d'aquell en què el condemnat viu i del qual és nacional o d'aquell al qual serà expulsat una vegada siga posat en llibertat.

3. Quan l'estat d'execució haja respost a la consulta formulada, l'autoritat judicial competent decidirà si transmet o no la resolució o si la retira en cas que esta haja sigut ja transmesa.

Article 69. Documentació de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Una vegada decidida per l'autoritat judicial competent l'execució de la sentència condemnatòria en un altre estat membre de la Unió Europea, transmetrà a l'autoritat competent la mencionada sentència junt amb el certificat que figura en l'annex II degudament omplert.

Article 70. Notificació de la transmissió de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

La interlocutòria per la qual l'autoritat judicial competent acorde la transmissió de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat es notificarà personalment al condemnat, assistit d'interpret si és necessari i d'acord amb el certificat de l'annex III.

Quan, en el moment de dictar-se la interlocutòria, el condemnat es trobe en l'estat d'execució, es transmetrà el certificat de l'annex III a l'autoritat judicial competent d'aquell perquè duga a terme eixa notificació.

Article 71. Transmissió de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

1. La resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat es transmetrà a un únic estat d'execució.

2. Es podrà transmetre a un dels següents estats membres:

- a) L'estat del qual el condemnat és nacional i en el qual tinga la residència habitual.
- b) L'estat del qual el condemnat és nacional i al qual, d'acord amb la sentència o una resolució administrativa, serà expulsat una vegada posat en llibertat.
- c) Qualsevol altre estat membre l'autoritat competent del qual consenta que se li transmeta la resolució.

d) Qualsevol altre estat membre, sense necessitat de demanar el seu consentiment, quan així ho haja declarat davant de la Secretaria General del Consell de la Unió Europea, sempre que hi haja reciprocitat i concórrega almenys un dels requisits següents:

1r. Que el condemnat residisca de manera legal i continuada en eixe estat des de fa almenys cinc anys i hi mantinga el seu dret de residència permanent.

2n. Que siga nacional d'eixe estat d'execució però no hi tinga la residència habitual.

3. La transmissió de la resolució es comunicarà al jutge o tribunal que va dictar la sentència condemnatòria.

Article 72. Sol·licitud del jutge de vigilància penitenciària de mesures cautelars sobre el condemnat per a la seua adopció per l'autoritat d'execució.

Si el condemnat es troba en l'estat d'execució, el jutge de vigilància penitenciària, a instància del Ministeri Fiscal, podrà demanar a l'autoritat competent de l'estat d'execució que adopte una mesura restrictiva de la llibertat personal del condemnat o qualsevol altra mesura destinada a garantir la seua permanència en el dit territori. Esta sol·licitud es podrà fer inclús abans que l'autoritat d'execució reba la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat o abans que decidisca si procedix a executar-la.

Si l'autoritat d'execució adopta una mesura privativa de llibertat del condemnat, el temps que transcórrega privat de llibertat s'abonarà en la corresponent liquidació de condemna.

Article 73. Trasl·lat del condemnat a l'estat d'execució.

1. Quan l'autoritat d'execució comuniqui que accepta l'execució de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat, es procedirà al trasllat del condemnat a l'estat d'execució si este es troba a Espanya.

2. El termini per a fer efectiu este trasllat no podrà superar els trenta dies des de l'adopció per l'estat d'execució de la resolució ferma sobre el reconeixement i l'execució de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

En cas que, per circumstàncies imprevistes, no siga possible el trasllat en termini, l'autoritat judicial competent informarà immediatament l'autoritat d'execució, i acordarà una nova data per al trasllat, que es farà en un termini màxim de deu dies des de la nova data acordada.

Article 74. Retirada de la resolució per la qual és imposada una pena o mesura privativa de llibertat pel jutge de vigilància penitenciària emissor.

1. Abans del començament de l'execució de la condemna, el jutge de vigilància penitenciària, després d'oír el Ministeri Fiscal i les parts personades per cinc dies, podrà acordar la retirada del certificat per mitjà d'interlocutòria motivada que s'haurà de dictar en el termini de cinc dies i en la qual se sol·licitarà a l'estat d'execució que no adopte cap mesura d'execució.

La retirada del certificat es podrà dur a terme en els casos següents:

a) Si no hi ha hagut cap consulta prèvia i rep de l'autoritat d'execució un dictamen o parer relatiu al fet que el compliment de la condemna en l'estat d'execució no contribuirà a l'objectiu de facilitar la reinserció social ni la reintegració amb èxit del condemnat en la societat.

b) Si no s'aconsegueix un acord amb l'autoritat d'execució en relació amb l'execució parcial de la condemna.

c) Si, després de sol·licitar informació a l'autoritat d'execució sobre les disposicions aplicables en matèria de llibertat anticipada o condicional, no s'aconsegueix un acord sobre la seua aplicació.

2. Quan ho sol·licite l'estat d'execució, el jutge de vigilància penitenciària podrà comunicar a l'autoritat d'execució les disposicions aplicables en dret espanyol en relació amb la llibertat anticipada o condicional del condemnat, així com sol·licitar-li informació sobre les disposicions aplicables en esta matèria en virtut de la legislació de l'estat d'execució. El jutge de vigilància penitenciària, rebuda esta informació i després d'oír les parts personades per cinc dies, dictarà interlocutòria motivada en el termini d'uns altres cinc. La interlocutòria contindrà les disposicions a aplicar per l'autoritat d'execució o acordarà retirar el certificat.

Article 75. Conseqüències en el procés espanyol de l'execució en un altre estat membre de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Una vegada iniciada l'execució de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat, el jutge de vigilància penitenciària deixarà de ser competent per a adoptar resolucions sobre la pena o mesura privativa de llibertat imposada al condemnat, incloent-hi els motius de la llibertat anticipada o condicional, sense perjudi del que preveu l'apartat 2 de l'article anterior.

Esta circumstància, així com la posterior retirada del certificat o la reversió de l'execució a Espanya, es comunicarà als òrgans sentenciadors que hagen pronunciat la condemna privativa de llibertat l'execució de la qual ha sigut transmesa, retirada o revertida.

Article 76. Reversió de l'execució de la condemna a Espanya.

Es podrà reprendre l'execució de la condemna a Espanya quan l'autoritat competent de l'estat d'execució informe el jutge de vigilància penitenciària de la no-execució de la condemna com a conseqüència de la fuga del condemnat.

CAPÍTOL III

Execució d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat

Article 77. Requisits per al reconeixement i l'execució a Espanya d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

1. El jutge central penal reconeixerà les resolucions per les quals s'imposen penes o mesures privatives de llibertat transmeses per altres estats membres de la Unió Europea quan d'esta manera es facilite la reinserció social del condemnat i es done alguna de les circumstàncies següents:

- a) Que el condemnat siga espanyol i residisca al nostre país.
- b) Que el condemnat siga espanyol i haja de ser expulsat a Espanya amb motiu d'eixa condemna.
- c) Encara que no es donen estes condicions, si el jutge central penal ha consentit l'execució de la sentència a Espanya llevat que, en virtut de les declaracions efectuades per l'Estat espanyol, este consentiment no siga necessari.

2. L'execució a Espanya d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat transmesa per l'estat d'emissió no estarà subjecta a control de la doble tipificació quan es referisca a fets tipificats com alguns dels delictes que s'enumeren en l'apartat 1 de l'article 20, sempre que estiguen castigats en l'estat d'emissió amb penes o mesures privatives de llibertat la duració màxima de les quals siga de tres anys com a mínim.

Article 78. Consultes sobre la transmissió d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

1. El jutge central penal contestarà les sol·licituds d'informació dirigides per l'autoritat d'emissió relatives a la transmissió al nostre país d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat en un termini màxim de vint dies des que siga rebuda.

2. Quan la consulta tinga com a objecte conèixer les possibilitats de reinserció social del condemnat a Espanya, el jutge central penal oïrà este si es troba a Espanya, demanarà la informació que considere necessària sobre l'arrelament del condemnat al nostre país, oïrà respecte d'això el Ministeri Fiscal, i remetrà la seua resposta a l'autoritat que ha fet la consulta.

3. En els casos en què no hi haja hagut consulta i una vegada s'hagen transmés la sentència i el certificat, el jutge central penal podrà remetre un dictamen sobre l'eventual execució de la condemna a Espanya i la seua contribució a la reinserció social del condemnat.

Article 79. Sol·licitud de transmissió d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

El jutge central penal, d'ofici o a sol·licitud del condemnat, podrà sol·licitar a l'autoritat competent de l'estat d'emissió, amb audiència prèvia al Ministeri Fiscal o a iniciativa d'este, la transmissió d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat per a ser executada a Espanya.

Article 80. Acord per a l'execució parcial de la condemna.

1. El jutge central penal consultarà l'autoritat competent de l'estat d'emissió sobre el possible reconeixement i execució parcial de la resolució condemnatòria abans de decidir que denega el reconeixement i l'execució de la resolució de manera total.

2. D'acord amb el que preveu l'apartat anterior i en atenció a les circumstàncies del cas concret, el jutge central penal podrà arribar a un acord amb l'autoritat competent de l'estat d'emissió per a reconèixer i executar parcialment la resolució condemnatòria. A falta d'acord, el certificat serà tornat.

L'acord sobre el reconeixement i l'execució parcials de la resolució no podrà suposar en cap cas l'augment de la duració de la condemna.

Article 81. Procediment per al reconeixement de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat a l'efecte del seu compliment a Espanya.

1. Dins dels cinc dies següents a la recepció del certificat, es traslladarà al Ministeri Fiscal perquè en el termini de deu dies es pronuncie sobre la procedència del reconeixement i l'execució de la resolució.

2. El jutge central penal comprovarà si concorre alguna causa de denegació del reconeixement o de l'execució, i també si el consentiment del condemnat ha sigut prestat, llevat que este no siga necessari en virtut de la legislació de l'estat d'emissió. En tot cas, no serà necessari el consentiment del condemnat quan:

- a) Siga espanyol i residisca a Espanya.
- b) Haja de ser expulsat a Espanya una vegada posat en llibertat en l'estat d'emissió sobre la base d'una orde d'expulsió o trasllat continguda en la sentència o en una resolució judicial o administrativa derivada de la sentència.
- c) S'haja escapat o haja tornat a Espanya per la condemna dictada o pel procés penal seguit en l'estat d'emissió.

3. El jutge central penal resoldrà per mitjà d'interlocutòria en el termini d'uns altres deu dies el reconeixement de la resolució condemnatòria o la seua denegació.

En tot cas, en el termini de noranta dies la interlocutòria motivada que reconega o denegue l'execució haurà de ser ferma i es remetrà, si és el cas, al jutge central de vigilància penitenciària perquè s'execute la pena o mesura privativa de llibertat.

4. En la interlocutòria es determinarà el període total de privació de llibertat que s'haja de complir a Espanya, deduït exclusivament d'este el que ja s'haja complit en l'estat d'emissió o el que siga procedent en virtut del temps que haja romàs el condemnat en presó preventiva o qualsevol altra mesura restrictiva de la seua llibertat que, adoptada per l'autoritat de l'estat d'emissió, siga computable.

Article 82. Retirada del certificat de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Si l'autoritat competent de l'estat d'emissió notifica la retirada del certificat abans del començament de l'execució de la condemna, el jutge central penal arxivarà el procediment i li remetrà les actuacions dutes a terme.

En la devolució del certificat es farà constar el temps que, si és el cas, el condemnat ha romàs privat de llibertat a Espanya en compliment d'alguna mesura cautelar.

Article 83. Adaptació de condemna.

1. En cas que la duració de la condemna imposada en la resolució siga incompatible amb la legislació espanyola vigent en el moment en què se sol·licita el reconeixement de la resolució per superar el límit de la pena màxima prevista per a eixe delictes, el jutge central penal podrà adaptar la condemna. L'adaptació consistirà a limitar la duració de la condemna al màxim del que preveu la mencionada legislació per als delictes pels quals l'afectat siga condemnat.

2. En cas que la condemna, per la seua naturalesa, siga incompatible amb la legislació espanyola, el jutge central penal podrà adaptar la condemna de la pena o mesura prevista en la nostra legislació per als delictes pels quals l'afectat siga condemnat. La pena adaptada ha de correspondre a la pena imposada en la resolució judicial estrangera i, en conseqüència, no es podrà transformar en pena d'una altra naturalesa com la pena de multa.

3. L'adaptació no podrà agreujar, en cap d'estos supòsits, la condemna imposada en l'estat d'emissió.

Article 84. Ajornament del reconeixement de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

1. El jutge central penal ajornarà el reconeixement de la resolució condemnatòria quan el certificat que li haja remès l'autoritat competent de l'estat d'emissió estiga incomplet o no corresponga manifestament a la resolució que s'ha d'executar.

2. El nou termini concedit perquè l'autoritat d'emissió pugua completar o corregir el certificat no podrà superar els seixanta dies.

Article 85. Denegació del reconeixement i l'execució de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

1. El jutge central penal denegarà el reconeixement i l'execució de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat, a més de fer-ho en els supòsits previstos en els articles 32 i 33, en els casos següents:

a) Quan en virtut de la seua edat, la persona condemnada no hauria pogut ser declarada penalment responsable pels fets motivadors de la resolució condemnatòria d'acord amb la legislació penal espanyola.

b) Quan l'autoritat judicial espanyola competent constata que, en el moment de rebre la resolució condemnatòria, la part de la condemna que queda per complir és inferior a sis mesos.

c) Quan, sense perjudici del que preveu l'article 81, la resolució transmesa impone una mesura privativa de llibertat que no siga executable d'acord amb el dret espanyol.

d) Quan, abans de decidir sobre el reconeixement i l'execució de la resolució condemnatòria, el jutge central penal presente una sol·licitud perquè la persona de què es tracte siga processada, condemnada o privada de llibertat a Espanya per una infracció comesa amb anterioritat al seu trasllat i diferent de la que ho haja motivat, i l'autoritat competent de l'estat d'emissió no done el seu consentiment.

e) Quan no es complisquen els requisits exigits per a la transmissió d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

2. En cas que concórrega algun dels motius de denegació del reconeixement i l'execució previstos en les lletres a) i c) de l'apartat 1 o en l'apartat 3 de l'article 32, en l'apartat 1 de l'article 33 o en les lletres c) i e) de l'apartat anterior, abans de denegar el reconeixement i l'execució de la resolució, el jutge central penal consultarà l'autoritat competent de l'estat d'emissió perquè aclarisca la situació i, si és el cas, esmene el defecte en què s'haja incorregut.

Article 86. Legislació aplicable en l'execució de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

1. El jutge central de vigilància penitenciària haurà d'executar la resolució condemnatòria d'acord amb el que disposa l'ordenament jurídic espanyol, amb deducció del període de privació de llibertat ja complit, si és el cas, en l'estat d'emissió en relació amb la mateixa resolució condemnatòria, del període total que s'haja de complir a Espanya.

No obstant això, els efectes de la resolució transmesa sobre les condemnes dictades pels tribunals espanyols, o sobre les resolucions que, d'acord amb el que disposa el paràgraf tercer de l'article 988 de la Llei d'Enjudiciament Criminal, fixen els límits de compliment de condemna, es determinaran d'acord amb el que disposa l'article 14 i la disposició addicional única de la Llei Orgànica 7/2014, de 12 de novembre, sobre intercanvi d'informació d'antecedents penals i consideració de resolucions judicials penals a la Unió Europea.

2. El jutge central de vigilància penitenciària serà l'única autoritat competent per a determinar el procediment d'execució i les mesures connexes a adoptar, incloent-hi l'eventual concessió de la llibertat condicional. Si l'autoritat d'emissió informa de la data en virtut de la qual el condemnat tindria dret a gaudir de la llibertat condicional, d'acord amb el seu ordenament jurídic, el jutge central de vigilància penitenciària la podrà tindre en compte.

Article 87. Mesures cautelars restrictives de la llibertat del condemnat quan es trobe a Espanya.

1. Si el condemnat es troba a Espanya, a instàncies de l'autoritat d'emissió o del Ministeri Fiscal, el jutge central penal podrà adoptar mesures cautelars restrictives de la llibertat del condemnat que garantisquen la seua permanència a Espanya fins al reconeixement i execució de la condemna.

2. Rebuda esta sol·licitud, el jutge central penal podrà ordenar la detenció del condemnat i, una vegada posat a la seua disposició, celebrarà compareixença en la forma prevista en la Llei d'Enjudiciament Criminal. També podrà ordenar una altra mesura cautelar restrictiva de la llibertat del condemnat sempre de conformitat amb les normes previstes en la Llei d'Enjudiciament Criminal.

3. Estes mesures podran ser sol·licitades per l'autoritat d'emissió abans de transmetre la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

4. El temps de detenció i el de presó provisional es computaran en la liquidació de la condemna a executar a Espanya en virtut del reconeixement i execució de la resolució per a la garantia de la qual es va adoptar la mesura.

Article 88. Trasllat del condemnat a Espanya per al compliment de la privació de llibertat.

Si la persona condemnada es troba en l'estat d'emissió serà traslladada a Espanya en el moment acordat entre l'autoritat d'emissió i el jutge central penal, sempre dins dels trenta dies següents a la fermesa de la interlocutòria de reconeixement i execució de la resolució.

Si a causa de circumstàncies imprevistes no es pot efectuar el trasllat del condemnat en el moment acordat es fixarà una nova data, immediata a la desaparició d'eixes circumstàncies, des de la qual s'ha de verificar el trasllat en el termini de deu dies.

Article 89. *Suspensió de l'execució d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.*

El jutge central penal suspendrà l'execució de la resolució tan prompte com l'autoritat competent de l'estat d'emissió l'informe de l'adopció de qualsevol resolució o mesura que tinga per efecte anul·lar o deixar sense efecte la resolució.

Article 90. *Devolució a l'autoritat d'emissió de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.*

Si durant l'execució de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat s'escapa el condemnat, el jutge central de vigilància penitenciària ho posarà, sense dilació, en coneixement del jutge central penal que, a més de comunicar esta incidència a l'autoritat d'emissió, investigarà les responsabilitats penals en què haja pogut incórrer el condemnat.

Quan siga procedent la devolució del certificat es farà constar el temps que el condemnat ha romàs privat de llibertat a Espanya en execució d'esta resolució.

Article 91. *Execució de condemnes arran d'una orde europea de detenció i entrega.*

Quan es denegue o es condicione una orde europea de detenció i entrega amb fonament en la nacionalitat espanyola del condemnat, el jutge central penal aplicarà les disposicions d'este capítol a l'efecte del compliment de la condemna imposada en l'altre estat membre, a fi d'impedir la impunitat del condemnat.

CAPÍTOL IV

Altres disposicions

Article 92. *Aplicació del principi d'especialitat a l'execució d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.*

1. La persona traslladada a Espanya en el marc d'un procés de reconeixement i execució d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat no podrà ser processada, condemnada, ni privada de llibertat a Espanya com a conseqüència de la comissió d'una infracció anterior i diferent de la que haja motivat el trasllat.

2. L'apartat anterior no serà aplicable quan concórrega alguna de les circumstàncies següents:

a) Quan la persona condemnada haja tingut l'oportunitat d'eixir d'Espanya i no ho haja fet en el termini de quaranta-cinc dies des de la seua posada en llibertat definitiva, o bé se n'haja eixit però haja tornat després.

b) Quan la infracció no siga sancionable amb una pena privativa de llibertat o una interlocutòria d'internament.

c) Quan el procés penal no concloga amb l'aplicació d'una mesura que restringisca la llibertat individual.

d) Quan la persona condemnada puga estar sotmesa a una sanció o mesura no privativa de llibertat, encara que puguen restringir la seua llibertat individual.

e) Quan el condemnat haja donat el seu consentiment al trasllat.

f) Quan la persona condemnada haja renunciat després del trasllat, de manera expressa i voluntària, a acollir-se al principi d'especialitat en relació amb determinades infraccions anteriors al seu trasllat.

La renúncia l'haurà de fer el condemnat, assistit d'un advocat, davant del jutge central penal, que n'alçarà acta.

g) Quan l'estat d'emissió done el seu consentiment, d'acord amb el que preveu l'apartat següent.

3. El jutge central penal, com a autoritat d'execució, remetrà la corresponent sol·licitud de consentiment a l'autoritat competent de l'estat d'emissió, acompanyada d'una orde europea de detenció i entrega.

4. En cas que Espanya siga l'estat emissor, les autoritats judicials competents consentiran la no-aplicació del principi d'especialitat quan l'estat d'execució li presente una sol·licitud de consentiment acompanyada d'una orde europea de detenció i entrega i existisca l'obligació d'entrega d'acord amb el que preveu esta llei.

En este cas, l'autoritat judicial espanyola competent donarà el seu consentiment en un termini no superior a trenta dies des de la recepció de la sol·licitud.

TÍTOL IV

Resolució de llibertat vigilada

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 93. *Resolució de llibertat vigilada.*

1. Les sentències el règim de reconeixement i execució de les quals es regula per este títol són aquelles resolucions fermes dictades per l'autoritat competent d'un estat membre per les quals s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat o alguna de les mesures previstes en l'article 94 a una persona física, quan en relació amb el seu compliment s'acorde:

a) La llibertat condicional sobre la base de l'esmentada sentència o per mitjà d'una resolució ulterior de llibertat vigilada.

b) La suspensió de la condemna, bé en part o bé en la seua totalitat, imposant una o més mesures de llibertat vigilada que es poden incloure en la mateixa sentència o determinar-se en una resolució de llibertat vigilada a part.

c) La substitució de la pena per una altra que impose una privació d'un dret, una obligació o una prohibició que no constituísca ni una pena o mesura privativa de llibertat, ni una sanció pecuniària.

d) D'acord amb el dret de l'estat d'emissió, una condemna condicional per mitjà de la qual s'imposa una o més mesures de llibertat vigilada, podent, si és el cas, diferir de forma condicional la pena privativa de llibertat imposada.

2. Estan regits també per les disposicions d'este títol el reconeixement i l'execució de la resolució de llibertat vigilada quan siga adoptada per l'autoritat competent per a l'execució de la pena o mesura privativa de llibertat en l'estat d'emissió.

3. Les disposicions d'este títol no s'aplicaran als supòsits de reconeixement i execució de resolucions que imposen penes privatives de llibertat, sancions pecuniàries o decomís prevists en esta llei.

Article 94. *Àmbit d'aplicació de la resolució de llibertat vigilada.*

Són susceptibles de transmissió i execució en un altre estat membre de la Unió Europea o de recepció per les autoritats judicials espanyoles competents les mesures de llibertat vigilada següents:

a) L'obligació de la persona condemnada de comunicar a una autoritat específica tot canvi de domicili o lloc de treball.

b) La prohibició d'entrar en determinades localitats, llocs o zones definides de l'estat d'emissió o d'execució.

c) La imposició de limitacions respecte a l'eixida del territori de l'estat d'execució.

- d) Els requeriments relatius a la conducta, la residència, l'educació i la formació o les activitats d'oci, o que establisquen límits o determinen modalitats de l'exercici d'una activitat professional.
- e) L'obligació de presentar-se en determinades dates davant d'una autoritat específica.
- f) L'obligació d'evitar tot contacte amb determinades persones.
- g) L'obligació d'evitar tot contacte amb determinats objectes que la persona condemnada ha utilitzat o podria utilitzar per a cometre infraccions penals.
- h) L'obligació de reparar econòmicament els danys causats per la infracció o de presentar proves del compliment d'esta obligació.
- i) L'obligació de realitzar treballs en benefici de la comunitat.
- j) L'obligació de cooperar amb un agent de vigilància o amb un representant d'un servei social que tinga responsabilitats respecte a la persona condemnada.
- k) L'obligació de sotmetre's a un tractament terapèutic o de deshabitació.

Article 95. *Autoritats judicials competents a Espanya per a transmetre i executar una resolució de llibertat vigilada.*

1. Són autoritats d'emissió d'una resolució de llibertat vigilada els jutges o tribunals que coneguen de l'execució de la sentència o resolució de llibertat vigilada.
2. És autoritat competent per a reconèixer i acordar l'execució d'una resolució de llibertat vigilada transmesa per l'autoritat competent d'un altre estat membre de la Unió Europea, el jutge central penal. Quan la resolució de llibertat vigilada transmesa es referisca a un menor hi serà competent el jutge central de menors.

CAPÍTOL II

Transmissió d'una resolució de llibertat vigilada

Article 96. *Requisits per a emetre una resolució de llibertat vigilada.*

1. Són requisits perquè l'autoritat judicial espanyola competent emeta a un altre estat membre una resolució de llibertat vigilada:
 - a) Que s'haja dictat una resolució judicial ferma de llibertat vigilada en els termes prescrits en esta llei.
 - b) Que el condemnat no tinga la seua residència legal i habitual a Espanya.
 - c) Que haja tornat a l'estat on residix legalment i habitualment o que, inclús estant al nostre país, haja manifestat la seua voluntat de tornar a este o a un altre estat membre que ho autoritze.
2. El fet que, a més de la llibertat vigilada, s'haja imposat una sanció pecuniària o una resolució de decomís que encara no haja sigut abonada o executada, no impedirà l'emissió de la resolució de llibertat vigilada. Els pronunciaments condemnatoris de caràcter patrimonial podran emparar l'emissió de resolucions de decomís o de sancions pecuniàries per part del jutge o tribunal sentenciador.

Article 97. *Documentació de l'orde europea de llibertat vigilada.*

La resolució de llibertat vigilada anirà acompanyada del certificat que figura en l'annex IV, amb menció expressa a les mesures l'execució de les quals es transmet, ja siguen estes de les previstes amb caràcter general o de les específiques que l'estat d'execució haja acceptat en la declaració efectuada davant de la Secretaria General del Consell de la Unió Europea.

Junt amb el certificat s'enviarà la sentència i, si és el cas, la resolució judicial ferma.

Article 98. Transmissió d'una resolució de llibertat vigilada.

1. L'autoritat judicial espanyola competent transmetrà la resolució de llibertat vigilada a l'autoritat competent de l'estat membre en què la persona condemnada tinga la seua residència legal i habitual i al qual haja tornat o desitge tornar.

També es podrà transmetre a un estat membre diferent d'aquell en què la persona condemnada tinga la seua residència legal i habitual, a sol·licitud d'esta i sempre que l'autoritat competent de l'estat de la residència del condemnat haja donat el seu consentiment a la transmissió.

2. Amb caràcter previ a la transmissió de la resolució de llibertat vigilada, l'autoritat judicial preguntarà a la persona condemnada si desitja tornar o romandre en el seu estat de residència, per tal de concedir-li a este efecte un termini de trenta dies.

En cas que la persona condemnada manifeste el seu desig de complir la mesura en un altre estat diferent, l'autoritat judicial sol·licitarà de l'autoritat competent d'este el consentiment per a la transmissió de la resolució.

3. L'autoritat judicial espanyola competent transmetrà la sentència i, si és el cas, la resolució de llibertat vigilada a un únic estat d'execució cada vegada.

4. L'autoritat judicial espanyola transmetrà també a l'autoritat competent de l'estat d'execució les mesures que, si és el cas, s'hagen imposat al condemnat per al compliment de la responsabilitat civil derivada del delicte i la resta de responsabilitats pecuniàries, la satisfacció de les quals haurà d'acreditar.

Article 99. Conseqüències de la resolució de llibertat vigilada.

1. Una vegada que l'autoritat competent de l'estat d'execució comuniqui el reconeixement de la resolució de llibertat vigilada que se li haja transmés, l'autoritat judicial espanyola deixarà de tindre competència tant per a la vigilància de les mesures de llibertat vigilada, com per a adoptar resolucions ulteriors en relació amb esta, excepte quan l'estat d'execució hi haja fet declaració en contra.

2. El jutge o tribunal emissor, una vegada transmesa la resolució de llibertat vigilada, d'ofici o a instància del Ministeri Fiscal o d'alguna de les parts personades, podrà sol·licitar a l'autoritat d'execució que li comuniqui la duració màxima de la pena privativa de llibertat prevista pel dret nacional de l'estat d'execució en casos d'incompliment de les mesures d'execució de les quals ha sigut transmesa amb la resolució de llibertat vigilada.

Article 100. Devolució de la resolució de llibertat vigilada.

1. El jutge o tribunal emissor podrà retirar el certificat i sol·licitar a l'estat d'execució que no adopte cap mesura, sempre que no haja començat encara l'execució de la resolució de llibertat vigilada i dins del termini màxim de deu dies:

a) Des de la recepció de la informació sol·licitada en relació amb la duració màxima de la pena privativa de llibertat prevista en l'ordenament jurídic de l'estat d'execució per a la infracció que va donar lloc a la resolució i que es podria imposar en cas d'incompliment de la mesura de llibertat vigilada.

b) O des de la recepció de la informació sobre la decisió motivada de l'estat d'execució d'adaptar les mesures de llibertat vigilada imposades a les que s'apliquen per a infraccions equivalents segons el seu ordenament jurídic.

El jutge o tribunal, després de la recepció de la informació de l'estat d'execució, oirà el Ministeri Fiscal en el termini de cinc dies i dictarà interlocutòria, que haurà de ser motivada dins dels cinc dies següents.

2. El jutge o tribunal emissor podrà sol·licitar la devolució de la resolució de llibertat vigilada, l'execució de la qual ha sigut iniciada en un altre estat membre, quan a Espanya s'estiguen duent a terme nous processos penals contra l'interessat.

3. Quan l'autoritat de l'estat d'execució torne la competència per a la vigilància de les mesures de llibertat vigilada i per a l'adopció de les decisions ulteriors, esta serà exercida novament pel jutge o tribunal competent, que tindrà en compte el període i grau de compliment en l'estat d'execució, així com aquelles decisions ulteriors que ja s'hagen adoptat.

CAPÍTOL III

Execució d'una resolució de llibertat vigilada

Article 101. *Requisits per a la transmissió a Espanya de la resolució de llibertat vigilada.*

1. El reconeixement a Espanya d'una resolució de llibertat vigilada dictada per un altre estat membre de la Unió Europea no estarà subjecte a control de la doble tipificació quan es referisca a fets tipificats com ara alguns dels delictes que s'enumeren en l'apartat 1 de l'article 20, sempre que estiguen castigats en l'estat d'emissió amb penes o mesures privatives de llibertat, la duració màxima de les quals siga de com a mínim tres anys.

2. Només es podran reconèixer les resolucions de llibertat vigilada:

a) Quan el condemnat tinga la seua residència legal i habitual a Espanya i conste fefaentment que haja tornat al nostre país o que ha manifestat la seua voluntat de fer-ho davant de l'autoritat d'emissió.

b) Quan, a pesar de no tindre el condemnat la seua residència legal i habitual a Espanya, sí la tinguen, des de fa almenys cinc anys, els seus ascendents, descendents o germans, o el seu cònjuge o persona unida a ell per relació de naturalesa anàloga, sempre que el condemnat haja aconseguit un contracte de treball o haja sol·licitat el compliment a Espanya de la resolució de llibertat vigilada.

Article 102. *Sol·licitud perquè Espanya preste el seu consentiment a la transmissió de la resolució de llibertat vigilada.*

Quan el condemnat no tinga residència legal i habitual a Espanya, el jutge central penal que reba la sol·licitud de l'autoritat d'emissió perquè preste el seu consentiment per tal que la resolució de llibertat vigilada li siga transmesa, només podrà atorgar-lo si es donen les condicions previstes en la lletra b) de l'apartat 2 de l'article anterior.

Article 103. *Procediment per al reconeixement de la resolució de llibertat vigilada.*

1. El jutge central penal, en el termini de cinc dies des de la recepció del certificat, oirà el Ministeri Fiscal sobre si és procedent el reconeixement i l'execució de la resolució de llibertat vigilada, ja que eixe tràmit s'haurà d'evacuar en el termini de deu dies. A continuació, el jutge central penal resoldrà en el termini d'uns altres deu dies.

2. El jutge central penal comprovarà si concorre alguna causa de denegació del reconeixement o de l'execució, i també si concorren els requisits en relació amb la residència a Espanya del condemnat, el seu retorn o voluntat de tornar a Espanya.

3. En tot cas, en el termini de seixanta dies des de la recepció a Espanya de la resolució de llibertat vigilada, el jutge ha de dictar una interlocutòria motivada en què reconega o denegue la seua execució. En circumstàncies excepcionals en què el dit termini no es puga respectar, caldrà informar dels motius l'autoritat d'emissió, així com de la data en què es considera que s'adoptarà l'esmentada decisió.

Article 104. *Adaptació de la resolució de llibertat vigilada.*

1. En cas que la mesura recollida en la resolució de llibertat vigilada, per la seua duració, siga incompatible amb l'ordenament jurídic espanyol per superar el límit màxim previst en la nostra legislació, el jutge central penal hi adaptarà la condemna. L'adaptació consistirà a limitar la duració de la mesura de llibertat vigilada al màxim del que s'ha previst en la nostra legislació per a infraccions equivalents que es corresponguen amb les dictades en l'estat d'emissió.

2. En cas que la mesura de llibertat vigilada, per la seua naturalesa, siga incompatible amb l'ordenament jurídic espanyol, el jutge central penal adaptarà la mesura a la prevista en la nostra legislació per a casos semblants. La mesura adaptada s'ha de correspondre

tant com siga possible amb la mesura imposada en la sentència o resolució de l'estat membre d'emissió.

3. En cap d'estos dos casos l'adaptació podrà agreujar o allargar la mesura imposada en l'estat d'emissió.

Article 105. Denegació del reconeixement i execució d'una resolució de llibertat vigilada.

1. El jutge central penal denegarà el reconeixement i l'execució de les resolucions de llibertat vigilada, tant en els supòsits dels articles 32 i 33 com en els casos següents:

a) Quan per la seua edat, la persona condemnada no haja pogut ser declarada penalment responsable dels fets en què es basa la sentència, d'acord amb la legislació penal espanyola.

b) Quan la duració de la mesura de llibertat vigilada o de la pena substitutiva siga inferior a sis mesos.

c) Quan la sentència o, si és el cas, la resolució de llibertat vigilada inclou mesures mèdiques o terapèutiques que, d'acord amb el dret espanyol, el jutge central penal no pot vigilar.

d) Quan no es complisquen les condicions exigides per a la transmissió d'una resolució de llibertat vigilada.

2. En cas que concórrega algun dels motius de denegació del reconeixement i l'execució previstos en les lletres a) i c) de l'apartat 1 o en l'apartat 3 de l'article 32, en l'apartat 1 de l'article 33 o en les lletres b), c) i d) de l'apartat anterior, abans de denegar el reconeixement i l'execució de la sentència o de la resolució de llibertat vigilada, el jutge central penal haurà de consultar l'autoritat de l'estat d'emissió perquè aclarisca la situació i, si és el cas, esmene el defecte en què s'haja incorregut.

3. Quan el jutge central penal haja decidit al·legar algun dels motius de denegació previstos en els apartats 2 i 3 de l'article 32, es podrà posar d'acord amb l'autoritat competent de l'estat d'emissió per a realitzar la vigilància de les mesures de llibertat vigilada o de les penes substitutives, sense assumir la responsabilitat d'adoptar cap decisió ulterior.

En este cas, el jutge informará l'autoritat competent de l'estat d'emissió, a través del certificat que figura en l'annex V, en cas d'incompliment de la mesura de llibertat vigilada o de la pena substitutiva per la persona condemnada.

Article 106. Adopció pel jutge central penal de resolucions ulteriors en relació amb la llibertat vigilada.

1. El jutge central penal serà competent per a l'adopció de les resolucions ulteriors en relació amb la llibertat vigilada davant de l'incompliment de la mesura de llibertat vigilada o de la comissió d'una nova infracció penal del condemnat, llevat que l'adopció corresponga a l'autoritat d'emissió per tractar-se d'algun d'estos supòsits:

a) Quan la sentència no impose una pena o mesura privativa de llibertat que s'haja d'aplicar en cas d'incompliment de les obligacions o prohibicions en què consistisca la mesura de llibertat vigilada.

b) En els casos de condemnes condicionals.

c) En els casos en què la sentència es referisca a fets que no constituïsquen infracció legal en el nostre ordenament jurídic.

Quan es done algun d'estos supòsits es comunicarà, sense demora, a l'estat d'emissió i se'l requerirà perquè hi adopte la decisió oportuna, mantenint-se mentrestant les mesures de vigilància del condemnat.

2. Entre les decisions ulteriors que l'autoritat judicial espanyola adoptarà, d'acord amb l'ordenament jurídic espanyol, es troben:

- a) La modificació de les obligacions o prohibicions contingudes en la mesura de llibertat vigilada, així com de la seua duració.
- b) La revocació de la suspensió de l'execució de la sentència o resolució de la posada en llibertat condicional.
- c) La imposició d'una pena privativa de llibertat o de mesures de privació de llibertat quan ja haja sigut concretada per l'autoritat d'emissió.

3. Les penes o mesures privatives de llibertat que siga procedent executar de conformitat amb estes resolucions ulteriors es duran a terme de conformitat amb la legislació espanyola.

4. El jutge central penal informará l'autoritat competent de l'estat d'emissió de l'adopció de qualsevol de les decisions indicades en este article, així com de la seua execució i d'aquelles que es referisquen a l'extinció de les mesures de llibertat vigilada o de les penes substitutives.

5. El jutge central penal també informará, amb la sol·licitud prèvia de l'autoritat d'emissió, de la duració màxima de la pena privativa de llibertat prevista en el Codi Penal per a la infracció que va donar lloc a la condemna i que es podria imposar a la persona condemnada en cas de trencament de condemna.

Si, una vegada rebuda la resolució de llibertat vigilada, l'autoritat d'emissió sol·licita informació sobre la duració màxima de la pena privativa de llibertat prevista en el nostre dret per a la infracció que va donar lloc a la resolució i que es podria imposar en cas d'incompliment del condemnat de les mesures de llibertat vigilada, el jutge central penal l'informará respecte d'això.

Article 107. Retirada de la resolució de llibertat vigilada per l'autoritat d'emissió.

Si l'autoritat d'emissió retira la resolució de llibertat vigilada, el jutge central penal tornarà l'orde i remetrà tot allò que s'ha fet a l'autoritat d'emissió.

Article 108. Devolució de la resolució de llibertat vigilada a l'autoritat d'emissió.

El jutge central penal tornarà a l'autoritat competent de l'estat d'emissió la competència respecte de la vigilància de les mesures de llibertat vigilada i les penes substitutives i de qualsevol decisió ulterior relacionada amb la sentència:

- a) En cas de fuga de la persona condemnada.
- b) En cas que la persona condemnada deixe de tindre la seua residència habitual a Espanya.
- c) A petició de l'estat d'emissió, quan existisquen nous processos penals oberts contra l'interessat en el dit estat.

TÍTOL V

Resolucions sobre mesures alternatives a la presó provisional

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 109. Resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

1. Les resolucions el règim de reconeixement i execució de les quals es regula per este títol són aquelles adoptades en un procés penal per l'autoritat competent d'un estat membre per les quals s'imposen a una persona física una o més mesures de vigilància en substitució de la presó provisional.

2. Amb la transmissió de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional s'ha de garantir la deguda acció de la justícia i, de manera especial, la compareixença en juí de la persona de què es tracte.

Així mateix, ha de millorar la protecció de les víctimes, la seguretat ciutadana i promoure l'adopció de resolucions de llibertat provisional en relació amb imputats que no siguen residents en l'estat membre on se segueix el procés penal en contra seu.

Article 110. Àmbit d'aplicació de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

1. Són susceptibles de transmissió i execució en un altre estat membre de la Unió Europea o de recepció per les autoritats judicials espanyoles competents les mesures de vigilància següents:

a) L'obligació de la persona de comunicar a l'autoritat competent de l'estat d'execució qualsevol canvi de domicili, en particular, per a poder rebre citacions a comparèixer en les diligències de prova o vistes en el transcurs de les actuacions penals.

b) La prohibició d'entrar en determinades localitats, llocs o zones definides de l'estat d'emissió o de l'estat d'execució.

c) L'obligació de romandre en un lloc determinat durant el període de temps indicat.

d) L'obligació de respectar les limitacions imposades en relació amb l'eixida del territori de l'estat d'execució.

e) L'obligació de presentar-se en determinades dates davant d'una autoritat específica.

f) La prohibició d'aproximar-se a determinades persones relacionades amb els delictes presumptament comesos.

g) La inhabilitació per a exercir determinades professions o activitats lligades amb el delicte presumptament comés.

h) L'obligació de no conduir vehicles de motor.

i) L'obligació de depositar una fiança o prestar una altra garantia, ja siga en determinats terminis o en un pagament únic.

j) L'obligació de sotmetre's a un tractament de desintoxicació o deshabituació d'addiccions.

k) La prohibició de tinença i portament d'armes o d'altres objectes específics relacionats amb el delicte enjudiciat.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, les mesures previstes en les lletres g) a k) d'este només es podran transmetre a aquells estats membres de la Unió Europea que assumisquen la seua supervisió per mitjà de notificació a la Secretaria General del Consell de la Unió Europea.

3. La resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional dictada per una autoritat estrangera podrà incloure estes mesures o d'altres previstes en el seu ordenament jurídic el reconeixement de les quals hagen sigut objecte de notificació per Espanya.

Article 111. Autoritats competents a Espanya per a emetre i executar una resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

1. Són autoritats d'emissió d'una resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional, els jutges o tribunals que hagen dictat la resolució de llibertat provisional de l'imputat en el procediment penal.

2. Són autoritats competents per a reconèixer i executar una resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional, els jutges d'instrucció o els jutges de violència sobre la dona del lloc on l'imputat tinga establida la seua residència, respecte als delictes que siguen de la seua competència.

CAPÍTOL II

Transmissió d'una resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional

Article 112. *Requisits per a transmetre una resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.*

1. El jutge o tribunal competent transmetrà la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional a l'autoritat competent de l'estat membre en què concórrega alguna de les circumstàncies següents:

- a) Que l'imputat tinga la seua residència legal i habitual en l'estat d'execució i consenta de tornar al dit estat.
- b) Que l'imputat sol·licite traslladar-se a un estat diferent del de la seua residència i l'autoritat competent d'este estat ho consenta.

2. La resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional es transmetrà a un únic estat d'execució cada vegada.

Article 113. *Consultes i intercanvi d'informació entre autoritats competents sobre la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.*

El jutge espanyol mantindrà la necessària comunicació amb l'autoritat competent de l'altre estat membre de la Unió Europea, per mitjà de les consultes que corresponguen, tant abans de transmetre la resolució i el certificat com durant la seua execució per a facilitar l'adequada supervisió de les mesures de vigilància. Així mateix, es consultaran en relació amb la perillositat de l'imputat i en cas d'incompliment greu d'alguna de les mesures de vigilància imposades en la resolució.

Estes consultes permetran a l'autoritat competent de l'estat d'execució verificar la identitat i el lloc de residència de l'interessat i conèixer tota aquella informació continguda en el registre d'antecedents penals.

Article 114. *Procediment per a la transmissió de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.*

1. L'emissió d'una resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional s'ha d'acordar de conformitat amb el procediment que preveu este article bé d'ofici o a sol·licitud del Ministeri Fiscal o de l'imputat, sense que estes sol·licituds tinguen caràcter vinculant.

2. Abans de l'emissió de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional, el jutge o tribunal verificarà si ja s'havien acordat, en relació amb eixe mateix imputat i en causes diferents, altres resolucions sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Quan concórreguen diverses causes en què s'hagen imposat mesures alternatives a la presó provisional de l'imputat, s'haurà de seguir el tràmit previst en este article en cada autoritat judicial que conega de cada una d'estes. També s'haurà de seguir en l'autoritat judicial que tinga decretada la crida i cerca de l'imputat a fi d'acordar-ne l'ingrés a la presó preventiva.

Si algun dels jutges o tribunals decidix no emetre la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional i mantindre les mesures de vigilància acordades perquè s'executen a Espanya o mantindre la mesura interessada de presó preventiva, ho comunicarà tan ràpidament com siga possible a la resta d'autoritats judicials que estiguen tramitant l'emissió d'una resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional, a fi que suspenguen la tramitació o deixen sense efecte la resolució ja emesa, tot això sense perjudi de la seua represa o transmissió en un moment ulterior.

3. Amb caràcter previ a la transmissió de la resolució, l'autoritat judicial preguntarà a l'imputat si desitja tornar o romandre en el seu estat de residència, a fi de concedir-li a este efecte un termini màxim de trenta dies.

En cas que l'imputat manifeste el seu desig de complir la mesura en un altre estat diferent, l'autoritat judicial sol·licitarà de l'autoritat competent d'este el consentiment per a la transmissió de la resolució.

Si se seguix el tràmit en diversos òrgans judicials, per ser diversos els que han decretat la seua llibertat provisional, el consentiment de l'imputat prestat en una causa es considerarà extensiu a totes les altres.

4. En cas que la tramitació es duga a terme en ocasió de la detenció i posada a disposició del detingut, el trasllat al Ministeri Fiscal i a les parts personades es farà de manera simultània a la celebració de compareixença en la forma prevista en la Llei d'Enjudiciament Criminal, en la qual es demanarà el consentiment de l'imputat per a tornar a l'estat d'execució. El jutge o tribunal haurà de resoldre sobre l'emissió en el termini previst per a la regularització de la situació personal del detingut.

La prestació del consentiment de l'imputat es podrà fer de manera simultània a qualsevol altra audiència o vista que se celebre durant el procediment.

Article 115. Documentació de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

1. La resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional que es transmeta a un altre estat membre anirà acompanyada del certificat el model del qual figura en l'annex VI.

2. Si l'autoritat d'execució ho sol·licita, se li transmetrà l'original del certificat i l'original o còpia certificada de la resolució.

Article 116. Termini de supervisió de les mesures alternatives a la presó provisional en l'estat d'execució i la seua ampliació.

1. La resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional especificarà el termini pel qual s'han de supervisar les mesures, la duració màxima de les quals estarà determinada per la prescripció del delicte que motiva la resolució de llibertat provisional, de conformitat amb la legislació espanyola, i si és possible la seua renovació.

2. Si al temps de caducar el termini de supervisió de les mesures de vigilància estes continuen sent necessàries, el jutge o tribunal espanyol d'emissió oirà novament el Ministeri Fiscal, l'imputat i les parts presentades per cinc dies, i resoldrà a continuació per interlocutòria motivada, dictada en el termini d'uns altres cinc dies, si és procedent sol·licitar a l'autoritat d'execució que amplie la supervisió de la llibertat provisional amb vista a les circumstàncies específiques del cas. La sol·licitud haurà de preveure expressament el termini màxim d'ampliació que es considere necessari.

3. Si l'autoritat d'execució exigix confirmació periòdica de la necessitat de supervisió de les mesures, el jutge o tribunal emissor procedirà a informar-lo respecte d'això en el termini de cinc dies des de la recepció de la sol·licitud de confirmació.

Article 117. Retirada de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

1. Mentre no haja començat l'execució de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional en l'estat d'execució, el jutge o tribunal emissor podrà retirar el certificat de conformitat d'acord amb el que preveu este article.

2. La decisió es prendrà una vegada coneguda la informació facilitada per l'autoritat d'execució sobre el termini màxim previst en el seu dret per a la supervisió de les mesures, la necessitat d'adaptar-les o sobre la impossibilitat d'entregar l'imputat a través de l'orde europea de detenció i entrega si incomplix la mesura de vigilància imposada en la resolució de llibertat provisional.

3. Rebuda esta informació en el jutge o tribunal emissor, s'oirà el Ministeri Fiscal en el termini de tres dies. A continuació, el jutge o tribunal dictarà una interlocutòria en el termini d'uns altres tres dies, que podrà acordar la retirada del certificat, i sol·licitarà a l'estat d'execució que no adopte o supervise cap mesura.

4. En tot cas, la interlocutòria s'ha de notificar a l'autoritat d'execució en el termini màxim de deu dies des de la recepció a Espanya de la informació sobre el termini màxim de supervisió, l'adaptació de les mesures o la impossibilitat d'acudir al mecanisme de l'orde europea de detenció en cas d'incompliment.

Article 118. Competències de supervisió de l'autoritat judicial espanyola emissora de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Mentres l'autoritat competent de l'estat d'execució no haja notificat el reconeixement de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional que li haja sigut transmesa, l'autoritat judicial espanyola d'emissió continuarà sent competent per a la supervisió de les mesures de vigilància imposades. Una vegada rebuda eixa notificació, el jutge o tribunal deixarà de tindre competència per a la supervisió de les mesures de vigilància imposades.

Article 119. Recuperació de la competència per a la supervisió de les mesures de vigilància.

1. La competència per a la supervisió de les mesures de vigilància revertirà al jutge o tribunal competent en els casos en què:

- a) Retire el certificat i ho notifique a l'autoritat competent de l'estat d'execució.
- b) L'imputat trasllade la seua residència legal i habitual a un estat diferent de l'estat d'execució.
- c) El jutge o tribunal haja modificat les mesures de vigilància i l'autoritat competent de l'estat d'execució s'haja negat a supervisar les mesures esmentades.
- d) Haja transcorregut el termini màxim indicat per l'estat d'execució per a la supervisió de les mesures de vigilància.
- e) L'autoritat competent de l'estat d'execució decidisca deixar de supervisar les mesures de vigilància i ho comuniqui al jutge o tribunal competent.

2. En tot cas, el jutge o tribunal estarà en contacte permanent amb l'autoritat competent de l'estat d'execució a fi d'evitar qualsevol possible interrupció en la supervisió de les mesures de vigilància.

Article 120. Competències de l'autoritat judicial espanyola emissora per a l'adopció de decisions ulteriors en relació amb la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

1. El jutge o tribunal emissor espanyol serà el competent per a adoptar decisions ulteriors en relació amb la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional, d'ofici o com a conseqüència de la notificació de l'autoritat d'execució que advertisca de qualsevol incompliment per part de l'imputat d'una mesura de vigilància o una altra informació que pugui donar lloc a l'adopció d'una decisió ulterior a la llibertat provisional.

En particular, el jutge o tribunal serà competent per a decidir sobre:

- a) La renovació, revisió o revocació de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.
- b) La modificació de les mesures de vigilància acordades.
- c) L'emissió d'una orde europea de detenció i entrega o de qualsevol altra resolució judicial executiva que tinga els mateixos efectes.

2. Així mateix, l'autoritat judicial espanyola d'emissió notificarà immediatament a l'autoritat d'execució l'adopció d'estes decisions ulteriors, així com del fet que s'haja interposat un recurs contra les mesures de vigilància acordades.

CAPÍTOL III

Execució d'una resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional

Article 121. *Execució a Espanya de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.*

1. El reconeixement de les resolucions sobre mesures alternatives a la presó provisional no estarà subjecte a control de la doble tipificació quan es referisca a fets tipificats com alguns dels delictes que s'enumeren en l'apartat 1 de l'article 20, sempre que estiguen castigats en l'estat d'emissió amb penes o mesures privatives de llibertat la duració màxima de les quals siga com a mínim de tres anys.

2. Únicament es podrà reconèixer la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional remesa a Espanya quan, complint-se les finalitats exigides per a la seua emissió, es done alguna de les circumstàncies següents:

a) L'imputat tinga la seua residència legal i habitual a Espanya, sempre que consenta de tornar-hi, després d'haver-lo informat de les mesures de què es tracta.

b) Les autoritats competents espanyoles consenten el trasllat de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional per a executar-les a Espanya quan l'imputat així ho haja sol·licitat en l'estat d'emissió.

Article 122. *Procediment per a la presa de decisió sobre el reconeixement de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.*

1. El jutge d'instrucció o de violència sobre la dona competent decidirà i comunicarà tan ràpidament com siga possible a l'autoritat de l'estat d'emissió si reconeix la resolució i si assumix la responsabilitat de la supervisió de les mesures de vigilància.

El termini màxim per a emetre esta decisió serà de vint dies hàbils des de la recepció de la resolució, llevat que excepcionalment el jutge d'instrucció o de violència sobre la dona competent informe l'autoritat de l'estat d'emissió de la impossibilitat de respectar eixe termini màxim i li comunique els motius de la demora i el nou termini que considere necessari.

2. Quan s'interpose un recurs contra la resolució per la qual s'imposen mesures de vigilància, el termini per al reconeixement de la resolució s'ampliarà uns altres vint dies hàbils.

3. Una vegada reconeguda la resolució de l'estat d'emissió, el jutge d'instrucció o de violència sobre la dona procedirà a la supervisió de les mesures de vigilància des del moment que l'imputat es trobe a Espanya.

Article 123. *Adaptació de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.*

Quan les mesures de vigilància imposades siguen incompatibles amb l'ordenament jurídic espanyol, el jutge d'instrucció o de violència sobre la dona les adaptarà, amb audiència prèvia al Ministeri Fiscal, respecte a les que s'apliquen en virtut del que preveu la Llei d'Enjudiciament Criminal o altres normes processals en matèria penal que siguen aplicables per a infraccions equivalents, que es correspondran en la mesura que siga possible amb les dictades en l'estat d'emissió.

En cap cas, la mesura de vigilància adaptada podrà ser més severa que la inicialment imposada.

Article 124. Denegació del reconeixement i l'execució de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

1. El jutge d'instrucció o de violència sobre la dona denegarà el reconeixement i l'execució de les resolucions que imposen mesures alternatives a la presó provisional, tant en els supòsits dels apartats 1 i 2 de l'article 32 com en els casos següents:

a) Quan en virtut de la seua edat, l'imputat no puga ser considerat penalment responsable dels fets en què es basa la resolució, d'acord amb la legislació penal espanyola.

b) Quan no es complisquen les condicions per a la transmissió d'una resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

c) Quan, en cas que l'imputat incomplisca les mesures de vigilància, el jutge d'instrucció o de violència sobre la dona es vera obligat a negar-se a entregar-lo d'acord amb el que disposa esta llei sobre l'orde europea de detenció i entrega.

2. En cas que concórrega algun dels motius de denegació del reconeixement i l'execució previstos en les lletres a) i d) de l'apartat 1 de l'article 32, o en la lletra b) de l'apartat anterior, abans de denegar el reconeixement i l'execució de la resolució, el jutge d'instrucció sol·licitarà a l'autoritat de l'estat d'emissió que aclarisca la situació i, si és el cas, esmene el defecte en què s'haja incorregut.

3. Quan el jutge d'instrucció o de violència sobre la dona considere aplicable el motiu de denegació previst en la lletra c) apartat 1 d'este article, però estiga disposat a reconèixer la resolució i a supervisar les mesures de vigilància, informará d'això l'autoritat competent de l'estat d'emissió i li sol·licitarà que retire el certificat o que accepte el dit reconeixement, amb l'advertència que l'imputat podria no ser entregat en virtut d'una orde europea de detenció i entrega.

Article 125. Competències per a l'adopció de decisions ulteriors relacionades amb la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

1. En cas que l'autoritat competent de l'estat d'emissió decidisca renovar, revisar o retirar la resolució o emetre una orde europea de detenció i entrega, el jutge d'instrucció o de violència sobre la dona competent reconeixerà les mesures ulteriors esmentades a fi de fer-les efectives a Espanya. En cas d'emissió d'una orde europea de detenció i entrega, el jutge competent comunicarà les mesures que estiga executant el jutge central d'instrucció de l'Audiència Nacional.

2. Si l'autoritat competent de l'estat d'emissió modifica les mesures de vigilància, el jutge d'instrucció o de violència sobre la dona podrà:

a) Adaptar les mesures modificades quan siguen incompatibles amb l'ordenament jurídic espanyol.

b) Negar-se a supervisar les mesures de vigilància modificades, si estes no es troben entre les mesures que Espanya s'ha compromés a supervisar.

Article 126. Ampliació de la supervisió de les mesures de vigilància.

Quan l'autoritat competent de l'estat d'emissió sol·licite l'ampliació del termini màxim de supervisió de les mesures de vigilància prèviament fixat, el jutge d'instrucció o de violència sobre la dona decidirà atenent les circumstàncies del cas i el que disposa l'ordenament jurídic espanyol, i indicarà, si és el cas, el nou termini màxim de supervisió.

Article 127. Obligacions del jutge d'instrucció o de violència sobre la dona durant la supervisió de les mesures de vigilància.

1. El jutge d'instrucció o de violència sobre la dona notificarà a l'autoritat competent de l'estat d'emissió, per mitjà del certificat que figura en l'annex VII, qualsevol incompliment

d'una mesura de vigilància i qualsevol altra informació que pugua donar lloc a l'adopció d'una decisió ulterior.

2. En cas que l'autoritat de l'estat d'emissió retire el certificat, el jutge d'instrucció o de violència sobre la dona posarà fi a la supervisió de les mesures de vigilància quan reba la corresponent notificació.

3. El jutge d'instrucció o de violència sobre la dona competent informarà sense dilació l'autoritat competent de l'estat d'emissió de qualsevol canvi de residència de l'imputat o de la impossibilitat d'executar les mesures per no trobar-lo a Espanya.

Així mateix, informarà del període màxim durant el qual es podran supervisar les mesures de vigilància, d'acord amb el que preveu l'ordenament jurídic espanyol i de qualsevol decisió d'adaptar les mesures de vigilància imposades.

4. Durant la supervisió de les mesures de vigilància, el jutge d'instrucció o de violència sobre la dona podrà sol·licitar de l'autoritat competent de l'estat d'execució informació sobre la necessitat de la seua continuïtat en atenció a les circumstàncies del cas.

Article 128. Entrega de la persona sotmesa a mesures de vigilància.

En cas que l'autoritat competent de l'estat d'emissió haja emés una orde europea de detenció i entrega, l'imputat serà entregat d'acord amb el que preveu el títol II.

Article 129. Notificacions sense resposta.

1. Quan el jutge d'instrucció o de violència sobre la dona competent haja transmés diverses notificacions sobre la mateixa persona a l'autoritat competent de l'estat d'emissió que requerisquen de l'adopció d'una decisió ulterior, i esta no l'haja adoptada, requerirà l'esmentada autoritat perquè adopte esta decisió, en un termini màxim de seixanta dies.

Si l'autoritat de l'estat d'emissió no adopta cap decisió en el termini indicat, el jutge d'instrucció o de violència sobre la dona podrà decidir deixar de supervisar les mesures de vigilància i tornar la competència per a això.

TÍTOL VI

Orde europea de protecció

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 130. Orde europea de protecció.

1. L'orde europea de protecció és una resolució en matèria penal dictada per una autoritat judicial o equivalent d'un estat membre en relació amb una mesura de protecció que faculta l'autoritat competent d'un altre estat membre per a adoptar les mesures oportunes a favor de les víctimes o possibles víctimes de delictes que puguen posar en perill la seua vida, la seua integritat física o psicològica, la seua dignitat, la seua llibertat individual o la seua integritat sexual, quan es troben en el seu territori.

2. L'orde de protecció es pot emetre tant en relació amb mesures imposades cautelarment en un procés penal com respecte de les penes privatives de drets, sempre que consistisquen en:

a) La prohibició d'entrar o aproximar-se a determinades localitats, llocs o zones definides en les quals la persona protegida residix o freqüenta.

b) La prohibició o reglamentació de qualsevol tipus de contacte amb la persona protegida, incloent-hi els contactes telefònics, per correu electrònic o postal, per fax o per qualsevol altre mitjà.

c) O la prohibició o reglamentació de l'acostament a la persona protegida a una distància menor de la indicada en la mesura.

Article 131. Autoritats competents a Espanya per a emetre i rebre una orde europea de protecció.

1. Són autoritats competents per a emetre i transmetre una orde europea de protecció, els jutges o tribunals que coneguen del procediment penal en què s'ha emés la resolució que adopta la mesura de protecció.

2. Són autoritats competents per a reconèixer i executar l'orde europea de protecció, els jutges d'instrucció o els jutges de violència sobre la dona del lloc on la víctima residisca o tinga intenció de fer-ho, sense perjudi del que disposa l'article següent.

No obstant això, quan s'hagen emés resolucions de llibertat vigilada o de mesures alternatives a la presó provisional, serà competent per a reconèixer i executar l'orde europea de protecció, el mateix jutge o tribunal que ja haja reconegut i executa aquelles resolucions.

Article 132. Relació de l'orde europea de protecció amb altres resolucions de reconeixement mutu.

Quan prèviament s'haja transmés a un altre estat membre o es transmeta amb posterioritat una resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional o de llibertat vigilada previstes en esta llei, les mesures de protecció de la víctima o possible víctima s'adoptaran d'acord amb les normes que regulen eixes resolucions i per l'autoritat competent per a adoptar estes resolucions, sense perjudi que es puga transmetre a un altre estat membre diferent una orde europea de protecció.

CAPÍTOL II

Emissió i transmissió d'una orde europea de protecció

Article 133. Requisits per a emetre i transmetre una orde europea de protecció.

El jutge o tribunal espanyol competent podrà adoptar una orde europea de protecció, tenint en compte, entre altres criteris, la duració del període o períodes en què la persona protegida té intenció de romandre en l'estat d'execució, així com la importància de la necessitat de protecció, quan concórreguen els requisits següents:

a) Que s'haja dictat una resolució judicial penal adoptant la mesura de protecció, tant si es tracta de mesures cautelars imposades com de penes privatives de drets que, pel seu contingut anàleg, perseguisquen idèntica finalitat de protecció de la víctima.

b) Que la víctima residisca, romanga o tinga intenció de fer-ho en un altre estat membre de la Unió Europea.

c) Que la víctima sol·licite l'adopció de l'orde de protecció, per si mateixa o a través del seu tutor o representant legal.

Article 134. Procediment per a l'emissió de l'orde europea de protecció.

1. L'autoritat judicial espanyola que adopte alguna de les mesures de protecció previstes en este capítol informarà la persona protegida o el seu representant legal de la possibilitat de sol·licitar que es dicte una orde europea de protecció en cas que decidisca traslladar-se a un altre estat membre, així com de les condicions bàsiques per a presentar l'esmentada sol·licitud. L'autoritat aconsellarà la persona protegida que presente la seua sol·licitud abans d'eixir del territori de l'estat d'emissió.

2. La víctima podrà formular la seua sol·licitud en l'estat d'execució.

3. Abans d'emetre l'orde europea de protecció, es donarà audiència a la persona causant del perill, sense comunicar-li en cap cas l'adreça ni altres dades de contacte de la persona protegida, si no és que això és necessari per a l'execució de la mesura adoptada.

Si l'imputat o condemnat no ha sigut oït en el procés prèviament en relació amb l'adopció de la resolució que decretava mesures de protecció, es convocaran este, assistit de lletrat, el Ministeri Fiscal i les altres parts personades, a una compareixença, que s'haurà de celebrar en el termini de 72 hores des de la recepció de la sol·licitud. El jutge o tribunal resoldrà per interlocutòria motivada.

Article 135. Documentació de l'orde europea de protecció.

L'orde europea de protecció es documentarà en el certificat previst en l'annex VIII i expressarà si s'ha transmés a un altre estat, diferent del d'execució, una resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional o de llibertat vigilada, amb indicació de l'autoritat d'eixe estat al qual els respectius certificats van ser enviats.

Article 136. Transmissió d'una orde europea de protecció a diversos estats d'execució.

L'orde europea de protecció es podrà transmetre, de manera simultània, a diversos estats d'execució si la víctima manifesta la seua intenció de romandre en diversos d'estos estats.

Article 137. Competències del jutge o tribunal espanyol després de la transmissió de l'orde europea de protecció.

1. L'autoritat judicial espanyola que haja emés l'orde europea de protecció tindrà competència exclusiva per a adoptar, d'acord amb el que disposa l'ordenament jurídic espanyol, les resolucions relatives a:

a) La pròrroga, revisió, modificació, revocació i anul·lació de la mesura de protecció i de l'orde europea de protecció.

b) La imposició d'una mesura privativa de llibertat com a conseqüència de la revocació de la mesura de protecció, sempre que la mesura de protecció s'haja adoptat amb motiu d'una resolució d'adopció de mesures de llibertat provisional o de llibertat vigilada, d'acord amb esta llei.

2. L'autoritat judicial espanyola informarà sense demora l'autoritat competent de l'estat d'execució de qualsevol resolució de modificació de l'orde europea de protecció. Així mateix, respondrà a la sol·licitud d'informació que esta pugua fer quant a la necessitat de mantindre la protecció atorgada per l'orde europea de protecció en les circumstàncies del cas concret de què es tracte.

3. Quan la mesura de protecció s'incloga en una sentència o resolució de llibertat vigilada i esta es modifique, l'autoritat d'emissió procedirà sense dilació a prorrogar, revisar, modificar, revocar o anul·lar en conseqüència l'orde europea de protecció, a fi d'informar l'autoritat competent per a la seua execució.

CAPÍTOL III

Execució d'una orde europea de protecció

Article 138. Execució d'una orde europea de protecció.

1. El jutge o tribunal competent que reba una orde europea de protecció per a la seua execució, després de donar audiència al Ministeri Fiscal per un termini de tres dies, la reconeixerà sense dilació i adoptarà una resolució en què impose qualsevol de les mesures previstes en el dret espanyol per a un cas anàleg, a fi de garantir la protecció de la persona protegida.

Una orde europea de protecció es reconeixerà amb la mateixa prioritat que corresponga a estes mesures en el dret espanyol, tenint en compte les circumstàncies particulars del cas, inclosa la seua urgència, la data prevista d'arribada de la persona protegida al territori de l'estat d'execució i, en la mesura que siga possible, la gravetat del risc que corre la persona protegida.

2. La mesura de protecció que adopte el jutge o tribunal com a autoritat competent d'execució, així com la que s'adopti posteriorment en cas d'incompliment, s'ajustaran en gran part a la mesura de protecció ordenada per l'estat d'emissió.

3. El jutge o tribunal informarà la persona causant del perill, l'autoritat competent de l'estat d'emissió i la persona protegida de les mesures que haja adoptat i de les conseqüències jurídiques de la infracció de les mesures esmentades, d'acord amb el que disposen el dret espanyol i este capítol. No es donaran a conèixer a la persona causant del perill l'adreça, ni altres dades de contacte de la persona protegida, si no és que això és necessari per a l'execució de la mesura adoptada.

4. En la interlocutòria que acorde el reconeixement es donaran les instruccions oportunes a les forces i cossos de seguretat de l'Estat perquè vetlen pel compliment de les mesures recollides en l'orde de protecció, així com per a la seua inscripció en els registres que corresponguen.

5. En cas que el jutge o tribunal d'execució considere que la informació transmesa amb l'orde europea de protecció és incompleta, ho comunicarà sense dilació a l'autoritat competent de l'estat d'emissió i fixarà un termini raonable perquè l'autoritat d'emissió aporte la informació que falta.

6. Quan la víctima sol·licite l'adopció de les mesures d'execució davant del jutge o tribunal competent per al seu reconeixement i execució a Espanya, estos transmetran sense dilació l'esmentada sol·licitud a l'autoritat competent de l'estat d'emissió.

Article 139. *Incompliment d'una mesura de protecció.*

1. En cas d'incompliment d'alguna de les mesures de protecció adoptades, l'autoritat judicial espanyola serà competent per a:

- a) Imposar sancions penals i adoptar qualsevol altra mesura com a conseqüència de l'incompliment d'eixa mesura, quan el dit incompliment constituïska una infracció penal d'acord amb el dret espanyol.
- b) Adoptar qualssevol altres resolucions relacionades amb l'incompliment.
- c) Adoptar les mesures provisionals urgents per a posar fi a l'incompliment, en espera, si és el cas, d'una ulterior resolució de l'estat d'emissió.

2. L'autoritat judicial espanyola notificarà a l'autoritat competent de l'estat d'emissió qualsevol incompliment de les mesures adoptades en virtut de l'orde europea de protecció. La notificació s'efectuarà a través del certificat que figura com a annex IX.

Article 140. *Denegació del reconeixement i l'execució de l'orde europea de protecció.*

1. L'autoritat judicial espanyola denegarà el reconeixement d'una orde europea de protecció quan concórrega, a més d'algun dels motius previstos en l'article 32, alguna de les circumstàncies següents:

- a) Que la resolució no es referisca a alguna de les mesures previstes en este títol.
- b) Que la mesura de protecció es referisca a un fet que no constituïx infracció penal a Espanya.
- c) Que la protecció derive de l'execució d'una pena o mesura que, d'acord amb el dret espanyol, haja sigut objecte d'indult i corresponga a un fet o conducta sobre el qual tinga competència.
- d) Que, d'acord amb el dret espanyol, la persona causant del perill no es puga considerar penalment responsable del fet o conducta que haja donat lloc a l'adopció de la mesura de protecció, per raó de la seua edat.

2. L'autoritat judicial espanyola que denegue el reconeixement d'una orde europea de protecció notificarà la seua decisió i els motius d'esta, tant a l'autoritat competent de l'estat d'emissió com a la persona protegida, a la qual informarà, si és el cas, de la possibilitat de sol·licitar l'adopció d'una mesura de protecció de conformitat amb el seu dret nacional i de les vies de recurs existents.

Article 141. *Modificació de l'orde europea de protecció.*

Quan l'autoritat competent de l'estat d'emissió modifique l'orde europea de protecció, l'autoritat judicial espanyola, amb audiència prèvia al Ministeri Fiscal, modificarà les mesures adoptades, excepte els casos en què aquella modificació no s'ajuste als tipus de prohibicions o restriccions previstos en este capítol, o en cas que la informació transmesa amb l'orde europea de protecció siga incompleta i no s'haja completat dins del termini fixat.

Article 142. *Finalització de les mesures adoptades en virtut d'una orde europea de protecció.*

1. L'autoritat judicial espanyola, amb audiència prèvia al Ministeri Fiscal, podrà posar fi a les mesures adoptades en execució d'una orde europea de protecció:

- a) En cas que l'autoritat competent de l'estat d'emissió haja revocat o anul·lat l'orde europea de protecció, tan prompte com haja rebut la corresponent notificació.
- b) Quan hi haja indicis clars que la persona protegida no residix ni roman a Espanya o ha abandonat definitivament el territori espanyol.
- c) Quan haja expirat, d'acord amb l'ordenament jurídic espanyol, el termini màxim de vigència de les mesures adoptades.
- d) En cas que no es modifique la mesura de protecció per les causes previstes en l'article anterior.
- e) Quan, després del reconeixement de l'orde europea de protecció, s'haja transmés a l'estat d'execució una resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional o de llibertat vigilada.

2. L'autoritat judicial espanyola informarà immediatament d'esta resolució, tant l'autoritat competent de l'estat d'emissió com la persona protegida quan siga possible.

3. Abans de posar fi a les mesures de protecció, l'autoritat judicial espanyola podrà sol·licitar a l'autoritat competent de l'estat d'emissió que informe sobre la necessitat de mantindre la protecció atorgada per l'orde europea de protecció en les circumstàncies del cas concret de què es tracte, i li concedirà a este efecte el termini màxim d'un mes.

TÍTOL VII

Resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 143. *Resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.*

1. Les resolucions el règim de reconeixement i execució de les quals es regula per este títol són aquelles que es dirigixen a impedir provisionalment la destrucció, transformació, desplaçament, transferència o alienació de béns que puguen ser sotmesos a decomís o utilitzar-se com a mitjans de prova.

2. Les resolucions d'embargament es podran adoptar en relació amb qualsevol tipus de bé, siga material o immaterial, moble o immoble, així com amb els documents acreditatius d'un títol o dret sobre eixe bé dels quals l'autoritat judicial de l'estat d'emissió

considere que constituïxen el producte d'una infracció o els instruments o objectes de l'esmentada infracció.

3. Les resolucions d'assegurament de proves es podran adoptar en relació amb els objectes, documents o dades que posteriorment es puguen utilitzar com a mitjà de prova en un procediment penal.

Article 144. *Autoritats judicials competents a Espanya per a emetre i executar una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.*

1. Són autoritats d'emissió d'una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves els jutges o tribunals que coneguen del procés en què s'haja d'adoptar la mesura, així com els fiscals que dirigisquen les diligències d'investigació en què s'haja d'adoptar una mesura d'assegurament de proves que no siga limitadora de drets fonamentals.

2. Són autoritats competents a Espanya per a executar una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves els jutges d'instrucció del lloc on es troben els béns o documents objecte d'assegurament o les proves que hagen de ser assegurades, així com els fiscals per a l'execució d'aquelles mesures d'assegurament de proves que poden realitzar dins de les seues competències sense adoptar mesures limitadores de drets fonamentals.

El canvi sobrevingut de la ubicació de l'objecte de la resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves no implicarà una pèrdua sobrevinguda de competència del jutge d'instrucció o del fiscal que haja acordat el reconeixement i l'execució de la resolució transmesa a Espanya.

Si el certificat s'ha emés en relació amb diversos béns ubicats en circumscripcions diferents, el jutge d'instrucció que primer el reba i en la circumscripció del qual es trobe almenys un dels mencionats béns serà competent per a conèixer de l'embargament o assegurament de tots els altres.

Si en una mateixa orde s'insta l'embargament o assegurament preventiu d'un bé l'embargament o assegurament del qual siga competència del jutge d'instrucció i d'un altre que podria ser-ho del Ministeri Fiscal, el primer coneixerà íntegrament d'esta resolució, sense que es pugua desglossar en dos resolucions diferents.

CAPÍTOL II

Emissió i transmissió d'una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves

Article 145. *Transmissió d'una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.*

1. Quan una autoritat judicial espanyola considere necessària una mesura d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves que es troben en el territori d'un altre estat membre de la Unió Europea, enviarà la seua resolució a l'autoritat judicial competent perquè procedisca a la seua execució.

2. Són requisits per a l'emissió d'una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves:

a) Que esta haja sigut dictada en un procés penal pel jutge o tribunal amb la finalitat de procedir al posterior decomís dels béns o perquè produïsquen efectes com a element probatori, o que el Ministeri Fiscal haja adoptat una mesura d'assegurament de proves no limitadora de drets fonamentals en unes diligències d'investigació.

b) Que conste de manera indiciària en el procés penal o en les diligències d'investigació que els efectes l'embargament preventiu o assegurament dels quals es persegueix es troben en un altre estat membre.

3. En la resolució s'expressarà amb claredat si la cooperació judicial que es requerix consistix en la transferència a l'autoritat judicial espanyola dels elements de prova o dels béns objecte d'embargament, o si va acompanyada d'una sol·licitud de decomís, o bé si requerix la seua permanència en eixe estat a l'espera de l'adopció d'alguna de les mesures anteriors.

Article 146. Procediment per a l'emissió de la resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

1. Amb caràcter previ a l'emissió d'una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves, es podrà demanar de l'autoritat competent de l'estat d'execució informació suficient sobre si efectivament el bé objecte d'assegurament es troba en el dit estat. Esta mateixa informació es podrà sol·licitar a través dels registres informàtics o organismes que es considere puguen facilitar-los.

2. La resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves es podrà acordar d'ofici o a instància de part.

3. Si durant el procés penal les parts insten l'emissió de la resolució, se'ls sol·licitarà que aporten justificació documental o un altre tipus d'indici fefaent que evidencie que el bé existix i que es troba en el territori de l'estat d'execució.

Article 147. Documentació de la resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

1. La resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves es documentarà en el certificat previst en l'annex X i es remetrà conjuntament amb la resolució judicial que acorda la mesura cautelar.

2. Quan calga per a garantir la validesa dels mitjans de prova, es farà constar que l'execució de les mesures acordades s'haurà de dur a terme observant les formalitats i els procediments previstos en el dret espanyol que expressament s'indiquen en el certificat.

Article 148. Transmissió a diversos estats d'execució d'una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

La resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves es podrà transmetre simultàniament a més d'un estat d'execució quan l'autoritat judicial espanyola competent tinga motius fundats per a creure que els diferents béns objecte de la resolució es troben en estats d'execució distints.

Article 149. Competències de l'autoritat d'emissió espanyola després de la transmissió d'una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

1. Transmesa la resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves, si l'autoritat d'execució ha limitat la duració de l'assegurament i demana al·legacions sobre l'alçament de la mesura pel transcurs del temps, el jutge o tribunal oirà el Ministeri Fiscal i la resta de parts presentades pel termini de cinc dies. A continuació, el jutge o tribunal dirigirà una comunicació a l'autoritat d'execució on explicitarà els motius per al manteniment de la mesura o si ha deixat de ser necessària.

Esta mateixa comunicació la farà el Ministeri Fiscal que, en el si d'unes diligències d'investigació, reba el trasllat per a al·legacions sol·licitades per l'autoritat d'execució.

2. Si l'autoritat d'execució interessara al·legacions per part de l'autoritat emissora espanyola durant la tramitació d'un recurs interposat contra la resolució que s'haja dictat en l'estat d'execució, el jutge o tribunal, oïdes les parts presentades i el Ministeri Fiscal, les emetrà en el termini de deu dies des que el trasllat li haja sigut efectuat.

Estes al·legacions seran remeses pel Ministeri Fiscal quan haja efectuat la transmissió de la resolució en el si d'unes diligències d'investigació.

3. Quan en la resolució d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves transmesa s'haja fet constar que la cooperació judicial requerida és la permanència d'estos en l'estat d'execució a l'espera que es decrete el decomís dels béns o la transferència dels elements de prova a Espanya, l'autoritat espanyola d'emissió podrà remetre a l'estat d'execució la sol·licitud de decomís o transferència.

CAPÍTOL III

Execució d'una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves

Article 150. *Absència de control de doble tipificació.*

Quan la resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves haja sigut emesa per un delicte que pertanga a una de les categories de delictes enumerades en l'apartat 1 de l'article 20 i el dit delicte estiga castigat en l'estat d'emissió amb una pena privativa de llibertat la duració màxima de la qual siga, almenys, de tres anys, l'autoritat judicial espanyola competent acordarà la realització de la mesura sense control de la doble tipificació dels fets.

Article 151. *Procediment per al reconeixement de la resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.*

1. La decisió d'execució de la resolució haurà de ser adoptada immediatament i comunicada sense dilació a l'autoritat judicial d'emissió i al Ministeri Fiscal, per qualsevol mitjà que en deixe constància escrita. Les autoritats judicials espanyoles resoldran el que corresponga i ho comunicaran dins de les 24 hores següents a la recepció de la resolució.

2. L'autoritat competent que reba la resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves adoptarà, en el termini de cinc dies des de la recepció, les mesures necessàries per a l'esbrinament de la localització del bé objecte d'embargament preventiu.

Així mateix, podrà dirigir comunicació a l'autoritat judicial emissora perquè amplie qualsevol circumstància rellevant per a l'execució de la mesura de l'assegurament.

Article 152. *Mesures de compliment de la resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.*

1. La resolució que acorde el reconeixement i l'execució de l'embargament preventiu de béns o de l'assegurament de proves, determinarà quina mesura cautelar concreta cal adoptar per a dur-ne a terme l'execució. La mesura podrà consistir en el depòsit del bé, el seu embargament preventiu, el bloqueig de comptes bancaris, depòsits, valors o altres títols, valors o actius financers, així com la prohibició de disposar del bé o de qualsevol altra mesura cautelar que es puga acordar en el procés penal; tot açò s'haurà de fer sempre de conformitat amb les previsions de l'ordenament jurídic espanyol.

2. L'autoritat competent informarà l'autoritat d'emissió amb caràcter immediat del contingut concret de les mesures adoptades per a dur a terme l'assegurament.

3. Tres mesos abans que la mesura adoptada abaste la duració determinada en la interlocutòria, es donarà trasllat a l'autoritat competent de l'estat d'emissió perquè al·legue sobre la procedència de mantindre-la o alçar-la.

4. Tant si l'objecte de l'assegurament és un element probatori com si és un producte, instrument o efecte del delictes, el jutge d'instrucció o el fiscal competent respectarà les formalitats i els procediments indicats per l'autoritat d'emissió, sempre que estos no siguen contraris als principis fonamentals del nostre ordenament jurídic.

Article 153. Duració de la mesura d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves.

1. La mesura es mantindrà fins que es resolga definitivament la sol·licitud de transferència o decomís cursada per l'autoritat judicial d'emissió, sense perjudici de les mesures coercitives complementàries que es puguen adoptar.

2. No obstant això, amb la consulta prèvia a l'autoritat d'emissió, l'autoritat espanyola competent, de conformitat amb les normes processals nacionals, podrà imposar condicions, adequades a les circumstàncies del cas, per a limitar la duració o modificar la mesura de què es tracte, incloent-hi la destrucció i la realització anticipada dels efectes judicials. Si, de conformitat amb eixes condicions, es proposa deixar sense efecte o modificar la mesura, ho comunicarà immediatament a l'autoritat d'emissió, perquè expose el que crega oportú.

3. Quan l'autoritat d'emissió comuniqui que la mesura que va sol·licitar ha sigut deixada sense efecte, esta s'alçarà sense dilació.

Article 154. Denegació del reconeixement i l'execució d'una resolució d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves.

L'autoritat competent espanyola denegarà el reconeixement d'una resolució d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves quan concórrega algun dels motius previstos en l'article 32.

Article 155. Impossibilitat d'execució d'una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

Es comunicarà immediatament a l'autoritat d'emissió la impossibilitat d'executar en la pràctica la mesura, pel fet que els béns o les proves hagen desaparegut, hagen sigut destruïts, no s'hagen trobat en el lloc indicat en el certificat o no s'haja indicat amb la suficient precisió on es troba el bé o l'element de prova, inclús després de consultar-la.

Article 156. Suspensió de l'execució d'una mesura d'embargament de béns o d'assegurament de proves.

1. Es podrà suspendre l'execució d'una resolució d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves transmesa per l'autoritat judicial d'un altre estat membre de la Unió Europea en els casos següents:

a) Quan l'execució pugui impedir el bon desenrotllament d'una investigació penal en curs a Espanya, durant el temps necessari.

b) Quan sobre els béns o proves de què es tracte s'haja dictat una mesura anterior en un procediment judicial o administratiu, fins que es deixe sense efecte esta, sempre que l'esmentada mesura tinga prioritat sobre posteriors resolucions d'intervenció d'efectes i instruments dictades en causes penals d'acord amb el dret nacional.

2. L'autoritat espanyola competent comunicarà a l'autoritat d'emissió qualssevol altres mesures restrictives que hagen recaigut sobre el bé de què es tracte.

TÍTOL VIII

Resolucions de decomís

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 157. *Resolucions de decomís.*

1. Les resolucions el règim de reconeixement i execució de les quals regula este títol són aquelles per les quals un òrgan jurisdiccional imposa una sanció o mesura ferma arran d'un procediment relacionat amb una o diverses infraccions penals, que té com a resultat la privació definitiva de béns.

2. La resolució de decomís pot afectar qualsevol tipus de béns, ja siguen materials o immaterials, mobles o immobles, així com els documents amb força jurídica o altres documents acreditatius d'un títol o dret sobre eixos béns respecte dels quals l'òrgan jurisdiccional de l'estat d'emissió haja decidit:

a) Que constituïxen el producte d'una infracció penal o equivalen totalment o parcialment al valor del dit producte.

b) Que constituïxen els instruments de l'esmentada infracció.

c) Que poden ser decomissats amb motiu de l'aplicació en l'estat d'emissió de qualsevol dels supòsits de potestat de decomís ampliada que s'especifiquen en l'article 3, apartats 1 i 2, de la Decisió Marc 2005/212/JAI, del Consell, de 24 de febrer de 2005, relativa al decomís dels productes, instruments i béns relacionats amb el delictes.

d) O que poden ser decomissats d'acord amb qualssevol altres disposicions relacionades amb una potestat de decomís ampliada de conformitat amb el dret de l'estat d'emissió.

Article 158. *Autoritats judicials competents a Espanya per a transmetre i executar una resolució de decomís.*

1. Són autoritats d'emissió d'una resolució de decomís els jutges o tribunals penals que coneguen de l'execució de la sentència en la qual s'imposa com a conseqüència accessòria el decomís d'un bé.

2. És autoritat competent per a reconèixer i executar la resolució de decomís el jutge penal del lloc on es trobe qualsevol dels béns objecte de decomís.

El canvi sobrevingut de la ubicació del bé no implicarà una pèrdua de la competència del jutge penal que haja acordat el reconeixement i l'execució de la resolució de decomís transmesa a Espanya.

Si el certificat s'ha emés en relació amb diversos béns ubicats en circumscripcions diferents, el jutge penal que primer el reba i en la circumscripció del qual es trobe almenys un dels dits béns serà competent per a conèixer del decomís de tots els altres.

Si l'autoritat emissora no coneix el lloc d'ubicació del bé a decomissar i sí que indica en el certificat el lloc de residència o domicili social de la persona enfront de la qual es va dictar la resolució, serà competent el jutge penal de l'esmentada localitat, encara que es constate amb posterioritat que el bé està ubicat en una altra circumscripció o que la persona ha traslladat el seu domicili.

Si un mateix certificat s'ha emés en relació amb diverses persones, amb residència en uns quants llocs diferents del territori espanyol, el jutge penal que primer el reba i en la circumscripció del qual es trobe almenys un dels dits domicilis serà competent per a conèixer del decomís decretat enfront de la resta de les persones ressenyades en el certificat.

CAPÍTOL II

Transmissió d'una resolució de decomís

Article 159. *Transmissió d'una resolució de decomís.*

1. La resolució de decomís es transmetrà a l'autoritat competent de l'estat membre de la Unió Europea en el qual tinga motius fundats que es troben els béns objecte de decomís.

2. En cas que, en relació amb eixos béns, s'haja dictat i executat amb anterioritat una resolució d'embargament de béns o d'assegurament de proves en procediments penals, el jutge penal demanarà els antecedents al jutge d'instrucció per a continuar la tramitació.

3. Quan es tracte d'una resolució de decomís relativa a una quantitat de diners, es transmetrà a l'autoritat competent de l'estat membre de la Unió Europea en el qual tinga motius fundats per a creure que la persona natural o jurídica contra la qual s'ha dictat la resolució té béns o ingressos.

4. Si l'autoritat judicial penal espanyola no té motius fundats que li permeten determinar l'estat a què puga traslladar la resolució de decomís, la transmetrà a l'autoritat competent de l'estat membre on la persona natural o jurídica contra la qual s'ha dictat la resolució residisca habitualment o tinga el seu domicili social, respectivament.

Article 160. *Documentació de la resolució de decomís.*

La resolució de decomís es documentarà en el certificat previst en l'annex XI i es remetrà conjuntament amb la resolució judicial que acorde la privació definitiva del bé.

En el certificat s'indicarà específicament que no cal imposar penes privatives de llibertat o d'altres drets com a alternativa a la resolució de decomís.

Així mateix, en cas que, en relació amb els béns objecte de decomís, s'haja executat amb anterioritat una resolució d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves, s'hi farà constar expressament.

Article 161. *Procediment per a la transmissió de la resolució de decomís.*

1. Amb caràcter previ a l'emissió, es podrà demanar de l'autoritat competent de l'estat d'execució o dels organismes que puguen facilitar la informació sobre els béns o ingressos a què afecta la mesura, així com la residència habitual o el domicili social de la persona a qui afecta el decomís.

2. La resolució de decomís es podrà emetre d'ofici o a instància de part. En este últim cas, se sol·licitarà a la part que aporte una justificació documental o un altre tipus d'indici fefaent que evidencie l'existència del bé concret i que es troba en el territori de l'estat d'execució, de l'existència d'ingressos en el dit estat o que la persona enfront de la qual es dirigix la resolució té en este estat la seua residència habitual o la seu social.

3. Durant esta tramitació, es podran emetre resolucions d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves o un altre tipus de peticions d'assistència judicial convencional que garantisquen l'execució del decomís una vegada siga emés.

Article 162. *Transmissió d'una resolució de decomís a més d'un estat membre.*

1. Una resolució de decomís referent a béns concrets es podrà transmetre simultàniament a més d'un estat d'execució quan es done algun dels supòsits següents:

a) Que l'autoritat judicial espanyola competent tinga motius fundats per a creure que els diferents béns objecte de la resolució de decomís es troben en diferents estats d'execució.

b) Que el decomís d'un bé concret inclòs en la resolució de decomís requerisca la intervenció en més d'un estat d'execució.

c) Que l'autoritat judicial espanyola competent tinga motius fundats per a creure que un bé concret inclòs en la resolució de decomís està localitzat en un dels dos o més estats d'execució determinats.

2. Una resolució de decomís referent a una quantitat de diners es podrà transmetre simultàniament a més d'un estat d'execució quan l'autoritat judicial espanyola competent considere que hi ha motius específics per a fer-ho. Entre altres supòsits, es considera que concorren estos motius:

a) Quan no s'haja decretat amb caràcter preventiu el seu embargament, d'acord amb esta llei.

b) Quan el valor dels béns que poden ser decomissats en l'estat d'emissió i en qualsevol estat d'execució probablement no siga suficient per a executar la quantitat total objecte de la resolució de decomís.

3. Sempre que no s'haja complit en la seua totalitat la resolució de decomís, s'efectuarà la seua remissió de forma successiva als estats en què es presumisca que hi ha béns del condemnat.

Article 163. *Conseqüències de la transmissió d'una resolució de decomís.*

1. La transmissió d'una resolució de decomís no impedirà que l'autoritat judicial penal espanyola puga procedir a la seua execució.

2. En cas de transmissió a un o més estats d'execució d'una resolució de decomís referent a una quantitat de diners, l'autoritat judicial espanyola garantirà que el valor total derivat de l'execució de la resolució no excedisca l'import màxim que s'hi especifique.

3. L'autoritat judicial penal espanyola informarà immediatament l'autoritat competent de tot estat d'execució afectat, per qualsevol mitjà que puga deixar constància escrita, en els casos següents:

a) Quan considere que hi ha risc que l'execució supere l'import màxim especificat. Informarà, així mateix, quan considere que el risc mencionat ha deixat d'existir.

b) Quan la totalitat o part de la resolució de decomís haja sigut executada a Espanya o en un altre estat d'execució. En este cas, s'especificarà en la comunicació l'import de la sentència de decomís que encara no haja sigut executat.

c) Si, després de la transmissió d'una resolució de decomís, una autoritat espanyola ha rebut una quantitat de diners pagada voluntàriament pel condemnat en compliment de la resolució de decomís. En este cas, s'indicarà si queda part de la resolució per executar i el seu import.

Article 164. *Transformació del decomís.*

1. Quan una resolució de decomís afecte un bé en concret i per qualsevol circumstància no siga possible el seu decomís, l'autoritat judicial espanyola sol·licitarà a l'autoritat competent de l'estat d'execució que el decomís adopte la forma d'obligació de pagament d'una quantitat de diners equivalent al valor del bé de què es tracte.

2. Per a l'esmentada transformació, una vegada es reba notícia de la impossibilitat de dur a terme el decomís del bé concret de què es tracte, s'acordarà en el termini de cinc dies que es practique la taxació judicial del bé. Del seu resultat es donarà trasllat per cinc dies al Ministeri Fiscal i a totes les parts personades, a fi que impugnen la taxació o manifesten el que convinga al seu dret. L'incident finalitzarà amb la interlocutòria dictada pel jutge o tribunal en la qual determine la quantia de l'obligació de pagament que, una vegada ferma, es comunicarà a l'autoritat d'execució.

Article 165. *Acord entre autoritats sobre la disposició dels béns decomissats.*

1. El jutge o tribunal competent que haja emés la resolució de decomís podrà arribar a un acord en relació amb la disposició dels béns decomissats quan ho sol·licite l'autoritat

d'execució. En este cas, l'execució del decomís quedarà pendent del que s'acorde respecte d'això.

2. L'autoritat judicial espanyola que reba una comunicació de l'autoritat de l'estat d'execució sobre gastos especials que ha comportat l'execució de la resolució de decomís, ho comunicarà al Ministeri de Justícia a l'efecte d'un possible acord sobre el repartiment de costos amb l'estat d'execució.

CAPÍTOL III

Execució d'una resolució de decomís

Article 166. *Reconeixement d'una resolució de decomís.*

1. El jutge penal competent reconeixerà i executarà una resolució de decomís quan es trobe a Espanya el bé sobre el qual recaiga o el domicili o, si és el cas, el domicili social de la persona afectada.

2. Quan la resolució de decomís haja sigut emesa per un delicte que pertanga a una de les categories de delictes enumerades en l'apartat 1 de l'article 20 i el dit delicte estiga castigat en l'estat d'emissió amb una pena privativa de llibertat la duració màxima de la qual siga, almenys, de tres anys, el jutge penal acordarà la realització de la mesura sense control de la doble tipificació dels fets.

3. També s'executarà la resolució de decomís que s'haja imposat en l'estat d'emissió a una persona jurídica per una infracció per a la qual no es preveja la seua responsabilitat d'acord amb el dret espanyol.

Article 167. *Procediment sobre el reconeixement de la resolució de decomís.*

1. El jutge penal que reba la resolució de decomís procedirà a l'esbrinament de la localització del bé objecte de decomís.

Així mateix, el jutge penal podrà dirigir una comunicació a l'autoritat judicial emissora perquè amplie qualsevol circumstància rellevant per a l'execució del decomís.

2. El jutge penal, amb un informe previ del Ministeri Fiscal i la resta de parts personades emés en el termini de cinc dies, acordarà, per mitjà d'una interlocutòria, el despatx d'execució de la resolució de decomís degudament transmesa, en un termini màxim de deu dies des de la seua recepció. L'adopció de la resolució de decomís de què es tracte succeirà, si és el cas, a les mesures que sobre els mateixos béns s'hagen acordat en aplicació d'un embargament preventiu.

Article 168. *Execució d'una resolució de decomís.*

1. En cas que una sol·licitud de decomís afecte un bé concret i per qualsevol circumstància no en siga possible el decomís, el jutge penal competent acordarà que el decomís adopte la forma de l'obligació de pagament d'una quantitat de diners corresponent al valor del bé de què es tracte.

2. En cas que una resolució de decomís es referisca a una quantitat de diners, el jutge penal competent, en cas que no en puga obtindre el pagament, executarà la resolució de decomís sobre qualsevol bé disponible a este efecte.

3. En cas que una resolució de decomís es referisca a una quantitat de diners, el jutge penal competent convertirà, quan siga necessari, l'import que s'haja de decomissar a la moneda de l'estat d'execució, i aplicarà el tipus de canvi vigent en el moment de dictar-se la resolució de decomís.

4. En tots els supòsits previstos en este article, serà escoltat el Ministeri Fiscal i la resta de parts personades pel termini de cinc dies.

Article 169. *Execució de resolucions de decomís múltiples.*

1. Quan el jutge penal competent tramite dos o més resolucions de decomís referents a una quantitat de diners dictades contra la mateixa persona natural o jurídica que no dispose de mitjans suficients a Espanya perquè s'executen totes les resolucions, o quan es referisquen a un mateix bé, decidirà quin o quines d'aquelles resolucions s'executaran, després de considerar degudament totes eixes circumstàncies. Per a adoptar esta decisió es tindrà en compte principalment i per este orde l'existència d'un embargament preventiu, la gravetat relativa i el lloc de la infracció, les dates de les resolucions respectives i les dates de la seua transmissió. El jutge penal competent comunicarà sense dilació la seua decisió a les autoritats competents de l'estat o estats d'emissió.

2. En cas que el condemnat puga facilitar la prova del decomís, total o parcial, efectuat en un altre estat, el jutge penal competent consultarà l'autoritat competent de l'estat d'emissió. En cas de decomís de productes d'un delicte, tota porció del valor dels béns afectats que es recupere en virtut de la resolució de decomís en un altre estat es deduirà en la seua totalitat del valor dels béns que s'han de decomissar a Espanya.

Article 170. *Denegació del reconeixement i execució d'una resolució de decomís.*

1. El jutge penal competent denegarà el reconeixement i l'execució de les resolucions de decomís en els supòsits dels articles 32 i 33, i, a més, en els casos següents:

a) Quan els drets de les parts interessades, incloent-hi els tercers de bona fe d'acord amb la legislació espanyola, impedisquen l'execució de la resolució de decomís.

b) Quan el jutge considere incompatible amb els drets i llibertats fonamentals reconeguts en la Constitució la resolució adoptada en aplicació de les disposicions sobre la potestat de decomís ampliada a què es referix la lletra d) de l'apartat 2 de l'article 157.

c) Quan la resolució es referisca a fets que s'hagen comés fora de l'estat emissor i el dret espanyol no permeta la persecució de les dites infraccions quan s'hagen comés fora del seu territori.

2. En cas que concórrega algun dels motius de denegació del reconeixement i l'execució previstos en les lletres a), c) i d) de l'apartat 1 de l'article 32, en l'apartat 1 de l'article 33 o en les lletres b) i c) de l'apartat anterior, abans de denegar parcialment o totalment el reconeixement i l'execució de la resolució, el jutge penal consultarà l'autoritat competent de l'estat d'emissió perquè aclarisca la situació i, si és el cas, esmene el defecte en què s'haja incorregut. Esta previsió també serà aplicable en el cas de la lletra a) de l'apartat anterior quan no s'haja informat de la interposició d'un recurs a Espanya.

Article 171. *Suspensió de l'execució d'una resolució de decomís.*

1. El jutge penal competent podrà suspendre l'execució d'una resolució de decomís transmesa en els supòsits següents:

a) Quan, en el cas d'una resolució de decomís referent a una quantitat de diners, considere que hi ha risc que el valor total derivat de la seua execució puga excedir l'import especificat en la resolució com a conseqüència de la seua execució simultània en més d'un estat membre.

b) Quan l'execució de la resolució de decomís puga impedir el bon desenrotllament d'una investigació o actuació penal en curs, durant el temps que estime raonable.

c) Quan considere necessari traduir, sense fer repercutir el seu cost a l'estat d'emissió, la resolució de decomís o parts d'esta, pel temps necessari per a obtindre'n la traducció.

d) Quan el bé ja siga objecte d'un procediment de decomís a Espanya.

2. El jutge penal competent adoptarà, durant el període de suspensió, les mesures necessàries per a assegurar l'execució de la resolució de decomís.

3. En cas de suspensió, de conformitat amb la lletra a) de l'apartat 1 d'este article, el jutge penal competent informarà d'això, sense dilació, l'autoritat competent de l'estat d'emissió per qualsevol mitjà que puga deixar-ne constància escrita.

4. En els casos previstos en lletres b), c) i d) de l'apartat 1 d'este article, el jutge penal comunicarà sense dilació la suspensió de l'execució de la resolució de decomís, els seus motius i, si és possible, la seua duració prevista, a l'autoritat competent de l'estat d'emissió per qualsevol mitjà que en puga deixar constància escrita.

5. Tan prompte com hagen deixat d'existir els motius de suspensió, el jutge penal competent prendrà immediatament les mesures oportunes per a executar la resolució de decomís i informarà d'això l'autoritat competent de l'estat d'emissió per qualsevol mitjà que en puga deixar constància escrita.

Article 172. *Disposició dels béns decomissats.*

1. El jutge penal competent disposarà dels diners obtinguts de l'execució de la resolució de decomís d'acord amb les regles següents:

a) Si l'import obtingut de l'execució de la resolució de decomís és inferior a 10.000 euros o a l'equivalent al dit import, este s'ingressarà en el compte de depòsits i consignacions judicials.

b) En tots els altres casos, es transferirà a l'estat d'emissió el 50 per 100 de l'import que s'haja obtingut de l'execució de la resolució de decomís. El 50 per 100 restant s'ingressarà en el compte de depòsits i consignacions judicials.

Les quantitats que, en aplicació del que s'ha disposat anteriorment, corresponguen a Espanya seran transferides pel secretari judicial al Tresor Públic amb aplicació, si és el cas, del que s'establisca en normes especials i, particularment, en allò que preveuen l'article 374 del Codi Penal i la Llei 17/2003, de 29 de maig, per la qual es regula el Fons de béns decomissats per tràfic il·lícit de drogues i altres delictes relacionats, i la seua normativa de desplegament.

2. El jutge penal competent decidirà que els béns que no siguen diners o altres instruments de pagament al portador obtinguts de l'execució de la resolució de decomís siguen alienats i aplicats de la forma prevista en l'apartat anterior. L'alienació dels béns es farà d'acord amb la legislació espanyola, i s'observarà, quan corresponga, el que preveu la Llei Orgànica 12/1995, de 12 de desembre, de repressió del contraban, i la normativa que la desplega.

3. Quan de l'execució de la resolució de decomís resulten afectats béns integrants del patrimoni històric espanyol, el jutge penal en cap cas procedirà a la seua alienació o restitució a l'estat d'emissió. En este supòsit, ho comunicarà a les autoritats espanyoles competents i hi seran aplicables les disposicions de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol, i la normativa que la desplega.

4. L'Estat espanyol no reclamarà a l'estat d'emissió el reembossament dels gastos que resulten de l'execució de la resolució de decomís. No obstant això, si l'execució de la resolució ha comportat gastos que considera d'índole substancial o excepcional, el jutge penal ho comunicarà al Ministeri de Justícia perquè este arribe a un acord amb les autoritats competents de l'estat d'emissió sobre el repartiment de costos.

TÍTOL IX

Resolucions per les quals s'imposen sancions pecuniàries

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 173. Sanció pecuniària.

1. S'entendrà per sanció pecuniària la quantitat de diners exigida per una resolució ferma en concepte de multa imposada com a conseqüència de la comissió per una persona física o jurídica d'una infracció penal o administrativa, sempre que, en relació amb estes últimes, les sancions administratives siguen recurribles davant d'un òrgan jurisdiccional penal.

2. Als efectes d'esta llei, també s'inclouran en les sancions pecuniàries les quantitats que figuren en les corresponents resolucions i es referisquen als conceptes següents:

a) Aquella quantitat de diners imposada en concepte de costes judicials o gastos administratius originats en el procediment.

b) Una compensació en benefici de les víctimes, sempre que la víctima no puga ser part civil en el procediment i l'òrgan jurisdiccional actue en l'exercici de la seua competència penal.

c) Una quantitat destinada a un fons públic o a una organització de suport a les víctimes.

3. La sanció pecuniària als efectes d'esta llei no podrà comprendre ordres de confiscació d'instruments o productes del delictes, per a les quals s'aplicaran les normes previstes en el capítol III del present títol.

La sanció pecuniària tampoc podrà comprendre resolucions de restitució, ni reparació del dany ni la indemnització de perjuís materials i morals, determinades en un procediment penal, sense perjuí del que preveu la lletra b) de l'apartat anterior.

Quan una sentència dictada a Espanya incloga una condemna de reparació del dany o la indemnització de perjuís materials i morals a favor de les víctimes o perjudicats, l'autoritat judicial penal espanyola n'instarà l'execució a través dels mecanismes previstos en les normes de cooperació judicial civil a la Unió Europea.

Article 174. Autoritats judicials competents a Espanya per a transmetre i executar una resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària.

1. És autoritat competent per a transmetre una resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària imposada a una persona física o jurídica que posseïsca propietats o obtinga ingressos en un altre estat membre de la Unió Europea, l'òrgan jurisdiccional penal competent per a executar-la a Espanya.

2. És autoritat competent per a reconèixer i executar la resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària:

a) Amb caràcter principal, el jutge penal del lloc de residència del condemnat o on tinga la seua seu social, si es tracta d'una persona jurídica.

b) Subsidiàriament, el jutge penal del lloc on es trobe qualsevol dels béns immobles propietat de la persona física o jurídica condemnada al pagament de multa.

c) Finalment, el jutge penal del lloc on es trobe qualsevol de les fonts d'ingressos del condemnat a Espanya.

El canvi de qualsevol d'estes circumstàncies per trasllat de residència del condemnat o de la seua seu social, venda del bé immoble o canvi en les seues fonts d'ingressos, no implicarà una pèrdua sobrevinguda de competència del jutge penal que haja acordat el reconeixement i l'execució de la resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària transmesa a Espanya.

En cas que un mateix certificat es referisca a diverses persones i una d'elles complisca algun dels requisits establits en este apartat, el jutge penal competent podrà assumir-ne l'execució en relació amb tots els condemnats, sense que corresponga dividir una única resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària en diverses.

Article 175. Destinació de les quantitats cobrades.

1. Les quantitats percebudes en concepte d'execució d'una resolució a Espanya s'ingressaran en el compte de depòsits i consignacions judicials, llevat que s'haja acordat una altra cosa amb l'estat d'emissió respecte de les quantitats que constituïsquen una compensació en benefici de les víctimes a què es referix la lletra b) de l'apartat 2 de l'article 173.

En este cas, si l'estat d'emissió sol·licita estes quantitats, el jutge penal demanarà un dictamen del Ministeri Fiscal i li concedirà un termini de deu dies, i resoldrà el que corresponga sobre la destinació de les quantitats compensatòries a víctimes i perjudicats. El secretari judicial transferirà les quantitats de conformitat amb els termes literals d'este dictamen.

2. Fora del cas de la compensació en benefici de les víctimes, no s'admetrà cap altre acord que pugua variar la regla expressada en l'apartat anterior.

CAPÍTOL II

Transmissió d'una resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària

Article 176. Transmissió d'una resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària.

1. La resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària es transmetrà a l'autoritat competent de l'estat membre de la Unió Europea en què la persona física o jurídica condemnada posseïska propietats, obtinga ingressos o tinga la seua residència habitual o seu social, perquè procedisca a la seua execució.

2. L'autoritat judicial penal espanyola transmetrà la resolució a un únic estat d'execució cada vegada.

Article 177. Documentació de la resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària.

1. La resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària es documentarà en el certificat previst en l'annex XII, i es remetrà conjuntament amb la sentència o resolució ferma que imposa la condemna de multa.

2. En el certificat es fixarà, si és el cas, la quantitat líquida el pagament de la qual correspon en virtut del sistema dies-multa previst en el Codi Penal.

3. En el certificat es contindrà la previsió que la pena de multa es convertisca en pena privativa de llibertat o en treballs en benefici de la comunitat en cas d'impagament, d'acord amb el que disposa el Codi Penal, i se n'haurà d'especificar la duració.

Article 178. Procediment per a la transmissió de la resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària.

1. El jutge o tribunal escoltarà el Ministeri Fiscal en un termini de cinc dies i resoldrà per interlocutòria motivada dictada en els cinc dies següents.

2. Amb caràcter previ a l'emissió, es podrà demanar de l'autoritat competent de l'estat d'execució o dels organismes que puguen facilitar-la informació suficient sobre si efectivament el condemnat disposa de béns o ingressos en el dit estat, o sobre si té la seua residència en este estat.

Article 179. Conseqüències de la transmissió d'una resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària.

1. Una vegada transmesa la resolució, l'autoritat judicial penal espanyola no podrà procedir a executar-la, excepte en els casos en què es produïska la seua devolució.

Esta suspensió afectarà només els pronunciaments relatius a la imposició d'una pena de multa i les costes.

2. Si, després de transmetre una resolució, la sanció pecuniària haguera sigut pagada voluntàriament pel condemnat o s'haguera executat com a resultat d'actuacions judicials anteriors, l'autoritat judicial penal espanyola aplicarà el pagament rebut en la forma legalment prevista i n'informarà immediatament l'autoritat competent de l'estat d'execució, amb indicació de la reducció que haja experimentat la quantia i els conceptes inclosos en la sanció pecuniària sotmesa a execució.

CAPÍTOL III

Execució d'una resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària

Article 180. Reconeixement i execució a Espanya d'una resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària.

1. El jutge penal competent estarà obligat a reconèixer i executar una resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària que li haja sigut remesa per l'autoritat competent d'un altre estat membre, sense subjecció a control de doble tipificació quan es referisca a algun dels delictes enumerats en els apartats 1 i 2 de l'article 20.

2. També s'executarà la sanció pecuniària que s'haja imposat en l'estat d'emissió a una persona jurídica per una infracció penal per a la qual no es preveja la seua responsabilitat d'acord amb el dret espanyol.

Article 181. Procediment per al reconeixement i execució d'una resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària.

1. El jutge penal que reba la resolució procedirà a l'esbrinament dels punts següents:

- a) Si el condemnat té la seua residència o seu social a Espanya.
- b) Només si no consta el domicili o la seu social a Espanya del condemnat, si té al seu nom inscrit algun bé en el Registre de la Propietat.
- c) Si no es donen cap de les dos circumstàncies anteriors, si al condemnat li consta alguna font d'ingressos a Espanya.

2. El jutge penal, amb un informe previ del Ministeri Fiscal emés en el termini de cinc dies, acordarà el despatx d'execució de la resolució de sancions pecuniàries degudament transmesa per mitjà d'una interlocutòria, en un termini màxim de cinc dies des de la seua recepció.

3. Quan la quantia de la sanció estiga ressenyada en el certificat en una divisa estrangera, el secretari judicial convertirà l'import a euros, i aplicarà el tipus de canvi vigent en el moment que es va imposar la sanció.

Article 182. *Denegació del reconeixement i execució d'una resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària.*

1. El jutge penal competent denegarà el reconeixement i l'execució de les resolucions que exigisquen el pagament d'una sanció pecuniària, en els supòsits dels articles 32 i 33 i, a més, en els casos següents:

a) Quan la resolució castigue una persona física que, a causa de la seua edat, no hauria pogut ser considerada responsable penal d'acord amb el que preveu la legislació espanyola.

b) Quan, segons el certificat, en cas de procediment escrit, no ha sigut informat del seu dret a impugnar la resolució i dels terminis per a la interposició del dit recurs.

c) Quan, segons el certificat, l'imputat no ha sigut informat, personalment o a través d'un representant, del seu dret a impugnar la resolució i dels terminis per a la interposició del dit recurs.

d) Quan la sanció pecuniària siga inferior a 70 euros o, tractant-se d'una altra divisa, a un import equivalent.

e) Quan, del certificat i resolució comunicada per a la seua execució, s'evidencie que s'ha produït una vulneració dels drets fonamentals i els principis jurídics fonamentals consagrats en l'article 6 del Tractat de la Unió Europea i reflectits en la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea.

f) Quan la resolució es referisca a fets que s'hagen comés fora de l'estat emissor i el dret espanyol no permeta la persecució de les dites infraccions quan s'hagen comés fora del seu territori.

2. En cas que concórrega algun dels motius de denegació del reconeixement i l'execució previstos en la lletra d) de l'apartat 1 o en l'apartat 3 de l'article 32, en l'apartat 1 de l'article 33, o en les lletres b) i c) de l'apartat anterior, abans de denegar parcialment o totalment el reconeixement i l'execució de la resolució, el jutge penal consultarà l'autoritat competent de l'estat d'emissió perquè aclarisca la situació i, si és el cas, esmene el defecte en què s'haja incorregut.

Article 183. *Revisió de la quantia de la sanció.*

1. En cas que la persona sancionada presente una prova de pagament total o parcial en qualsevol estat, el jutge penal haurà de consultar l'autoritat competent de l'estat d'emissió i deduir la part de la sanció que haja sigut efectivament cobrada en un altre estat de la quantitat sotmesa a execució a Espanya.

2. Quan es demostre que la resolució es referix a fets que no van ser comesos dins del territori de l'estat d'emissió i sobre els quals les autoritats judicials penals espanyoles tinguen competència, el jutge penal podrà decidir la reducció de l'import de la multa executada a la quantia màxima prevista per a fets del mateix tipus, d'acord amb el que preveu l'ordenament jurídic espanyol.

3. En estos casos, el jutge penal competent informarà del caràcter parcial de l'execució de la resolució l'autoritat competent de l'estat d'emissió per qualsevol mitjà que en deixe constància escrita.

4. En aquells casos en què la sanció s'haja imposat en un estat amb divisa diferent, el jutge penal convertirà a euros la quantia de la sanció, aplicant el tipus de canvi vigent en el moment en què es va imposar la sanció.

Article 184. *Sancions alternatives en cas d'impagament de la sanció pecuniària.*

1. Quan siga impossible executar totalment o parcialment una resolució, el jutge penal competent podrà aplicar sancions alternatives, incloent-hi la privació de llibertat, d'acord amb el que preveu l'ordenament jurídic espanyol, en els casos en què l'estat d'emissió haja acceptat aplicar les sancions alternatives en el certificat presentat i, en tot cas, sense excedir el nivell màxim de la sanció que s'hi haja previst.

En cap cas s'aplicarà com a sanció alternativa la privació de llibertat quan la sanció pecuniària l'execució de la qual se sol·licite s'haja imposat per la comissió d'una infracció administrativa, encara que contra esta s'haja interposat un recurs davant d'un òrgan jurisdiccional penal de l'estat d'emissió.

2. El jutge penal competent informarà immediatament de l'aplicació d'una sanció alternativa d'acord amb el que disposa l'apartat anterior.

Article 185. Suspensió de l'execució d'una resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària.

El jutge penal estarà obligat a suspendre l'execució de la resolució tan prompte com l'autoritat competent de l'estat d'emissió l'informe de l'adopció de qualsevol resolució o mesura que tinga per efecte suspendre o deixar sense efecte la resolució per qualsevol altre motiu, incloent-hi la concessió de l'amnistia o l'indult.

En qualsevol d'estos casos, el jutge penal tornarà la resolució a l'autoritat competent de l'estat d'emissió.

TÍTOL X

Exhort europeu d'obtenció de proves

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 186. Exhort europeu d'obtenció de proves.

1. L'exhort europeu d'obtenció de proves és una resolució judicial emesa per l'autoritat competent d'un estat membre a fi de demanar objectes, documents i dades d'un altre estat membre per al seu ús en un procés penal.

2. L'exhort europeu d'obtenció de proves es podrà referir a procediments incoats per les autoritats competents d'altres estats membres de la Unió Europea per la comissió de fets tipificats com a infraccions administratives en el seu ordenament, quan la decisió pugua donar lloc a un procés davant d'un òrgan jurisdiccional en l'orde penal.

Article 187. Àmbit de l'exhort europeu d'obtenció de proves.

1. L'exhort europeu d'obtenció de proves es podrà emetre per a demanar en l'estat d'execució objectes, dades o documents, degudament identificats, que es necessiten per a un procés penal a Espanya.

L'exhort podrà comprendre objectes, dades o documents que ja estiguen en poder de l'autoritat d'execució, així com qualsevol altre objecte, document o dada que l'autoritat d'execució descobrisca durant la seua execució quan, sense mediar altres investigacions complementàries, els considere rellevants per al procediment per al qual va ser emés i així ho declare.

2. Excepte en els casos en què la petició siga possible, en virtut del que disposa l'apartat anterior perquè l'objecte, document o dada ja es tobre en poder de l'autoritat d'execució abans de l'emissió, l'exhort europeu d'obtenció de proves no es podrà emetre per a sol·licitar a l'autoritat d'execució:

a) Que mantinga entrevistes, prenga declaracions o inicie interrogatoris amb sospitosos, testimonis, experts o qualsevol altra persona. No obstant això, l'autoritat judicial espanyola podrà sol·licitar la presa de declaracions, d'acord amb el dret de l'estat d'execució, a aquelles persones que estiguen presents durant l'execució de l'exhort i estiguen directament relacionades amb l'assumpte a què es referix.

b) Que duga a terme registres corporals o obtinga directament del cos de qualsevol persona materials orgànics o dades biomètriques, com poden ser mostres d'ADN o impressions dactilars.

c) Que obtinga informació en temps real per mitjà d'intervenció de comunicacions, vigilància o control de comptes bancaris.

d) Que analitze objectes, dades o documents existents.

e) Que obtinga dades de comunicacions retingudes per proveïdors d'un servici de comunicacions electròniques accessible al públic o d'una xarxa de comunicacions pública.

3. Els antecedents penals tindran un règim específic de transmissió, i quedaran fora de l'àmbit de l'exhort europeu d'obtenció de proves.

Article 188. Autoritats competents a Espanya per a emetre i executar un exhort europeu d'obtenció de proves.

1. A Espanya, són autoritats d'emissió d'un exhort europeu d'obtenció de proves els jutges o tribunals que coneguen del procés en què siga necessari obtenir el document, objecte o dada, així com els fiscals que dirigisquen les diligències d'investigació en què s'haja d'adoptar l'exhort.

2. És autoritat competent per a reconèixer i executar l'exhort europeu d'obtenció de proves el Ministeri Fiscal sempre que es puguin obtenir els objectes, els documents o les dades sense adoptar mesures limitadores de drets fonamentals.

En qualsevol altre cas, així com quan el Ministeri Fiscal entenga que s'ha de denegar el reconeixement o l'execució de l'exhort, serà autoritat competent el jutge d'instrucció del lloc on es trobe qualsevol dels objectes, dades o documents que es pretenen obtenir amb l'exhort.

El canvi sobrevingut de la ubicació dels objectes, dades o documents no implicarà una pèrdua sobrevinguda de competència del fiscal ni del jutge d'instrucció que haja acordat el reconeixement i l'execució de l'exhort europeu d'obtenció de proves transmés a Espanya.

Si el certificat s'ha emés en relació amb diversos objectes, dades o documents ubicats en circumscripcions diferents, el fiscal o, si és el cas, el jutge d'instrucció que primer els reba i en la circumscripció del qual es trobe almenys un dels dits objectes, dades o documents serà competent per a conèixer de l'obtenció de tots els altres.

CAPÍTOL II

Emissió i transmissió d'un exhort europeu d'obtenció de proves

Article 189. Emissió i transmissió de l'exhort europeu d'obtenció de proves.

1. L'autoritat judicial espanyola competent expedirà un exhort només quan es complisquen les condicions següents:

a) Que els objectes, dades o documents estiguen prou identificats.

b) Que conste indiciàriament en el procediment penal o en les diligències d'investigació que l'objecte, document o dada l'obtenció dels quals es persegueix es troba en un altre estat membre o, si es tracta de dades electròniques, que són directament accessibles des del mateix estat, de conformitat amb la seua legislació.

c) Que els objectes, dades o documents siguen necessaris per al procediment.

d) Que siga proporcionat demanar eixos objectes, dades o documents per al procediment.

e) Que, de conformitat amb la legislació espanyola, en un cas nacional equivalent, el jutge, el tribunal o, si és el cas, el fiscal si és l'emissor de l'exhort, puga acordar l'obtenció de l'objecte, document o dada si està disponible a Espanya.

2. Quan es complisquen les condicions previstes en l'apartat anterior i l'autoritat judicial espanyola competent tinga motius fundats per a creure que els objectes, dades o documents es troben en un altre estat membre de la Unió Europea o que, si es tracta de dades electròniques, siguen accessibles directament segons la seua legislació, transmetrà sense demora l'exhort a la seua autoritat competent.

3. Les proves obtingudes a través d'un exhort practicat de conformitat amb la normativa processal de l'estat d'execució i, si és el cas, d'acord amb les formalitats expressament indicades per l'autoritat espanyola, produiran plens efectes i no seran susceptibles de cap recurs dirigit a controlar les garanties d'imparcialitat observades en la seua obtenció ni el valor dels actes practicats en forma.

Article 190. Documentació de l'exhort europeu d'obtenció de proves.

L'exhort europeu d'obtenció de proves es documentarà en el certificat previst en l'annex XIII, i serà l'únic document que s'haurà d'enviar a l'autoritat d'execució.

En el certificat es farà constar expressament si l'exhort en completa un altre d'anterior o si és consecutiu a una resolució d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves.

Així mateix, si per terminis processals o altres circumstàncies particularment urgents es requerix l'execució de l'exhort en un termini més curt del previst legalment com a màxim, s'indicarà així en el certificat.

Article 191. Procediment per a la transmissió de l'exhort europeu d'obtenció de proves.

1. L'exhort europeu d'obtenció de proves es podrà acordar d'ofici o a instància de part.

Si durant el procés penal és la part la que insta l'emissió, se li sol·licitarà que justifique documentalment o per mitjà d'un altre tipus d'indici l'existència de l'objecte, document o dada, i que es troba en el territori de l'estat d'execució.

2. Amb caràcter previ a l'emissió, es podrà demanar de l'autoritat competent de l'estat d'execució o dels organismes que puguen facilitar-la, informació suficient sobre si efectivament l'objecte, document o dada es troba en el dit estat.

3. Si per a la validesa com a font de prova de l'objecte, document o dada a Espanya es requerix alguna formalitat o procediment específic en la seua obtenció, es farà constar així en el certificat estés per l'autoritat emissora. Només cabrà ressenyar com a formalitats o procediments específics aquells la vulneració dels quals afecte les garanties essencials del procediment per afectar drets fonamentals.

4. L'autoritat espanyola podrà també sol·licitar a l'autoritat d'execució que obtinga qualsevol altre objecte, document o dada que l'autoritat d'execució considere rellevant per al procés espanyol, sempre que la seua utilització en este procés no requerisca cap investigació complementària.

Article 192. Transmissió de l'exhort europeu d'obtenció de proves.

1. L'exhort europeu d'obtenció de proves es podrà transmetre simultàniament a tots aquells estats en què hi haja indicis raonables que en el seu territori es troba l'objecte, el document o la dada l'obtenció dels quals es persegueix.

2. Quan l'autoritat espanyola competent participe en l'execució de l'exhort en l'estat membre d'execució, podrà transmetre directament a l'autoritat d'execució un exhort que complete l'anterior mentres es trobe en el dit estat.

Article 193. Recursos en l'estat d'execució.

Si l'autoritat d'execució sol·licita al·legacions per part de l'autoritat judicial emissora espanyola en el curs d'un recurs interposat davant de la resolució que s'haja dictat en l'estat d'execució, l'autoritat espanyola, després d'escoltar les parts personades per un termini de cinc dies, emetrà les al·legacions en el termini de cinc dies des que se li haja efectuat el trasllat.

Article 194. *Utilització a Espanya de les dades personals obtingudes en l'execució de l'exhort en un altre estat membre.*

1. Les dades personals obtingudes de l'execució d'un exhort només podran ser emprades en els processos en què es puga acordar eixa resolució, per a altres relacionats de manera directa amb aquell o, excepcionalment, per a previndre una amenaça immediata i greu per a la seguretat pública.

Per a utilitzar amb altres fins les dades personals obtingudes, l'autoritat judicial espanyola competent haurà de demanar el consentiment de l'autoritat competent de l'estat d'execució o directament de la persona interessada.

2. Quan en un cas concret així ho requerisca l'autoritat competent de l'estat d'execució, l'autoritat judicial espanyola competent l'informarà de l'ús que faça de les dades personals que s'hagen remés a través de l'exhort, a excepció d'aquelles obtingudes durant la seua execució a Espanya.

CAPÍTOL III

Execució d'un exhort europeu d'obtenció de proves

Article 195. *Execució a Espanya d'un exhort europeu d'obtenció de proves.*

1. El reconeixement i l'execució d'un exhort europeu d'obtenció de proves no estaran subjectes a la verificació de la doble tipificació, excepte en el cas que, de conformitat amb la legislació espanyola, siga necessari procedir a un escorcoll o confiscació per a l'obtenció dels objectes, dades o documents que es consideren necessaris en el marc del procés penal.

2. Quan siga necessari procedir a un escorcoll o confiscació per a executar l'exhort, no estaran subjectes al control de la doble tipificació els delictes que s'enumeren en l'apartat 1 de l'article 20, sempre que estiguen castigats en l'estat d'emissió amb penes privatives de llibertat la duració màxima de les quals siga de, com a mínim, tres anys.

3. Si l'exhort es pot executar a través de diversos mitjans, es triarà el menys restrictiu de la llibertat individual.

Article 196. *Procediment per al reconeixement i l'execució de l'exhort europeu d'obtenció de proves.*

1. El fiscal o el jutge d'instrucció que reba l'exhort europeu d'obtenció de proves acordarà, en el termini de cinc dies des de la recepció, que s'esbrine la localització de l'objecte, document o dada que es pretenga demanar amb este exhort.

Així mateix, podrà dirigir una comunicació a l'autoritat judicial emissora perquè amplie qualsevol circumstància rellevant per a la correcta obtenció de proves, com ara detalls més específics sobre la ubicació o sobre les seues característiques.

2. El fiscal o el jutge d'instrucció encarregat de la tramitació de l'expedient de l'exhort europeu d'obtenció de proves dictarà un decret o interlocutòria, respectivament, en el qual reconeixerà si concorren tots els requisits exigits legalment i si no aprecia la concurrència de cap causa de denegació. El decret o la interlocutòria s'haurà de dictar en el termini màxim de deu dies des de la recepció de l'orde a Espanya i contindrà les instruccions necessàries a les forces i cossos de seguretat de l'Estat, a altres òrgans administratius o autoritats o a persones privades perquè demanen els objectes, els documents o les dades.

3. En el curs de l'execució de l'exhort, el fiscal o el jutge d'instrucció podrà valorar la possibilitat d'emprendre noves mesures d'investigació no sol·licitades quan considere que pot ser oportú.

Quan l'estat d'emissió participe en l'execució a Espanya, el fiscal o el jutge d'instrucció rebirà l'exhort que li puga transmetre directament l'autoritat d'emissió mentres es trobe al nostre país i que complete l'anterior.

4. En cas que l'autoritat d'emissió no siga un fiscal, jutge o tribunal i l'exhort no haja sigut validat per cap de les dites autoritats de l'estat d'emissió, el fiscal o el jutge d'instrucció competent durà a terme les mesures de registre i confiscació necessàries, llevat que Espanya presente en la Secretaria General del Consell de la Unió Europea una declaració en què exigisca l'esmentada validació a l'efecte de l'execució de l'exhort.

5. Si rebut el certificat, el fiscal aprecia la concurrència d'alguna causa que pot motivar que es denegue el reconeixement o l'execució de l'exhort europeu d'obtenció de proves, o si per a la seua execució és necessari que s'adopten mesures limitadores de drets fonamentals, en el termini màxim de deu dies des de la recepció a Espanya remetrà el certificat junt amb un informe motivat sobre la causa concurrent al jutge d'instrucció competent del lloc on estiga ubicat l'objecte, document o dada, d'acord amb els criteris exposats anteriorment en cas que siguen diversos.

El jutge dictarà una interlocutòria motivada en la qual reconega o denegue l'execució de l'exhort en el termini de cinc dies.

La decisió de reconèixer i executar l'exhort europeu o de denegar-lo haurà de ser presa com més prompte millor i, al més tard, en el termini de trenta dies des de la recepció de l'exhort a Espanya.

Article 197. Obtenció i trasllat dels objectes, documents o dades obtingudes conforme a l'exhort europeu d'obtenció de proves.

1. L'autoritat d'execució competent prendrà possessió dels objectes, dades o documents sol·licitats en l'exhort en un termini màxim de seixanta dies a comptar del dia en què es reba, llevat que concórrega algun dels motius previstos per a la seua suspensió. Quan l'autoritat d'emissió, per raons d'urgència, sol·licite l'execució en un termini inferior, l'autoritat d'execució procedirà al seu compliment sense dilació.

Quan això no siga possible, s'informarà l'autoritat competent de l'estat d'emissió dels motius del retard i del nou termini previst per a l'obtenció dels béns objecte de l'exhort.

2. Excepte en els casos en què s'haja interposat un recurs contra el reconeixement i l'execució de l'exhort o en què hi haja algun motiu d'ajornament justificat, es donarà trasllat amb caràcter immediat dels objectes, dades o documents obtinguts conforme a l'exhort i s'indicarà si se sol·licita que estos siguen tornats a Espanya tan prompte com deixe de necessitar-los l'autoritat competent de l'estat d'emissió.

Article 198. Denegació del reconeixement i l'execució de l'exhort europeu d'obtenció de proves.

1. El jutge d'instrucció competent denegarà el reconeixement i l'execució de l'exhort en els supòsits de l'apartat 1 de l'article 32 i, a més, en els casos següents:

a) Quan no siga possible executar-lo per mitjà de cap de les mesures previstes en la legislació nacional.

b) Quan tinga lloc el supòsit previst en l'apartat 4 de l'article 196 i l'exhort no haja sigut validat per l'autoritat judicial competent.

c) Quan l'execució pugua lesionar interessos essencials de seguretat nacional, comprometre la font d'informació o implicar la utilització d'informació classificada relacionada amb determinades activitats d'intel·ligència.

d) Quan la resolució es referisca a fets que s'hagen comés fora de l'estat emissor i el dret espanyol no permeta la persecució de les dites infraccions quan s'hagen comés fora del seu territori.

2. El jutge d'instrucció competent denegarà el reconeixement i l'execució de l'exhort quan, a més de tractar-se d'una infracció diferent de les previstes en l'apartat 1 de l'article 20, siga necessari per a la seua execució procedir a un registre o confiscació.

3. La resolució de denegació del reconeixement i l'execució de l'exhort serà dictada pel jutge d'instrucció en el termini de trenta dies naturals des de la seua recepció. Quan

no siga possible complir este termini, el jutge d'instrucció informarà l'autoritat competent de l'estat d'emissió dels motius del retard i del nou termini previst per a la seua actuació.

4. Quan el jutge d'instrucció es plantege la possibilitat de denegar el reconeixement i l'execució d'un exhort per tractar-se de delictes que el dret espanyol considera comesos en la seua totalitat o en part en territori espanyol, consultarà Eurojust abans de dictar una resolució i prendrà en consideració en el cas concret si una part del delicte va tindre lloc en l'estat d'emissió, si eixos fets no constitueixen delicte d'acord amb el dret espanyol i si és necessari dur a terme una operació d'escorcoll i confiscació per a l'execució de l'exhort. En cas de desacord amb Eurojust, el jutge d'instrucció expressarà les raons del desacord.

5. En cas que concórrega algun dels motius de denegació del reconeixement i l'execució previstos en la lletres a) i c) de l'apartat 1 de l'article 32, abans de denegar parcialment o totalment el reconeixement i l'execució de l'exhort, el jutge d'instrucció consultarà l'autoritat competent de l'estat d'emissió perquè facilite sense demora la informació complementària necessària i, si és el cas, esmene el defecte en què s'haja incorregut.

Article 199. *Informació específica sobre el curs de l'execució de l'exhort.*

El fiscal o el jutge d'instrucció encarregat de l'execució informarà immediatament l'autoritat d'emissió en els casos següents:

a) Si considera, en el curs de l'execució de l'exhort i sense haver realitzat altres esbrinaments, que es podrien adoptar mesures d'investigació no previstes en l'exhort o que no es podien conèixer quan es va emetre, a fi que l'autoritat d'emissió acorde el que corresponga.

b) Si l'exhort no s'ha executat de conformitat amb el dret espanyol, explicitant-ne els motius i en què ha consistit la infracció.

c) Si no es pot executar l'exhort, de conformitat amb les formalitats i procediments expressament indicats per l'autoritat d'emissió.

d) Si l'exhort no s'ha executat a causa de la desaparició o destrucció dels objectes, dades o documents, a la impossibilitat de trobar-los en el lloc indicat o a la falta de precisions suficients sobre la seua ubicació, a pesar d'haver consultat amb l'autoritat d'emissió.

Article 200. *Suspensió de l'execució de l'exhort.*

1. El fiscal o el jutge d'instrucció suspèn l'execució d'un exhort europeu d'obtenció de proves quan:

a) El certificat previst en l'annex està incomplet o és manifestament incorrecte, fins que es complete o es corregisca.

b) En el supòsit previst en l'apartat 4 de l'article 196 en què l'exhort no ha sigut validat, fins que es produïska l'esmentada validació.

c) La seua execució pot perjudicar una investigació penal o actuacions judicials penals en curs, fins al moment que es considere necessari.

d) Els objectes, dades o documents de què es tracte s'utilitzen en altres procediments, fins que ja no es requerisquen amb este fi.

2. Una vegada deixen d'existir les causes que van provocar la suspensió, el fiscal o el jutge d'instrucció adoptarà les mesures necessàries per a l'execució de l'exhort, i informarà sense dilació l'autoritat judicial de l'estat d'emissió.

Disposició addicional primera. *Remissió i execució d'ordes europees de detenció i entrega provinents o dirigides a Gibraltar.*

Les ordes europees de detenció i entrega provinents o dirigides a la colònia britànica de Gibraltar es regiran pel que disposa el «Règim acordat sobre autoritats de Gibraltar en

el context dels instruments de la Unió Europea i de la Comunitat Europea i tractats connexos», contingut en el document del Consell 7998/00 JAI 45 MON 73, de 19 d'abril de 2000.

Disposició addicional segona. *Transmissió de mesures d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves i de sancions pecuniàries amb el Regne Unit i la República d'Irlanda.*

La transmissió de les resolucions d'embargament preventiu i d'assegurament de proves i de sancions pecuniàries amb el Regne Unit i la República d'Irlanda s'efectuarà d'acord amb el que disposa esta llei, excepte que estos estats manifesten per mitjà d'una declaració depositada davant de la Secretaria General del Consell de la Unió Europea i notificada a la Comissió que opten per la transmissió de les seues resolucions i del certificat corresponent per mitjà d'una autoritat central o de les autoritats especificades en la declaració.

Disposició addicional tercera. *Informació sobre les declaracions efectuades davant de la Secretaria General del Consell de la Unió Europea.*

El Ministeri de Justícia, el Consell General del Poder Judicial i la Fiscalia General de l'Estat es coordinaran perquè a través dels seus llocs web es puguen conèixer les declaracions que Espanya i els altres estats membres hagen efectuat davant de la Secretaria General del Consell de la Unió Europea, i renunciaran a exigir el seu consentiment per a determinades actuacions relatives al reconeixement i l'execució dels instruments de reconeixement mutu.

Disposició transitòria primera. *Règim transitori.*

1. Esta llei serà aplicable a les resolucions que siguen transmises per les autoritats competents espanyoles o que siguen rebudes per eixes autoritats després de la seua entrada en vigor, amb independència que hagen sigut dictades amb anterioritat o que es referisquen a fets anteriors a esta.

2. Les resolucions la sol·licitud de reconeixement i execució de les quals haja sigut transmesa per les autoritats judicials espanyoles o que hagen rebut eixes autoritats en el moment de l'entrada en vigor d'esta llei, seguiran tramitant-se fins que concloguen d'acord amb les normes vigents en aquell moment.

3. Només als efectes del que disposa l'article 83.1 de la present llei, quan es tracte de sol·licituds de reconeixement i execució que hagen pogut ser presentades a partir del 5 de desembre de 2011 i abans de l'entrada en vigor de la present llei, serà aplicable la legislació vigent al temps de la sol·licitud si és més favorable per al condemnat.

Disposició transitòria segona. *Remissió i execució de resolucions condemnatòries a Polònia.*

El que disposa la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 67 no serà aplicable a Polònia, tant si este és un estat d'emissió com si és un estat d'execució, en aquells casos en què la resolució condemnatòria haja sigut dictada abans d'un període de cinc anys a partir del 5 de desembre de 2011, llevat que renuncie a recórrer a esta excepció per mitjà d'una notificació a la Secretaria General del Consell de la Unió Europea.

Disposició transitòria tercera. *Equivalència de la descripció del Sistema d'Informació Schengen.*

Amb caràcter provisional, fins al moment en què el Sistema d'Informació Schengen tinga capacitat per a transmetre tota la informació que figura en l'article 36, la descripció equivaldrà a una orde europea de detenció i entrega fins que l'autoritat judicial d'execució reba l'original correctament i en la manera adequada.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades la Llei 3/2003, de 14 de març, sobre l'orde europea de detenció i entrega; la Llei 18/2006, de 5 de juny, per a l'eficàcia a la Unió Europea de les resolucions d'embargament i assegurament de proves en procediments penals; la Llei 1/2008, de 4 de desembre, per a l'execució a la Unió Europea de resolucions que imposen sancions pecuniàries, i la Llei 4/2010, de 10 de març, per a l'execució a la Unió Europea de resolucions judicials de decomís.

Disposició final primera. *Actualització d'annexos.*

S'autoritza el Consell de Ministres, a iniciativa del ministre de Justícia, a actualitzar els models de certificats arrellegats en els annexos d'esta llei quan hagen sigut modificats per normes de la Unió Europea.

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Esta llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.6a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència en matèria de legislació processal.

Disposició final tercera. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Per mitjà d'esta llei s'incorporen al dret espanyol:

- a) La Decisió Marc 2002/584/JAI, de 13 de juny de 2002, relativa a l'orde de detenció europea i als procediments d'entrega entre estats.
- b) La Decisió Marc 2003/577/JAI, de 22 de juliol de 2003, relativa a l'execució a la Unió Europea de les resolucions d'embargament preventiu de béns i assegurament de proves.
- c) La Decisió Marc 2005/214/JAI, de 24 de febrer de 2005, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de sancions pecuniàries.
- d) La Decisió Marc 2006/783/JAI, de 6 d'octubre de 2006, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de resolucions de decomís.
- e) La Decisió Marc 2008/909/JAI, de 27 de novembre de 2008, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de sentències en matèria penal per les quals s'imposen penes o altres mesures privatives de llibertat a l'efecte de la seua execució a la Unió Europea.
- f) La Decisió Marc 2008/947/JAI, de 27 de novembre de 2008, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de sentències i resolucions de llibertat vigilada amb vista a la vigilància de les mesures de llibertat vigilada i les penes substitutives.
- g) La Decisió Marc 2008/978/JAI, de 18 de desembre de 2008, relativa a l'exhort europeu d'obtenció de proves per a demanar objectes, dades i documents destinats a procediments en matèria penal.
- h) La Decisió Marc 2009/299/JAI, de 26 de febrer de 2009, per la qual es modifiquen les decisions marc 2002/584/JAI, 2005/214/JAI, 2006/783/JAI, 2008/909/JAI i 2008/947/JAI, destinades a reforçar els drets processals de les persones i a propiciar l'aplicació del principi de reconeixement mutu de les resolucions dictades arran de juïs subscrits sense compareixença de l'imputat.
- i) La Decisió Marc 2009/829/JAI, de 23 d'octubre de 2009, relativa a l'aplicació, entre estats membres de la Unió Europea, del principi de reconeixement mutu a les resolucions sobre mesures de vigilància com a substitució de la presó provisional.
- j) I la Directiva 2011/99/UE, de 13 de desembre de 2011, del Parlament Europeu i del Consell, sobre l'orde europea de protecció.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor als vint dies de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 20 de novembre de 2014.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY

- Annex I. Orde europea de detenció i entrega.
- Annex II. Certificat per a l'execució de resolucions per les quals s'imposen penes o altres mesures privatives de llibertat en un altre estat membre de la Unió Europea.
- Annex III. Certificat de notificació al condemnat de la transmissió a un altre estat membre de la Unió Europea de la resolució per la qual se li imposen penes o altres mesures privatives de llibertat.
- Annex IV. Certificat per a l'execució de sentències i resolucions de llibertat vigilada en un altre estat membre de la Unió Europea.
- Annex V. Certificat sobre l'incompliment d'una mesura de llibertat vigilada o d'una pena substitutiva.
- Annex VI. Certificat per a l'execució de resolucions que imposen mesures alternatives a la presó provisional en un altre estat membre de la Unió Europea.
- Annex VII. Certificat sobre l'incompliment d'una mesura de vigilància alternativa a la presó provisional.
- Annex VIII. Orde europea de protecció.
- Annex IX. Certificat sobre l'incompliment de la mesura adoptada en virtut d'una nova orde europea de protecció.
- Annex X. Certificat per a l'execució de mesures d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves en un altre estat membre de la Unió Europea.
- Annex XI. Certificat per a l'execució de resolucions de decomís en un altre estat membre de la Unió Europea.
- Annex XII. Certificat per a l'execució de resolucions que exigisquen el pagament de sancions pecuniàries en un altre estat membre de la Unió Europea.
- Annex XIII. Certificat per a l'execució de l'exhort europeu d'obtenció de proves.

ANNEX I

ORDE EUROPEA DE DETENCIÓ I ENTREGA ⁽¹⁾

Esta orde ha sigut dictada per una autoritat judicial competent. Sol·licite la detenció i entrega a les autoritats judicials de la persona mencionada a continuació, als efectes d'enjudiciament penal o d'execució d'una pena o d'una mesura de seguretat privatives de llibertat.

⁽¹⁾ Esta orde haurà de redactar-se, o traduir-s'hi, en una de les llengües oficials de l'estat membre d'execució, si es coneix el dit estat, o en qualsevol altra llengua acceptada per este.

a) Informació relativa a la identitat de la persona buscada:

Cognom(s):

Nom(s):

Cognom(s) de fadrina (si és el cas):

Àlies (si és el cas):

Sexe:

Nacionalitat:

Data de naixement:

Lloc de naixement:

Residència i/o domicili conegut:

En cas de conèixer-se: idioma(es) que entén la persona buscada:

.....

Trets físics particulars/descripció de la persona buscada:

.....

Fotografia i impressions dactilars de la persona buscada, si estan disponibles i poden transmetre's, o senyals de la persona a qui dirigir-se a fi d'obtindre-les o d'obtindre una caracterització de l'ADN (si no s'ha inclòs esta informació i se'n disposa per a ser transmesa).

b) Decisió sobre la qual es basa l'orde de detenció

1. Orde de detenció o resolució judicial executiva de la mateixa força:

.....

Tipus:

2. Sentència executiva:

.....

Referència:

c) Indicacions sobre la duració de la pena:

1. Duració màxima de la pena o mesura de seguretat privatives de llibertat que pot dictar-se per la infracció o les infraccions:

.....

.....

2. Duració de la pena o mesura de seguretat privatives de llibertat imposada:

.....

.....

Pena que resta per complir:

.....

.....

d) Indique si l'imputat va comparéixer en el juí del qual deriva la resolució:

1. Sí, l'imputat va comparéixer en el juí del qual deriva la resolució.
2. No, l'imputat no va comparéixer en el juí del qual deriva la resolució.
3. Si ha marcat la casella del punt 2, confirme l'existència d'un dels fets següents:

3.1a. L'imputat va ser citat en persona el ... (dia/mes/any), i va ser informat així mateix del lloc i la data previstos per al juí del qual deriva la resolució, i se'l va informar que podria dictar-se una resolució en cas d'incompareixença en el juí;

o bé

3.1b. L'imputat no va ser citat en persona, però va rebre efectivament per altres mitjans, de tal manera que ha pogut establir-se sense cap dubte que tenia coneixement de la celebració prevista del juí, informació oficial de la data i lloc previstos per al juí, i se'l va informar que podria dictar-se una resolució en cas d'incompareixença en el juí;

o bé

3.2. Tenint coneixement de la celebració prevista del juí, l'imputat va donar manament a un lletrat, bé designat per ell mateix o per l'estat, perquè el defenguera en el juí, i va ser efectivament defés pel dit lletrat en el juí;

o bé

3.3. A l'imputat li va ser notificada la resolució el ... (dia/mes/any) i se'l va informar expressament del seu dret a un nou juí o a interposar recurs, en el qual tindria dret a comparéixer i es tornarien a examinar els arguments presentats i inclús possibles nous elements probatoris, i que el juí podria donar lloc a una resolució contrària a la inicial, i

l'imputat va declarar expressament que no impugnava la resolució;

O

no va sol·licitar un nou juí ni va interposar un recurs dins del termini establert;

o bé

3.4. A l'imputat no li va ser notificada personalment la resolució, però:

— se li notificarà la resolució sense demora després de l'entrega, i

— quan se li notifique, l'imputat serà informat expressament del seu dret a un nou juí o a interposar un recurs en què tindria dret a comparéixer i tornarien a examinar-se els arguments presentats i inclús possibles nous elements probatoris, i que el juí podria donar lloc a una resolució contrària a la inicial, i

— se l'informarà del termini en què ha de sol·licitar el nou juí o interposar el recurs, que serà de ... dies.

4. Si ha marcat la casella dels punts 3.1b, 3.2 o 3.3, es prega que proporcionen informació sobre com es va complir la condició pertinent:

.....
.....
.....

e) Infracció(ons):

La present orde es referix a un total de: infracció/infraccions.

Descripció de les circumstàncies en què es va cometre/van cometre la infracció o infraccions, inclent-hi el moment (data i hora), lloc i grau de participació en estes de la persona buscada:

.....

Naturalesa i tipificació legal de la infracció o infraccions i disposició legal o codi aplicable:

.....

I. Marque les caselles corresponents si es tracta d'una o diverses de les infraccions següents castigades en l'estat membre emissor amb una pena o una mesura de seguretat privatives de llibertat d'un màxim de com a mínim tres anys, segons estan definides en el dret de l'estat membre emissor:

- pertinença a organització delictiva,
- terrorisme,
- tracta de sers humans,
- explotació sexual dels xiquets i pornografia infantil,
- tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicotròpiques,
- tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius,
- corrupció,
- frau, incloent-hi el que afecte els interessos financers de les comunitats europees d'acord amb el Conveni de 26 de juliol de 1995 relatiu a la protecció dels interessos financers de les comunitats europees,
- blanqueig dels productes del delictes,
- falsificació de moneda, incloent-hi la falsificació de l'euro,
- delictes d'alta tecnologia, en particular el delictes informàtic,
- delictes contra el medi ambient, incloent-hi el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides,
- ajuda a l'entrada i residència en situació il·legal,
- homicidi voluntari i agressió amb lesions greus,
- tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans,
- segrest, detenció il·legal i presa d'ostatges,
- racisme i xenofòbia,
- robatoris organitzats o a mà armada,
- tràfic il·lícit de béns culturals, incloent-hi les antiguitats i les obres d'art,
- estafa,
- xantatge i extorsió de fons,
- violació de drets de propietat industrial i falsificació de mercaderies,
- falsificació de documents administratius i tràfic de documents falsos,
- falsificació de mitjans de pagament,
- tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement,
- tràfic il·lícit de materials radioactius o substàncies nuclears,
- tràfic de vehicles robats,
- violació,
- incendi voluntari,
- delictes inclosos en la jurisdicció de la Cort Penal Internacional,
- segrest d'aeronaus i barcos,
- sabotatge.

II. Descripció detallada de la infracció o infraccions distinta(es) de les enumerades en el punt I:

.....

f) Altres circumstàncies relacionades amb el cas (informació facultativa):

(N.B.: Poden incloure's observacions sobre extraterritorialitat, suspensió de terminis de prescripció de limitació temporal i altres conseqüències de la infracció)

.....
.....

g) Esta orde es referix igualment a la intervenció i entrega dels objectes que poden servir de prova.

La present orde es referix igualment a la intervenció i entrega d'objectes en poder de la persona buscada de resultes de la infracció:

Descripció i localització dels objectes (en cas de conèixer-se):

.....
.....
.....

h) La infracció o infraccions per la(les) quals s'ha emés la present orde és/són punible(s) / ha(n) donat lloc a una pena o mesura de seguretat privatives de llibertat de caràcter perpetu.

- L'ordenament jurídic de l'estat membre emissor disposa revisar la pena imposada, prèvia petició o quan hagen transcorregut almenys 20 anys, als efectes de no-execució de la pena o mesura.
- L'ordenament jurídic de l'estat membre emissor disposa aplicar les mesures de clemència a què té dret la persona en qüestió, d'acord amb el dret o pràctica de l'estat membre emissor, als efectes de no-execució de la pena o mesura.

i) Autoritat judicial emissora d'esta orde:

Denominació oficial:

.....

Nom del seu representant ⁽¹⁾:

.....

Funció (càrrec/grau):

.....

Referència de l'expedient:

Domicili:

.....

Núm. de tel. (prefix del país) (prefix de ciutat) (...)

Núm. de fax (prefix del país) (prefix de ciutat) (...)

Correu electrònic:

Domicili de la persona de contacte per als aspectes pràctics de l'entrega:

.....

⁽¹⁾ S'inclourà, en les diferents versions lingüístiques, una referència al titular de l'autoritat judicial.

En cas de designar-se una autoritat central per a la transmissió i recepció administratives de les ordres de detenció europees:

Nom de l'autoritat central:

.....

Persona de contacte, si és el cas (càrrec/grau i nom):

.....

Domicili:

.....

Núm. de tel. (prefix del país) (prefix de ciutat) (...)

Núm. de fax (prefix del país) (prefix de ciutat) (...)

Correu electrònic:

Firma de l'autoritat judicial emissora, del seu representant o d'ambdós:.....

.....

Nom:

Cognoms:

Funció (càrrec i grau):

Data:

Segell oficial (si n'hi ha)

ANNEX II

CERTIFICAT PER A L'EXECUCIÓ DE RESOLUCIONS PER LES QUALS S'IMPOSEN PENES O ALTRES MESURES PRIVATIVES DE LLIBERTAT EN UN ALTRE ESTAT MEMBRE DE LA UNIÓ EUROPEA

al qual es referix l'article 5 de la Decisió Marc 2008/909/JAI, del Consell, de 27 de novembre de 2008, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de sentències en matèria penal per les quals s'imposen penes o altres mesures privatives de llibertat a l'efecte que siguen exutades a la Unió Europea¹

a) * Estat d'emissió:
* Estat d'execució:

b) Òrgan jurisdiccional que ha dictat la sentència ferma que imposa la condemna:
Nom oficial:
Data en què es va dictar la sentència (dd-mm-aaaa):
Data en què la sentència va ser ferma (dd-mm-aaaa):
Número de referencia de la sentència (si en té):

c) Informació sobre l'autoritat amb la qual s'ha d'entrar en contacte per a qualsevol qüestió relacionada amb el certificat:

1. Tipus d'autoritat: Es prega marcar la casella corresponent:

- Autoritat central
- Òrgan jurisdiccional
- Altre tipus d'autoritat

2. Informació de contacte de l'autoritat indicada en el punt c) 1:

Nom oficial:

Domicili:

Telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat o zona):

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat o zona):

Adreça de correu electrònic (si en té):

3. Llengües en què és possible comunicar amb l'autoritat:

4. Dades de la persona o persones a qui cal dirigir-se per a obtenir informació complementària per a l'execució de la sentència o per a convindre les modalitats de trasllat (nom, càrrec i grau, núm. de telèfon, núm. de fax, adreça de correu electrònic), en cas de diferir dels indicats en el punt 2:

d) Informació relativa a la persona a qui es va imposar la condemna:

Noms:.....

Cognoms:.....

Cognoms de fadrina (si és el cas):.....

Àlies (si és el cas):

Sexe:.....

Nacionalitat:.....

Número d'identitat o número de seguretat social (si en té):

Data de naixement:

Lloc de naixement:

Últims domicilis o residències conegudes:

Idiomes que entén (si es coneixen):

.....

El condemnat es troba:

 a l'estat d'emissió i haurà de ser traslladat a l'estat d'execució. a l'estat d'execució i l'execució de la condemna haurà de tindre lloc en el dit estat.

Informació complementària que haurà d'aportar-se, si se'n disposa i és procedent:

1. Fotografia i impressions dactilars de la persona, i/o dades de contacte de la persona amb qui ha d'entrar-se en contacte per a obtindre esta informació:

.....

2. Tipus i número de referència del document d'identitat o passaport de la persona condemnada:

.....

3. Tipus i número del permís de residència de la persona condemnada:

.....

4. Altres informacions pertinents sobre els vincles familiars, socials o professionals de la persona condemnada amb l'estat d'execució:

.....

.....

e) Sol·licitud de detenció preventiva formulada per l'estat d'emissió (en cas que el condemnat es trobe en l'estat d'execució):

 L'estat d'emissió sol·licita a l'estat d'execució que detinga la persona condemnada o que adopte qualsevol altre tipus de mesura destinada a garantir la seua permanència en el seu territori fins que es resolga sobre el reconeixement de la sentència i l'execució de la condemna. L'estat d'emissió ha sol·licitat ja a l'estat d'execució que detinga la persona condemnada o que adopte qualsevol altre tipus de mesura destinada a garantir la seua permanència en el seu territori fins que es resolga sobre el reconeixement de la sentència i l'execució de la condemna. Es prega que indique el nom de l'autoritat de l'estat d'execució que haja resolt sobre la sol·licitud de detenció de la persona condemnada (si és procedent i es coneix):

.....

.....

f) Relació a possibles ordres de detenció europees (ODE) anteriors:

- S'ha dictat una ODE als efectes de l'execució d'una condemna privativa de llibertat o d'una orde de detenció i l'estat membre d'execució es compromet a executar la condemna o orde de detenció (article 4, apartat 6, de la Decisió Marc ODE).

Data d'emissió de l'ODE i número de referència, si es coneix:

.....

Nom de l'autoritat que va emetre l'ODE:

Data de la decisió d'execució i número de referència, si es coneix:

.....

Nom de l'autoritat que va dictar la decisió d'assumir l'execució de la condemna:

.....

- S'ha dictat una ODE als efectes d'entaular una acció penal contra una persona que és nacional o resident de l'estat d'execució i l'estat d'execució ha entregat la persona amb la condició que esta siga tornada a l'estat d'execució per a complir en este la pena o la mesura de seguretat privatives de llibertat pronunciades contra ella en elestat membre d'emissió (article 5, apartat 3, de la Decisió Marc ODE).

Data de la decisió d'entrega de la persona:

Nom de l'autoritat que va dictar la decisió d'entrega:

Número de referència de la resolució (si en té):

Data d'entrega de la persona, si es coneix:

g) Motius de la transmissió de la sentència i del certificat (en cas que s'haja omplert el requadro f) no serà necessari omplir el present requadro)

La sentència i el certificat es transmeten a l'estat d'execució perquè l'autoritat emissora té el convenciment que l'execució de la condemna en l'estat d'execució complirà l'objectiu de facilitar la reinserció social del condemnat i:

- a) L'estat d'execució és l'estat de nacionalitat del condemnat, en el qual este viu.
- b) L'estat d'execució és l'estat de nacionalitat del condemnat, al qual serà expulsat una vegada alliberat del compliment de la condemna en virtut d'una orde d'expulsió o trasllat continguda en la sentència o en una decisió judicial o administrativa o qualsevol altra mesura derivada de la sentència. En cas que la sentència no continga l'orde d'expulsió o trasllat, es prega facilitar el nom de l'autoritat que va emetre la dita orde, la data d'emissió i el número de referència (si en té):
- c) L'estat d'execució és un estat diferent dels mencionats en les lletres a) i b) l'autoritat competent del qual consent que se li transmeta la sentència i el certificat
- d) L'estat d'execució ha presentat una notificació d'acord amb l'article 4, apartat 7, de la Decisió Marc, i:
- es confirma que, segons consta a l'autoritat competent de l'estat d'emissió, el condemnat viu i ha estat residint legalment de forma continuada almenys durant cinc anys en l'estat d'execució i mantindrà un dret de residència permanent en el dit estat, o
- es confirma que el condemnat posseïx la nacionalitat de l'estat d'execució.

h) Sentència condemnatòria

1. La sentència es referix a un total de infraccions.

Resum dels fets i descripció de les circumstàncies, incloent-hi lloc i temps, en què es van cometre la infracció o infraccions; tipus de participació de la persona condemnada:

.....

Naturalesa i tipificació legal de la infracció o infraccions i disposició legal o codi aplicable en què es basa la sentència dictada:

.....

2. Si la infracció o infraccions assenyalades en el punt h) 1 es corresponen amb una o més de les següents infraccions, definides d'acord amb la legislació de l'estat d'emissió, que les castiga amb una pena o mesura privativa de llibertat d'un màxim de com a mínim tres anys, marque la casella o caselles corresponents:

- pertinença a organització delictiva
- terrorisme
- tracta de sers humans
- explotació sexual dels xiquets i pornografia infantil
- tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicotròpiques
- tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius
- corrupció
- frau, incloent-hi el que afecte els interessos financers de les comunitats europees d'acord amb el Conveni de 26 de juliol de 1995 relatiu a la protecció dels interessos financers de les comunitats europees
- blanqueig del producte del delictes
- falsificació de moneda, incloent-hi la falsificació de l'euro
- delictes informàtics
- delictes contra el medi ambient, incloent-hi el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides
- ajuda a l'entrada i residència en situació il·legal
- homicidi voluntari i agressió amb lesions greus
- tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans
- segrest, detenció il·legal i presa d'ostatges
- racisme i xenofòbia
- robatori organitzat o a mà armada
- tràfic il·lícit de béns culturals, incloent-hi les antiguitats i les obres d'art
- estafa
- xantatge i extorsió de fons
- violació de drets de propietat intel·lectual o industrial i falsificació de mercaderies
- falsificació de documents administratius i tràfic de documents falsos
- falsificació de mitjans de pagament
- tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement
- tràfic il·lícit de materials nuclears o radioactius
- tràfic de vehicles robats
- violació
- incendi voluntari
- delictes inclosos en la jurisdicció de la Cort Penal Internacional
- segrest d'aeronaus i barcos
- sabotatge

3. En cas que la infracció o infraccions assenyalades en el punt 1 no estiguen previstes en el punt 2, o en cas que es transmeta la sentència i el certificat a l'estat membre que haja declarat que comprovarà la doble tipificació (article 7, apartat 4, de la Decisió Marc), descriu amb precisió la infracció o infraccions:

.....

i) Informació sobre la sentència condemnatòria:

1. Indique si la sentència ha sigut dictada en rebel·lia:

- No.
- Sí. Es confirma:
 - que s'ha informat el condemnat o a través d'un representant competent d'acord amb la legislació nacional de l'estat d'emissió de l'hora i lloc del procediment del qual ha resultat la resolució en rebel·lia, o
 - que l'interessat ha indicat que no impugna la resolució.

2. Dades sobre la duració de la condemna:

- 2.1. Duració total de la condemna (en nombre de dies):
- 2.2. Període total de privació de llibertat ja complit en connexió amb la condemna a la qual es referisca la sentència (nombre de dies):
..... en data (mencione la data en què s'ha efectuat el càlcul dd-mm-aaaa):
- 2.3. Nombre de dies que hauran de deduir-se de la duració total de la condemna per motius distints del mencionat en el punt 2.2 (per exemple, amnisties, indults, mesures de clemència, etc., ja pronunciades en relació amb la condemna):, en data (mencione la data en què s'ha efectuat el càlcul dd-mm-aaaa):
- 2.4. Data d'expiració de la condemna en l'estat d'emissió:

- No és procedent, perquè la persona no es troba actualment a la presó
 - La persona es troba actualment a la presó, i la condemna, d'acord amb la legislació de l'estat d'emissió, es compliria en la seua totalitat el (indique la data: dd-mm-aaaa)¹:.....
3. Tipus de condemna:
- pena privativa de llibertat
 - mesura de seguretat privativa de llibertat (precise-la):
.....

j) Informació relacionada amb la llibertat anticipada o condicional:

1. D'acord amb la legislació de l'estat d'emissió, la persona condemnada té dret a la llibertat anticipada o condicional, una vegada complida:
- la mitat de la condemna
 - dos terços de la condemna
 - una altra part de la condemna (especifique-la):
2. L'autoritat competent de l'estat d'emissió sol·licita que se l'informe de:
- les disposicions aplicables de la legislació de l'estat d'execució sobre la llibertat anticipada o condicional del condemnat;
 - l'inici i el final del període de llibertat anticipada o condicional.

¹ Indique la data en què la sentència s'hauria complit en la seua totalitat (sense tindre en compte les possibilitats de qualsevol forma de llibertat anticipada o condicional) si la persona romanguera en l'estat d'emissió.

k) Opinió de la persona condemnada:

1. Indique si l'imputat va comparéixer en el juí del qual deriva la resolució:

1. Sí, l'imputat va comparéixer en el juí del qual deriva la resolució.

2. No, l'imputat no va comparéixer en el juí del qual deriva la resolució.

3. Si ha marcat la casella del punt 2, confirme l'existència d'un dels fets següents:

3.1a. L'imputat va ser citat en persona el ... (dia/mes/any) i informat així del lloc i la data previstos per al juí del qual deriva la resolució, i se'l va informar que podria dictar-se una resolució en cas d'incompareixença en el juí;

o bé

3.1b. l'imputat no va ser citat en persona, però va rebre efectivament per altres mitjans, de tal manera que ha pogut establir-se sense cap dubte que tenia coneixement de la celebració prevista del juí, informació oficial de la data i lloc previstos per al juí, i se'l va informar que podria dictar-se una resolució en cas d'incompareixença en el juí;

o bé

3.2. tenint coneixement de la celebració prevista del juí, l'imputat va donar manament a un lletrat, bé designat per ell mateix o per l'estat, perquè el defenguera en el juí, i va ser efectivament defès pel dit lletrat en el juí;

o bé

3.3. a l'imputat li va ser notificada la resolució el ... (dia/mes/any) i se'l va informar expressament del seu dret a un nou juí o a interposar recurs, en el qual tindria dret a comparéixer i es tornarien a examinar els arguments presentats i inclús possibles nous elements probatoris, i que el juí podria donar lloc a una resolució contrària a la inicial, i

l'imputat va declarar expressament que no impugnava esta resolució;

O

no va sol·licitar un nou juí ni va interposar un recurs dins del termini establert;

4. Si ha marcat la casella dels punts 3.1b, 3.2 o 3.3, es prega que proporcione informació sobre com es va complir la condició pertinent:

.....
.....

2. La persona es troba en l'estat d'emissió i:

a) ha sol·licitat la transmissió de la sentència i del certificat

ha donat el seu consentiment a la transmissió de la sentència i del certificat

no ha donat el seu consentiment a la transmissió de la sentència i del certificat (indique els motius adduïts pel condemnat):

.....

b) S'adjunta l'opinió del condemnat.

L'opinió del condemnat ha sigut ja transmesa a l'estat d'execució amb data (dd-mm-aaaa):

.....

l) Altres circumstàncies relacionades amb l'assumpte (informació facultativa):

.....
.....

m) Informació final:

El text de la sentència (o de les sentències) s'adjunta al certificat ¹.

Firma de l'autoritat emissora del certificat i/o del seu representant pel qual es certifica que el seu contingut és exacte

.....

Cognoms i nom:

Funció (càrrec i grau):

Data:

Segell oficial (si n'hi ha):

¹ L'autoritat emissora haurà d'adjuntar totes les sentències relatives a l'assumpte que resulten necessàries per a disposar de tota la informació sobre la condemna ferma que ha d'executar-se. Pot, així mateix, adjuntar-se qualsevol traducció disponible de la(les) sentència(es).

ANNEX III

CERTIFICAT DE NOTIFICACIÓ AL CONDEMNAT DE LA TRANSMISSIÓ A UN ALTRE ESTAT MEMBRE DE LA UNIÓ EUROPEA DE LA RESOLUCIÓ PER LA QUAL SE L'IMPOSEN PENES O ALTRES MESURES PRIVATIVES DE LLIBERTAT

Se li notifica per la present la resolució de(autoritat competent de l'estat d'emissió) de transmetre la Sentència de (autoritat competent de l'estat d'emissió) de data (data de la sentència), (número de referència, si n'hi ha) a (estat d'execució) als efectes del seu reconeixement i de l'execució de la corresponent condemna d'acord amb la legislació nacional d'aplicació de la Decisió Marc 2008/909/JAI, del Consell, de 27 de novembre de 2008, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de sentències en matèria penal per les quals s'imposen penes o altres mesures privatives de llibertat a l'efecte que siguen exutades a la Unió Europea.

L'execució de la condemna es regirà pel dret de (estat d'execució). Les autoritats de l'estat d'execució seran competents per a determinar el procediment d'execució i totes les mesures connexes, incloent-hi els motius de concessió de llibertat anticipada o condicional.

L'autoritat competent de (estat d'execució) ha de deduir, del període total de privació de llibertat que haja de complir-se, tot el període de privació de llibertat ja complit en connexió amb la condemna. L'autoritat competent de (estat d'execució) podrà adaptar la condemna únicament quan siga incompatible amb el dret del dit estat quant a la seua duració o a la seua naturalesa. La condemna adaptada no haurà d'agreujar per la seua naturalesa o per la seua duració la condemna imposada en (estat d'emissió).

ANNEX IV

CERTIFICAT PER A L'EXECUCIÓ DE SENTÈNCIES I RESOLUCIONS DE LLIBERTAT VIGILADA EN UN ALTRE ESTAT MEMBRE DE LA UNIÓ EUROPEA

Previst en l'article 6 de la Decisió Marc 2008/947/JAI del Consell, de 27 de novembre de 2008, relativa a l'aplicació de principi de reconeixement mutu de sentències i resolucions de llibertat vigilada amb vista a la vigilància de les mesures de llibertat vigilada i les penes substitutives¹

a) Estat d'emissió:

Estat d'execució:

b) Òrgan judicial que va dictar la sentència que imposa una pena suspesa, una condemna condicional o una pena substitutiva

Denominació oficial:

Indique la persona a qui cal dirigir-se per a obtindre la informació complementària sobre la sentència:

- L'òrgan judicial abans mencionat.
- L'autoritat central; si marca esta casella, facilite la denominació oficial de la dita autoritat central:
- Una altra autoritat competent; si marca esta casella, facilite la denominació oficial de la dita autoritat si esta informació no ha sigut encara facilitada en virtut de la lletra b).

Dades de contacte de l'òrgan judicial, l'autoritat central o una altra autoritat competent

Domicili:

Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat):

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat):

Dades de la persona a qui cal dirigir-se

Cognoms:

Nom:

Lloc (títol o grau):

Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat):

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat):

Adreça de correu electrònic (si en té):

Llengües en què es pot comunicar:

¹ El certificat es redactarà, o s'hi traduirà, en la llengua oficial o en una de les llengües oficials de l'estat d'execució o en una o diverses de les altres llengües oficials de les institucions de la Unió Europea acceptades pel mencionat estat.

c) Autoritat que va dictar la decisió de llibertat condicional (si és el cas)

Denominació oficial:

Indique la persona a qui cal dirigir-se per a obtindre informació complementària sobre la decisió de llibertat condicional:

- l'autoritat abans mencionada
- l'autoritat central; si marca esta casella, facilite la denominació oficial de la dita autoritat central quan esta informació no s'haja facilitat ja en la lletra b)
- una altra autoritat competent; si marca esta casella, facilite la denominació oficial de la dita autoritat:

Dades de contacte de l'autoritat, l'autoritat central o una altra autoritat competent, quan esta informació no s'haja facilitat ja en la lletra b)

Domicili:

Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat):

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat):

Dades de la persona a qui cal dirigir-se

Cognoms:

Nom:

Lloc (títol o grau):

Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat):

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat):

Adreça de correu electrònic (si en té):

Llengües en què es pot comunicar:

d) Autoritat competent per a la vigilància de les mesures de llibertat condicional o penes substitutives

Autoritat competent en l'estat d'emissió per a la vigilància de les mesures de llibertat condicional o penes substitutives:

- l'òrgan judicial o l'autoritat indicada en la lletra b)
- l'autoritat indicada en la lletra c)
- l'autoritat següent:

Indique l'autoritat a qui cal dirigir-se per a obtindre informació complementària per a la vigilància de les mesures de llibertat condicional o penes substitutives:

- l'autoritat abans mencionada
- l'autoritat central; si marca esta casella, facilite la denominació oficial de la dita autoritat central quan esta informació no s'haja facilitat ja en les lletres b) o c)

Dades de contacte de l'autoritat o l'autoritat central, quan esta informació no s'haja facilitat ja en les lletres b) o c)

Domicili:

Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat):

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat):

Dades de la persona a qui cal dirigir-se

Cognoms:

Nom:

Lloc (títol o grau):

Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat):

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat):

Adreça de correu electrònic (si en té):

Llengües en què es pot comunicar:

- e) Dades relatives a la persona física contra la qual es va dictar la sentència i, si és procedent, la mesura de llibertat condicional

Cognoms:

Nom:

Cognoms de fadrina (si és el cas):

Àlies (si és el cas):

Sexe:

Nacionalitat:

Número d'identificació o número de seguretat social (si en té):

Data de naixement:

Lloc de naixement:

Últim domicili o residència coneguda (si en té) en l'estat d'emissió:

— en l'estat d'emissió:

— en l'estat d'execució:

— en un altre lloc:

Llengües que entén (si es coneixen):

Si en disposa, facilite la informació següent:

— Tipus i número del document o documents d'identitat del condemnat (document d'identitat, passaport):

— Tipus i número del permís de residència del condemnat en l'estat d'execució:

- f) Indicacions relatives a l'estat membre a qui es transmet la sentència i, si és procedent, la decisió de llibertat condicional, junt amb el certificat.

La sentència i, si és procedent, la decisió de llibertat condicional, junt amb el certificat, es transmeten a l'estat d'execució indicat en la lletra a) pel motiu següent:

- El condemnat té la residència legal habitual en l'estat d'execució i ha tornat o desitja tornar al dit estat.
- El condemnat s'ha mudat o té intenció de fer-ho a l'estat d'execució pels motius següents (marque la casella corresponent):
 - el condemnat ha aconseguit un contracte de treball en l'estat d'execució;
 - el condemnat és familiar d'un resident legal habitual en l'estat d'execució;
 - el condemnat pretén estudiar o seguir una formació en l'estat d'execució;
 - un altre motiu (especifique'l):

g) Dades de la sentència i, si és procedent, de la decisió de llibertat condicional

Data en què es va dictar la sentència (dd-mm-aaaa):

Si és procedent, data en què es va dictar la decisió de llibertat condicional (dd-mm-aaaa):

Data en què la sentència va adquirir força de cosa jutjada (dd-mm-aaaa):

Si és procedent, data en què va adquirir força de cosa jutjada la decisió de llibertat condicional (dd-mm-aaaa):

L'execució de la sentència es va iniciar el (si diferix de la data en què va adquirir força de cosa jutjada) (dd-mm-aaaa):

Si és procedent, l'execució de la decisió de llibertat condicional es va iniciar (si diferix de la data en què va adquirir força de cosa jutjada) (dd-mm-aaaa):

Número de referència de la sentència (si en té):

Si és procedent, número de referència de la decisió de llibertat condicional (si se'n disposa):

1. La sentència es referix a un total de ... infraccions.

Resum dels fets i descripció de les circumstàncies en què es van cometre les infraccions, incloent-hi el moment i el lloc, i grau de participació del condemnat:

Naturalesa i qualificació jurídica de les infraccions i disposicions legals aplicables en què es basa la sentència dictada:

2. Si les infraccions assenyalades en el punt 1 es corresponen amb alguna de les següents infraccions, definides d'acord amb el dret de l'estat d'emissió, i estan castigades en este amb una pena privativa de llibertat o mesura de privació de llibertat d'un màxim de com a mínim tres anys, confirme-ho marcant les caselles corresponents:

- pertinença a una organització delictiva
- terrorisme
- tracta de sers humans
- explotació sexual de xiquets i pornografia infantil
- tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicotròpiques
- tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius
- corrupció
- frau, incloent-hi el que afecte els interessos financers de les comunitats europees d'acord amb el Conveni de 26 de juliol de 1995 relatiu a la protecció dels interessos financers de les comunitats europees
- blanqueig del producte del delictes
- falsificació de la moneda, incloent-hi la falsificació de l'euro
- delictes informàtics
- delictes contra el medi ambient, incloent-hi el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides
- ajuda a l'entrada i residència en situació il·legal
- homicidi voluntari, agressió amb lesions greus
- tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans
- segrest, detenció il·legal i presa d'ostatges
- racisme i xenofòbia
- robatori organitzat o a mà armada
- tràfic il·lícit de béns culturals, incloent-hi les antiguitats i les obres d'art
- estafa
- xantatge i extorsió
- violació de drets de propietat intel·lectual o industrial i falsificació de mercaderies
- falsificació de documents administratius i tràfic de documents administratius falsos
- tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement
- falsificació de mitjans de pagament
- tràfic il·lícit de materials radioactius o substàncies nuclears
- tràfic de vehicles robats
- violació

- incendi voluntari
- delictes inclosos en la jurisdicció de la Cort Penal Internacional
- segrest d'aeronaus i barcos
- sabotatge

3. En cas que les infraccions assenyalades en el punt 1 no estiguen previstes en el punt 2 o si la decisió judicial i, si és el cas, la decisió de llibertat condicional, així com el certificat, es remeten a un estat membre que va declarar que comprovarà la doble tipificació (article 8, apartat 4, de la Decisió Marc), describa amb precisió les infraccions de què es tracte:

h) Indique si l'imputat va comparéixer en el juí del qual deriva la resolució

1. Sí, l'imputat va comparéixer en el juí del qual deriva la resolució.
2. No, l'imputat no va comparéixer en el juí del qual deriva la resolució.
3. Si ha marcat la casella del punt 2, confirme l'existència d'un dels fets següents:
 - 3.1a. l'imputat va ser citat en persona el ... (dia/mes/any) i informat així del lloc i la data previstos per al juí del qual deriva la resolució, i se'l va informar que podria dictar-se una resolució en cas d'incompareixença en el juí;
o bé
 - 3.1b. l'imputat no va ser citat en persona, però va rebre efectivament per altres mitjans, de tal manera que ha pogut establir-se sense cap dubte que tenia coneixement de la celebració prevista del juí, informació oficial de la data i lloc previstos per a este, i se'l va informar que podria dictar-se una resolució en cas d'incompareixença en el juí;
o bé
 - 3.2. tenint coneixement de la celebració prevista del juí, l'imputat va donar manament a un lletrat, bé designat per ell mateix o per l'estat, perquè el defenguera en el juí, i va ser efectivament defés pel dit lletrat en el juí;
o bé
 - 3.3. a l'imputat li va ser notificada la resolució el ... (dia/mes/any) i se'l va informar expressament del seu dret a un nou juí o a interposar recurs, en el qual tindria dret a comparéixer i es tornarien a examinar els arguments presentats i inclús possibles nous elements probatoris, i que el juí podria donar lloc a una resolució contrària a la inicial, i
 - l'imputat va declarar expressament que no impugnava esta resolució;
4. Si ha marcat la casella dels punts 3.1b, 3.2 o 3.3, es prega que proporcione informació sobre com es va complir la condició pertinent:
.....
.....

- i) Dades sobre el tipus de pena o, quan siga procedent, de la decisió de llibertat vigilada
1. Este certificat es referix a:
 - Pena suspesa (= pena privativa de llibertat o mesura privativa de llibertat, l'execució de la qual s'ha suspés condicionalment, totalment o parcialment, en dictar-se sentència)
 - Pena condicional:
 - S'ha ajornat la imposició d'una pena per imposar-se una o més mesures de llibertat vigilada.
 - S'han imposat una o més mesures de llibertat vigilada en compte d'una pena privativa de llibertat o una mesura que supose privació de llibertat
 - Pena substitutiva
 - La sentència conté una pena privativa de llibertat o una mesura privativa de llibertat que s'imposarà en cas de no complir-se la(les) obligació/obligacions o instrucció/instruccions de què es tracte.
 - La sentència no conté una pena privativa de llibertat o una mesura privativa de llibertat que s'imposaria en cas de no complir-se la(les) obligació/obligacions o instrucció/instruccions de què es tracte.
 - Llibertat condicional (= llibertat anticipada d'una persona condemnada una vegada complida part de la pena de privació de llibertat o de la mesura privativa de llibertat).
 2. Dades addicionals
 - 2.1. El condemnat va estar en presó provisional durant el període següent:
 - 2.2. El condemnat va complir una pena privativa de llibertat o una mesura privativa de llibertat durant el següent període (s'omplirà només en cas de llibertat condicional):
 - 2.3. En cas de suspensió de pena:
 - duració del període de privació de llibertat impost que es va suspendre condicionalment:
 - duració del període de suspensió:
 - 2.4. Si es coneix, duració de la privació de llibertat que cal complir:
 - revocació de la suspensió de l'execució de la sentència,
 - revocació de la llibertat condicional, o
 - incompliment de la pena substitutiva (si la sentència conté una pena privativa de llibertat o una mesura privativa de llibertat que s'imposarà en cas de la dita violació):

- j) Dades sobre la duració i tipus de la(les) mesura(es) de llibertat vigilada o de pena(es) substitutiva(es)
1. Duració total de la supervisió de la(les) mesura(es) de llibertat vigilada o de pena substitutiva(es):
 2. Si és procedent, duració de cada obligació individual imposada com a part de la(les) mesura(es) de llibertat vigilada o de pena(es) substitutiva(es):
 3. Duració del període total de llibertat vigilada (si és diferent de la duració indicada en el punt 1):
 4. Tipus de la(les) mesura(es) de llibertat vigilada o pena(es) substitutiva(es) (si és possible indique diverses caselles):
 - Obligació del condemnat d'informar una autoritat concreta de qualsevol canvi de domicili o lloc de treball.
 - Obligació del condemnat de no entrar en determinades localitats, llocs o determinades zones de l'estat d'execució.
 - Obligació relativa a les limitacions d'abandonar el territori de l'estat d'execució.
 - Instruccions relatives a la conducta, l'estada, els estudis i formació, activitats de lleure amb limitacions o modalitats de desenrotllament d'una activitat professional.
 - Obligació de presentar-se en determinades dates davant d'una autoritat concreta.
 - Obligació d'evitar tot contacte amb persones concretes.
 - Obligació d'evitar tot contacte amb objectes concrets que hagen sigut usats o pugen ser usats pel condemnat amb fins de cometre alguna infracció penal.
 - Obligació de reparar financerament els danys causats per la infracció o obligació de donar proves d'haver complert eixa obligació.
 - Obligació de realitzar treballs en benefici de la comunitat.
 - Obligació de cooperar amb un agent de vigilància o amb un representant d'un servei social amb responsabilitats amb condemnats.
 - Obligació de sotmetre's a un tractament terapèutic o de deshabitació.
 - Altres mesures la vigilància de les quals estiga disposat a assumir l'estat d'execució, d'acord amb la notificació prevista en l'article 4, apartat 2, de la Decisió Marc.
 5. Es prega proporcionar descripció detallada de la(les) mesura(es) de llibertat vigilada o de la(les) pena(es) substitutiva(es) indicada(es) en el punt 4:
 6. Es prega indicar la casella següent si es disposa dels informes pertinents relatius a la llibertat vigilada:
 - Si és així, es prega que indiquen en quina llengua(es) està(an) redactat(ts) este(os) informe(s)¹

- k) Altres circumstàncies pertinents, incloent-hi la informació pertinent sobre sentències condemnatòries anteriors o les raons concretes per a la imposició d'una mesura/mesures de llibertat vigilada o una pena/penes substitutiva(es) (informació facultativa):

S'adjuntarà al certificat el text de la sentència i, si és procedent, la decisió de llibertat vigilada.

Firma de l'autoritat emissora del certificat, o del seu representant, que certifica l'exactitud del seu contingut:

Nom:

Posició (càrrec o grau):

Data:

Referència de l'expedient (si en té):

Segell oficial (si n'hi ha):

¹ L'estat d'emissió no està obligat a proporcionar traduccions d'estos informes.

ANNEX V

CERTIFICAT SOBRE L'INCOMPLIMENT D'UNA MESURA DE LLIBERTAT VIGILADA O D'UNA PENA SUBSTITUTIVA

Formulari previst en l'article 17 de la Decisió Marc 2008/947/JAI, del Consell, de 27 de novembre de 2008, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de sentències i decisions de llibertat vigilada amb vista a la vigilància de mesures de llibertat vigilada i penes substitutives

INFORME D'INCOMPLIMENT D'UNA MESURA DE LLIBERTAT VIGILADA O PENA SUBSTITUTIVA I ALTRES DADES

a) Identitat de la persona sotmesa a vigilància

Cognoms:

Nom:

Cognoms de fadrina (si és el cas):

Àlies (si és el cas):

Sexe:

Nacionalitat:

Número d'identificació o número de seguretat social (si en té):

Data de naixement:

Lloc de naixement:

Domicili:

Llengües que entén (si es coneixen):

b) Dades de la sentència i, si és el cas, de la resolució de llibertat condicional relativa a la pena suspesa, la pena condicional, la pena substitutiva o la llibertat condicional:

Data en què es va dictar la sentència:

Referència de l'expedient (si en té):

Data en què es va prendre la decisió de llibertat vigilada (si n'hi ha):

Referència de l'expedient (si en té):

Òrgan judicial/autoritat que va dictar la sentència o, quan siga procedent, la decisió de llibertat vigilada

Denominació oficial:

Domicili:

Data d'expedició del certificat:

Autoritat que va emetre el certificat (si és diferent de l'òrgan judicial / autoritat que va dictar la sentència o, quan va ser procedent, va prendre la decisió de llibertat vigilada):

Referència de l'expedient en l'estat d'emissió (si en té):

c) Dades de l'autoritat responsable de la vigilància de la(les) mesura(es) de llibertat vigilada o de la(les) pena(es) substitutiva(es)

Denominació oficial de l'autoritat:

Nom i cognoms de la persona de contacte:

Lloc que ocupa (càrrec o grau):

Domicili:

Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat):

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat):

Adreça de correu electrònic:

d) Mesura(es) de llibertat vigilada o pena(es) substitutiva(es)

La persona mencionada en la lletra a) ha incomplert la(les) següent(s) obligació/obligacions o instrucció/instruccions:

- Obligació del condemnat d'informar una autoritat concreta de qualsevol canvi de domicili o lloc de treball.
- Obligació del condemnat de no entrar en determinades localitats, llocs o determinades zones de l'estat d'execució.
- Obligació relativa a limitacions d'abandonar el territori de l'estat d'execució.
- Instruccions relatives a la conducta, l'estada, els estudis i formació, activitats d'oci o amb limitacions o modalitats de desenvolupament d'una activitat professional.
- Obligació de presentar-se en determinades dates davant d'una autoritat concreta.
- Obligació d'evitar tot contacte amb persones concretes.
- Obligació d'evitar tot contacte amb objectes concrets que hagen sigut usats o puguen ser usats pel condemnat amb fins de cometre alguna infracció penal.
- Obligació de reparar financerament els danys causats per la infracció o obligació de donar proves d'haver complert amb eixa obligació.
- Obligació de realitzar treballs en benefici de la comunitat.
- Obligació de cooperar amb un agent de vigilància o amb un representant d'un servei social amb responsabilitats amb condemnats.
- Obligació de sotmetre's a un tractament terapèutic o de deshabitació.
- Itres mesures:

e) Descripció de l'incompliment o incompliments (lloc i data i circumstàncies precises):

f) Altres fets (si n'hi ha)

Descripció dels fets:

g) Dades de la persona a qui cal dirigir-se per a obtindre informació complementària sobre l'incompliment

Cognoms:

Nom:

Domicili:

Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat):

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat):

Adreça de correu electrònic (si en té):

Firma de l'autoritat emissora, o del seu representant, que certifica l'exactitud del contingut de l'imprés:

Nom i cognoms:

Funció (càrrec/grau):

Data:

Segell oficial (si n'hi ha):

ANNEX VI

CERTIFICAT PER A L'EXECUCIÓ DE RESOLUCIONS QUE IMPOSEN MESURES ALTERNATIVES A LA PRESÓ PROVISIONAL EN UN ALTRE ESTAT MEMBRE DE LA UNIÓ EUROPEA

al qual es referix l'article 10 de la Decisió Marc 2009/829/JAI, del Consell, de 23 d'octubre de 2009, relativa a l'aplicació, entre estats membres de la Unió Europea, del principi de reconeixement mutu a les resolucions sobre mesures de vigilància com a substitució de la presó provisional ⁽¹⁾

a) Estat d'emissió:

Estat d'execució:

b) Autoritat que va dictar la resolució sobre mesures de vigilància:

Denominació oficial:

Indique la persona a qui cal dirigir-se per a obtindre informació complementària relativa a la resolució sobre mesures de vigilància

L'autoritat abans mencionada

L'autoritat central; si marca esta casella, facilite la denominació oficial de la dita autoritat central:

Una altra autoritat competent; si marca esta casella, facilite la denominació oficial de la dita autoritat:

Dades de contacte de l'autoritat emissora, l'autoritat central o una altra autoritat competent

Domicili:

Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat):

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat):

Dades de la persona a qui cal dirigir-se

Cognoms:

Nom:

Lloc (títol o grau):

Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat):

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat):

Adreça de correu electrònic (si en té):

Llengües en què es pot comunicar:

c) Indique l'autoritat a qui cal dirigir-se per a obtindre informació complementària per a la supervisió de les mesures de vigilància:

L'autoritat indicada en la lletra b)

Una altra autoritat; si marca esta casella, facilite la denominació oficial de la dita autoritat:

¹ El certificat es redactarà, o s'hi traduirà, en la llengua oficial o en una de les llengües oficials de l'estat d'execució o en una o diverses de les altres llengües oficials de les institucions de la Unió Europea acceptades pel mencionat estat.

Dades de contacte de l'autoritat, quan està informació no s'haja facilitat ja en la lletra b)

Domicili:

Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat)

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat)

Dades de la persona a qui cal dirigir-se:

Cognoms:

Nom:

Lloc (títol o grau):

Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat):

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat):

Adreça de correu electrònic (si en té):

Llengües en què es pot comunicar:

d) Dades relatives a la persona física contra la qual es va dictar la resolució sobre mesures de vigilància:

Cognoms:

Nom:

Cognoms de fadrina (si és el cas):

Àlies (si és el cas):

Sexe:

Nacionalitat:

Número d'identificació o número de seguretat social (si en té):

Data de naixement:

Lloc de naixement:

Domicilis:

— en l'estat d'emissió:

— en l'estat d'execució:

— en un altre lloc:

Llengües que entén (si es coneixen):

Si en disposa, facilite la informació següent:

— Tipus i número del document o documents d'identitat de la persona (document d'identitat, passaport):

— Tipus i número del permís de residència de la persona en l'estat d'execució:

e) Indicacions relatives a l'estat membre a qui es transmet la resolució sobre mesures de vigilància, junt amb el certificat:

La resolució sobre mesures de vigilància, junt amb el certificat, es transmet a l'estat d'execució indicat en la lletra a) pel motiu següent:

L'interessat té la residència legal habitual en l'estat d'execució i, havent sigut informat sobre les mesures en qüestió, consent a tornar al dit estat.

L'interessat ha sol·licitat que es transmeta la resolució sobre mesures de vigilància a un estat membre diferent de l'estat membre en què té la residència legal pels motius següents:

f) Dades de la resolució sobre mesures de vigilància:

Data en què es va dictar la resolució (DD-MM-AAAA):

Data en què la resolució va adquirir caràcter definitiu (DD-MM-AAAA):

Marque esta casella si, en el moment de la transmissió del certificat, s'ha interposat un recurs contra la resolució de mesures de vigilància

Número de referència de la resolució (si en té):

L'interessat va estar en presó provisional durant el següent període (si és el cas):

1. La resolució es referix a un total de infraccions presumptament comeses.

Resum dels fets i descripció de les circumstàncies en què presumptament es van cometre les infraccions, incloent-hi el moment i el lloc, i grau de participació de l'interessat:

Naturalesa i qualificació jurídica de les infraccions presumptament comeses i disposicions legals aplicables en què es basa la resolució dictada:

2. Si les presumptes infraccions assenyalades en el punt 1 es corresponen amb alguna de les següents infraccions, definides d'acord amb el dret de l'estat d'emissió, i estan castigades amb una pena privativa de llibertat o mesura de privació de llibertat d'un màxim de com a mínim tres anys, confirme-ho marcant les caselles corresponents:

- pertinença a una organització delictiva
- terrorisme
- tracta de sers humans
- explotació sexual de xiquets i pornografia infantil
- tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicotròpiques
- tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius
- corrupció
- frau, incloent-hi el que afecte els interessos financers de les comunitats europees d'acord amb el Conveni de 26 de juliol de 1995, relatiu a la protecció dels interessos financers de les comunitats europees
- blanqueig del producte del delictes
- falsificació de moneda, incloent-hi la falsificació de l'euro
- delictes informàtics
- delictes contra el medi ambient, incloent-hi el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides
- ajuda a l'entrada i residència en situació il·legal
- homicidi voluntari, agressió amb lesions greus
- tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans
- segrest, detenció il·legal i presa d'ostatges
- racisme i xenofòbia
- robatori organitzat o a mà armada
- tràfic il·lícit de béns culturals, incloent-hi les antiguitats i les obres d'art
- estafa
- xantatge i extorsió
- violació de drets de propietat intel·lectual o industrial i falsificació de mercaderies
- falsificació de documents administratius i tràfic de documents administratius falsos
- falsificació de mitjans de pagament
- tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement
- tràfic il·lícit de materials radioactius o substàncies nuclears
- tràfic de vehicles robats
- violació
- incendi voluntari
- delictes inclosos en la jurisdicció de la Cort Penal Internacional
- segrest d'aeronaus i barcos
- sabotatge

3. En cas que les presumptes infraccions assenyalades en el punt 1 no estiguen previstes en el punt 2, o si la resolució, així com el certificat, es remeten a un estat membre que va declarar que comprovarà la doble tipificació (article 14, apartat 4 de la Decisió Marc), describa amb precisió les presumptes infraccions de què es tracte:

g) Dades sobre la duració i tipus de la(les) mesura(es) de vigilància

1. Termini a què s'aplica la resolució sobre mesures de vigilància i si és possible la seua renovació (si és procedent):
2. Duració provisional del període durant el qual podrà ser necessari supervisar les mesures de vigilància, tenint en compte totes les circumstàncies del cas de què es tinga coneixement en el moment de la transmissió de la resolució sobre mesures de vigilància (a títol indicatiu):
3. Tipus de la(les) mesura(es) de vigilància (és possible indicar diverses caselles).
 - Obligació de l'interessat de comunicar a l'autoritat competent de l'estat d'execució qualsevol canvi de domicili, en particular per a poder rebre les citacions a comparèixer en unes diligències de prova o vistes en el transcurs de les actuacions penals.
 - Obligació de no entrar en determinades localitats, llocs, o zones definides de l'estat d'emissió o de l'estat d'execució.
 - Obligació de romandre en un lloc determinat, quan siga aplicable en determinades dates.
 - Imposició de limitacions respecte a l'eixida del territori de l'estat d'execució.
 - Obligació de presentar-se en determinades dates davant d'una autoritat específica.
 - Obligació d'evitar tot contacte amb persones específiques relacionades amb els delictes presumptament comesos.
 - Altres mesures la vigilància de les quals estiga disposat a assumir l'estat d'execució, d'acord amb la notificació prevista en l'article 8, apartat 2, de la Decisió Marc:

Si va marcar la casella corresponent a "Altres mesures", especifique de quines mesures es tracta marcant les caselles corresponents:

- Obligació de no realitzar determinades activitats relacionades amb els delictes presumptament comesos, la qual cosa podrà incloure exercir determinades professions o treballar en determinats sectors.
- Obligació de no conduir vehicles.
- Obligació de depositar una suma determinada o donar un altre tipus de garantia, en un nombre determinat de terminis o en un pagament únic.
- Obligació de sotmetre's a tractaments terapèutics o a tractaments contra les addiccions.
- Obligació d'evitar tot contacte amb objectes específics relacionats amb els delictes presumptament comesos.
- Un altre motiu (especifique'l):

4. Es prega que proporcione descripció detallada de la(les) mesura(es) de vigilància indicada(es) en el punt 3:

h) Altres circumstàncies pertinents, incloent-hi les raons concretes per a la imposició d'una mesura de vigilància (informació facultativa):

El text de la resolució s'adjunta al certificat.

Firma de l'autoritat emissora del certificat, o del seu representant, que certifica l'exactitud del seu contingut

Nom i cognoms:

Lloc (títol o rang):

Data:

Referència de l'expedient (si en té):

Segell oficial (si n'hi ha):

ANNEX VII

CERTIFICAT SOBRE L'INCOMPLIMENT D'UNA MESURA DE VIGILÀNCIA ALTERNATIVA A LA PRESÓ PROVISIONAL

al qual es referix l'article 19 de la Decisió Marc 2009/829/JAI, del Consell, de 23 d'octubre de 2009, relativa a l'aplicació, entre estats membres de la Unió Europea, del principi de reconeixement mutu a les resolucions sobre mesures de vigilància com a substitució de la presó provisional.

INFORME D'INCOMPLIMENT D'UNA MESURA DE VIGILÀNCIA I ALTRES DADES QUE PUGUEN DONAR LLOC A L'ADOPCIÓ DE QUAALSEVOL RESOLUCIÓ ULTERIOR

a) Identitat de la persona sotmesa a vigilància:

Cognoms:

Nom:

Cognoms de fadrina (si és el cas):

Àlies (si és el cas):

Sexe:

Nacionalitat:

Número d'identificació o número de seguretat social (si en té):

Data de naixement:

Lloc de naixement:

Domicili:

Llengües que entén (si es coneixen):

b) Dades de la resolució sobre mesures de vigilància:

Data en què es va dictar la resolució:

Referència de l'expedient (si en té):

Autoritat que va dictar la resolució:

Denominació oficial:

Domicili:

Data d'expedició del certificat:

Autoritat que va emetre el certificat:

Referència de l'expedient (si en té):

c) Dades de l'autoritat responsable del seguiment de les mesures de vigilància:

Denominació oficial de l'autoritat:

Nom i cognoms de la persona de contacte:

Lloc (títol o grau):

Domicili:

Telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat):

Fax (prefix de país) (prefix de ciutat):

Adreça de correu electrònic:

Llengües en què es pot comunicar:

d) Incompliment de la mesura de vigilància i altres fets que puguen donar lloc a l'adopció de qualsevol resolució ulterior:

La persona mencionada en la lletra a) ha incomplert la(les) següent(s) mesura(es) de vigilància:

- Obligació de la persona de comunicar a l'autoritat competent de l'estat d'execució qualsevol canvi de domicili, en particular per a poder rebre les citacions a comparéixer en unes diligències de prova o vistes en el transcurs de les actuacions penals.
- Obligació de no entrar en determinades localitats, llocs o zones definides de l'estat d'emissió o de l'estat d'execució.
- Obligació de romandre en un lloc determinat, quan s'aplique en determinades dates.
- Imposició de limitacions respecte a l'eixida del territori de l'estat d'execució.
- Obligació de presentar-se en determinades dates davant d'una autoritat específica.
- Obligació d'evitar tot contacte amb persones específiques relacionades amb els delictes presumptament comesos.
- Altres mesures (especifique-les):

Descripció de l'incompliment o incompliments (lloc, data i circumstàncies precises):

— Altres fets que puguen donar lloc a l'adopció de qualsevol resolució ulterior

Descripció dels fets:

e) Dades de la persona a qui cal dirigir-se per a obtindre informació complementària sobre l'incompliment:

Cognoms:

Nom:

Domicili:

Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat):

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat):

Adreça de correu electrònic:

Llengües en què es pot comunicar:

Firma de l'autoritat emissora, o del seu representant, que certifica l'exactitud del contingut de l'imprés:

Nom i cognoms

Lloc (títol o grau):

Data:

Segell oficial (si n'hi ha):

ANNEX VIII**ORDE EUROPEA DE PROTECCIÓ**

Prevista en l'article 7 de la Directiva 2011/99/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de desembre de 2011, sobre l'Orde Europea de Protecció

La informació continguda en este formulari ha de rebre el degut tractament confidencial

Estat d'emissió:

Estat d'execució:

a) Informació relativa a la persona protegida:

Cognoms:

Nom:

Cognom de fadrina o cognom anterior (si és el cas):

Sexe:

Nacionalitat:

Número d'identificació o número de seguretat social (si en té):

Data de naixement:

Lloc de naixement:

Adreces/domicilis:

— en l'estat d'emissió:

— en l'estat d'execució:

— en un altre lloc:

Llengües que entén (si es coneixen):

S'ha concedit a la persona protegida assistència jurídica gratuïta en l'estat d'emissió? (si es disposa immediatament d'esta informació):

Sí.

No.

No se sap.

Quan la persona protegida siga menor o legalment incapaç, informació relativa al tutor o representant de la persona:

Cognoms:

Nom:

Cognom de fadrina, o cognom anterior (si és el cas):

Sexe:

Nacionalitat:

Adreça professional:

b) Si la persona protegida ha decidit residir o residix ja en l'estat d'execució, o ha decidit romandre o roman ja en este:

Data a partir de la qual la persona protegida es proposa residir o romandre en l'estat d'execució (si es coneix):

Període o períodes de permanència (si es coneixen):

c) S'ha entregat a la persona protegida o a la persona causant del perill algun dispositiu tècnic per a fer complir la mesura de protecció?:

Sí. Resumisca breument el dispositiu electrònic utilitzat:

No.

d) Autoritat competent que va emetre l'orde europea de protecció:

Denominació oficial:

Adreça completa:

Tel. (prefix del país) (prefix de zona o ciutat) (número):

Fax (prefix del país) (prefix de zona o ciutat) (número):

Dades de la persona de contacte:

Cognoms:

Nom:

Funció (títol o grau):

Tel. (prefix del país) (prefix de zona o ciutat) (número):

Fax (prefix del país) (prefix de zona o ciutat) (número):

Correu electrònic (si en té):

Llengües en què es pot comunicar:

e) Identificació de la mesura de protecció sobre la base de la qual es va emetre l'orde europea de protecció:

La mesura de protecció es va adoptar el (data: dd-mm-aaaa):

La mesura de protecció és executable des del (data: dd-mm-aaaa):

Referència de l'expedient de la mesura de protecció (si se'n disposa):

Autoritat que va adoptar la mesura de protecció:

f) Resum de fets i descripció de les circumstàncies, incloent-hi, si és el cas, la tipificació de la infracció, que van donar lloc a la imposició de la mesura de protecció mencionada en la lletra e):

g) Indicacions relatives a la(les) prohibició(ons) o restricció(ons) imposada(ades) per la mesura de protecció a la persona causant del perill:

— Naturalesa de la(les) prohibició(ons) o restricció(ons) (pot marcar més d'una casella):

prohibició d'entrar en determinades localitats, llocs o zones definides en què la persona protegida residix o que freqüenta:

— si marca esta casella, indique amb precisió les localitats, llocs o zones definides a les quals té prohibida l'entrada la persona causant del perill:

prohibició o reglamentació de qualsevol tipus de contacte amb la persona protegida, incloent-hi els contactes telefònics, per correu electrònic o postal, per fax, o per qualsevol altre mitjà:

— si marca esta casella, indique qualsevol detall pertinent:

prohibició o reglamentació de l'acostament a la persona protegida a una distància menor de la indicada en la mesura:

— si marca esta casella, indique amb precisió la distància que ha d'observar la persona causant del perill respecte de la persona protegida:

— Indique el termini durant el qual s'imposa(en) la(les) prohibició(ons) o restricció(ons) abans mencionada(ades) a la persona causant del perill:

— Indicació de la pena o sanció aplicable, que pot imposar-se, en cas d'incompliment de la prohibició o restricció:

h) Informació relativa a la persona causant del perill a què s'ha(n) imposat la(les) prohibició(ons) o restricció(ons) mencionada(ades) en la lletra e):

Cognoms:

Nom:

Cognom de fadrina o cognom anterior (si és el cas):

Àlies (si és el cas):

Sexe:

Nacionalitat:

Número d'identificació o número de seguretat social (si en té):

Data de naixement:

Lloc de naixement:

Adreces/domicilis:

— en l'estat d'emissió:

— en l'estat d'execució:

— en un altre lloc:

Llengües que entén (si es coneixen):

Si la té, facilite la informació següent:

— Tipus i número del document o documents d'identitat de la persona (document d'identitat, passaport):

S'ha concedit a la persona causant del perill assistència jurídica gratuïta en l'estat d'emissió? (si es disposa immediatament d'esta informació):

Sí.

No.

No se sap.

ANNEX IX**CERTIFICAT SOBRE L'INCOMPLIMENT DE LA MESURA ADOPTADA EN VIRTUT D'UNA NOVA ORDE EUROPEA DE PROTECCIÓ**

Previst en l'article 12 de la Directiva 2011/99/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de desembre de 2011, sobre l'Orde Europea de Protecció

NOTIFICACIÓ D'INCOMPLIMENT DE LA MESURA ADOPTADA EN VIRTUT DE L'ORDE EUROPEA DE PROTECCIÓ

La informació continguda en este formulari ha de rebre el degut tractament confidencial

a) Dades d'identificació de la persona causant del perill:

Cognoms:

Nom:

Cognom de fadrina o cognom anterior (si és el cas):

Àlies (si és el cas):

Sexe:

Nacionalitat:

Número d'identificació o número de seguretat social (si en té):

Data de naixement:

Lloc de naixement:

Adreça:

Llengües que entén (si es coneixen):

b) Dades d'identificació de la persona protegida:

Cognoms:

Nom:

Àlies (si és el cas):

Sexe:

Nacionalitat:

Número d'identificació o número de seguretat social (si en té):

Data de naixement:

Lloc de naixement:

Adreça:

Llengües que entén (si es coneixen):

c) Detalls de l'orde europea de protecció:

Orde emesa el:

Referència de l'expedient (si n'hi ha):

Autoritat que va emetre l'orde:

Denominació oficial:

Adreça:

d) Dades de l'autoritat responsable de l'execució de la mesura de protecció, si n'hi ha, adoptada en l'estat d'execució d'acord amb l'orde europea de protecció:

Denominació oficial de l'autoritat:

Funció (títol o grau):

Adreça:

Tel. (prefix del país) (prefix de zona o ciutat) (número):

Fax (prefix del país) (prefix de zona o ciutat) (número):

Correu electrònic:

Llengües en què es pot comunicar:

e) Incompliment de la(les) prohibició(ons) o restricció(ons) imposada(ades) per les autoritats competents de l'estat d'execució arran del reconeixement de l'orde europea de protecció, i la resta de consideracions que donarien lloc a l'adopció de qualsevol decisió posterior:

L'incompliment es referix a la(les) següent(s) prohibició(ons) o restricció(ons) (pot marcar més d'una casella):

- prohibició d'entrar en determinades localitats, llocs o zones definides en què la persona protegida residix o que freqüenta;
- prohibició o reglamentació de qualsevol tipus de contacte amb la persona protegida, incloent-hi contactes telefònics, per correu electrònic o postal, per fax o per qualsevol altre mitjà;
- prohibició o reglamentació de l'acostament a la persona protegida a una distància menor de la indicada en la mesura;
- qualsevol altra mesura, corresponent a la mesura de protecció que subjau a l'orde europea de protecció, adoptada per les autoritats competents de l'estat d'execució arran del reconeixement de l'orde europea de protecció.

Descripció de l'incompliment o incompliments (lloc, data i circumstàncies específiques).

De conformitat amb l'article 11, apartat 2:

— mesures adoptades en l'estat d'execució com a conseqüència de l'incompliment:

— possibles conseqüències legals de l'incompliment en l'estat d'execució:

Altres consideracions que poden donar lloc a l'adopció de resolucions ulteriors

Descripció de les consideracions:

f) Dades de la persona a qui cal dirigir-se per a demanar informació addicional sobre l'incompliment:

Cognoms:

Nom:

Adreça:

Tel. (prefix del país) (prefix de zona o ciutat) (número):

Fax (prefix del país) (prefix de zona o ciutat) (número):

Correu electrònic:

Llengües en què es pot comunicar:

Firma de l'autoritat emissora, o del seu representant, que confirma l'exactitud del contingut del formulari:

Nom:

Funció (títol o grau).

Data:

Segell oficial (si és procedent):

ANNEX X

CERTIFICAT PER A L'EXECUCIÓ DE MESURES D'EMBARGAMENT PREVENTIU DE BÉNS O D'ASSEGURAMENT DE PROVES EN UN ALTRE ESTAT MEMBRE DE LA UNIÓ EUROPEA

Certificat previst en l'article 9 Decisió Marc 2003/577/JAI del Consell, de 22 de juliol de 2003, relativa a l'execució en la Unió Europea de les resolucions d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves

a) Autoritat judicial emissora de la present resolució:

Denominació oficial:

Nom del seu representant:

Funció (càrrec/grau):

Referència de l'expedient:

Adreça:

Núm. de telèfon: (prefix de país) (prefix de ciutat) (...)

Núm. de fax: (prefix de país) (prefix de ciutat) (...)

Correu electrònic:

Llengües en què es pot comunicar amb l'autoritat judicial emissora:

Dades de les persones de contacte (incloent-hi llengües en què es pot comunicar amb les persones) per a sol·licitar informació addicional sobre l'execució de la resolució, si resulta necessari, o per a concertar els aspectes pràctics del trasllat de proves (si és procedent):

b) Autoritat competent per a l'execució de l'orde d'embargament en l'estat d'emissió (si l'autoritat és diferent de l'autoritat indicada en la lletra a):

Denominació oficial:

Nom del seu representant:

Funció (càrrec/grau):

Referència de l'expedient:

Adreça:

Núm. de telèfon: (prefix de país) (prefix de ciutat) (...)

Núm. de fax: (prefix de país) (prefix de ciutat) (...)

Correu electrònic:

Llengües en què es pot comunicar amb l'autoritat judicial emissora:

Dades de les persones de contacte (incloent-hi llengües en què es pot comunicar amb les persones) per a sol·licitar informació addicional sobre l'execució de la resolució, si resulta necessari, o per a concertar els aspectes pràctics del trasllat de proves (si és procedent):

c) Si es completa la lletra a) i la lletra b), s'haurà de completar esta lletra per a indicar amb quina d'eixes dos autoritats s'ha d'entrar en contacte o si ha de fer-se amb ambdós:.....

Autoritat mencionada en la lletra a)

Autoritat mencionada en la lletra b)

d) En cas de designar-se una autoritat central per a la transmissió i recepció administratives de les resolucions (només aplicable per a Irlanda i el Regne Unit):

Nom de l'autoritat central:

Persona de contacte, si és el cas (càrrec/grau i nom i cognoms):

Adreça:

Referència de l'expedient:

Núm. de telèfon: (prefix de país) (prefix de ciutat) (...)

Núm. de fax: (prefix de país) (prefix de ciutat) (...)

Correu electrònic:

e) Resolució d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves:

1. data i, si és procedent, número de referència

2. objecte de la resolució

2.1. decomís posterior

2.2. assegurament de proves

3. descripció de les formalitats i procediments que han d'observar-se per a executar una resolució d'embargament preventiu relativa a proves (si existiren)

f) Informació sobre els béns i les proves, en l'estat d'execució, a què es referix la resolució d'embargament

Descripció dels béns o de les proves i localització:

1. a) descripció precisa dels béns i, si és procedent,

quantitat màxima que s'intenta recuperar d'eixos béns (si la dita quantitat màxima s'indica en la mesura d'embargament pel valor dels productes del delictes)

b) descripció precisa de les proves

2. localització precisa dels béns o proves; si no es coneix, indique l'última localització coneguda

3. part que té la custòdia dels béns o proves o beneficiari efectiu conegut dels béns o proves, si es tracta d'una persona diferent de la persona sospitosa de la infracció o condemnada (en el cas que siga aplicable d'acord amb el dret nacional de l'estat d'emissió)

g) Informació (si se'n disposa) relativa a la identitat de les persones físiques (1) o jurídiques (2) sospitosa(es) d'haver comés la infracció o condemnada(es) (en el cas que siga aplicable d'acord amb el dret nacional de l'estat d'emissió) o de la(les) persona(es) a què es referix la resolució d'embargaments preventius

1. Persones físiques

Cognom(s):

Nom(s):

Cognom(s) de fadrina (si és el cas):

Àlies (si és el cas):

Sexe:

Nacionalitat:

Data de naixement:

Lloc de naixement:

Residència i/o domicili conegut; si no es coneix, indique l'últim domicili conegut:

.....

Si es coneix, idioma(es) que entén la persona buscada:

.....

2. Persones jurídiques

Nom:

Tipus de persona jurídica:

Número de registre:

Seu registral:

.....

h) Mesura que ha d'adoptar l'estat d'execució una vegada executada la resolució:

Decomís

1.1. Els béns romandran en l'estat d'execució als efectes de decomís posterior

1.1.1. Veja la sol·licitud adjunta relativa a l'execució d'una resolució de decomís dictada en l'estat d'emissió el (data)

1.1.2. Veja la sol·licitud adjunta relativa al decomís en l'estat d'execució i subsegüent execució de la resolució

1.1.3. Data estimada de presentació de la sol·licitud mencionada en 1.1.1. o 1.1.2.:

.....

O bé

Assegurament de les proves

2.1. Els béns es traslladaran a l'estat d'emissió als efectes de prova

2.1.1. Veja la sol·licitud adjunta als efectes de trasllat

O bé

2.2. Els béns romandran en l'estat d'execució perquè servisquen ulteriorment com a prova en l'estat d'emissió

2.2.2. Data estimada de presentació de la sol·licitud mencionada en 2.1.1.:

i) Infracció(ons):

Descripció de les raons pertinents que han motivat la resolució d'embargament i un resum dels fets coneguts per l'autoritat judicial que ha emés la resolució d'embargament i el certificat:

.....

Naturalesa i tipificació legal de la infracció o infraccions i disposició legal o codi aplicables en què es basa la resolució d'embargament preventiu:

.....

1. Si és procedent, marque la infracció o les infraccions de la següent llista, en el cas que les infraccions siguin castigades en l'estat d'emissió amb penes màximes privatives de llibertat de com a mínim tres anys:

- pertinença a organització delictiva,
- terrorisme,
- tracta de sers humans,
- explotació sexual de menors i pornografia infantil,
- tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicotròpiques,
- tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius,
- corrupció,
- frau, incloent-hi el que afecte els interessos financers de les Comunitats Europees d'acord amb el Conveni de 26 de juliol de 1995 relatiu a la protecció dels interessos financers de les Comunitats Europees,
- blanqueig del producte del delictes,
- falsificació de moneda, incloent-hi la falsificació de l'euro,
- delictes d'alta tecnologia, en particular delictes informàtics,
- delictes contra el medi ambient, incloent-hi el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides,
- ajuda a l'entrada i residència en situació il·legal,
- homicidi voluntari, agressió amb lesions greus,
- tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans
- segrest, detenció il·legal i presa d'ostatges,
- racisme i xenofòbia,
- atracament organitzat o a mà armada,
- tràfic il·lícit de béns culturals, incloent-hi les antiguitats i les obres d'art,
- estafa,
- xantatge i extorsió de fons,
- violació de drets de propietat intel·lectual o industrial i falsificació de mercaderies,
- falsificació de documents administratius i tràfic de documents falsos,
- falsificació de mitjans de pagament,
- tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement,
- tràfic il·lícit de materials radioactius o substàncies nuclears,
- tràfic de vehicles robats,
- violació,
- incendi voluntari,
- delictes inclosos en la jurisdicció de la Cort Penal Internacional,
- apoderament il·lícit d'aeronaus i barcos,
- sabotatge

2. Descripció detallada de la infracció o infraccions distinta(es) de les enumerades en el punt 1:

.....
.....
.....

- j) Vies de recurs contra la resolució d'embargament per a les parts interessades, inclusivament per a tercers de bona fe en l'estat d'emissió:
-
- Descripció de les vies de recurs legals disponibles, incloent-hi els tràmits necessaris que han de realitzar-se:
- Tribunal davant del qual es pot actuar:
- Informació relativa a les persones legitimades per a la seua interposició:
-
- Termini límit per a la presentació de la demanda:
- Autoritat de l'estat d'emissió que pot facilitar major informació sobre els procediments de presentació de recursos en l'estat d'emissió i sobre la possibilitat d'assistència jurídica i traducció
- Cognom(s):
- Persona de contacte (...) (si és el cas):
- Adreça:
- Núm. de telèfon: (prefix de país) (prefix de ciutat) (...):
- Núm. de fax : (prefix de país) (prefix de ciutat) (...):
- Correu electrònic:

- k) Altres circumstàncies relacionades amb el cas (informació facultativa):
-
-

- l) El text de la resolució d'embargament s'adjunta al certificat.
- Firma de l'autoritat judicial emissora i/o del seu representant que donen fe de la validesa del contingut del certificat:.....
- Nom:
- Funció (càrrec/grau):
- Data:
- Segell oficial (si n'hi ha)

ANNEX XI

CERTIFICAT PER A L'EXECUCIÓ DE RESOLUCIONS DE DECOMÍS EN UN ALTRE ESTAT MEMBRE DE LA UNIÓ EUROPEA

Mencionat en l'article 4 de la Decisió Marc 2006/783/JAI del Consell relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de resolucions de decomís

a) Estats d'emissió i d'execució:

Estat d'emissió:

Estat d'execució:

b) Òrgan jurisdiccional d'emissió de la resolució de decomís:

Denominació oficial:

Adreça:

Referència de l'expedient:

Núm. de telèfon: (prefix de país) (prefix de ciutat o zona):

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat o zona):

Correu electrònic (si en té):

Llengües en què es pot comunicar amb l'autoritat emissora:

Dades de la persona o persones a qui cal dirigir-se per a obtindre informació complementària per a l'execució de la resolució de decomís o, si és el cas, per a coordinar l'execució de la resolució de decomís transmesa a dos o més estats d'execució, o per a transferir a l'estat d'emissió les quantitats o béns percebuts amb motiu de l'execució (nom, càrrec o grau, núm. de telèfon, núm. de fax i, si en té, adreça de correu electrònic):

.....

.....

.....

c) Autoritat competent per a l'execució de la resolució de decomís en l'estat d'emissió [si l'autoritat és diferent de l'òrgan jurisdiccional indicat en la lletra b)]:

.....
Denominació oficial:

.....
Adreça:

.....
Núm. telèfon: (prefix de país) (prefix de ciutat o zona):

.....
Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat o zona):

.....
Correu electrònic (si en té):

.....
Llengües en què es pot comunicar amb l'autoritat competent per a l'execució:

.....
Dades de la persona o persones a qui cal dirigir-se per a obtindre informació complementària per a l'execució de la resolució de decomís o, si és el cas, per a coordinar l'execució de la resolució de decomís transmesa a dos o més estats d'execució, o per a transferir a l'estat d'emissió les quantitats o béns percebuts amb motiu de l'execució (nom, càrrec o grau, núm. de telèfon, núm. de fax i, si en té, adreça de correu electrònic):

d) En cas de designar-se una autoritat central per a la transmissió i recepció administratives de les resolucions de decomís en l'estat d'emissió:

.....
Nom de l'autoritat central:

.....
Persona de contacte, si és el cas (càrrec/grau i nom):

.....
Adreça:

.....
Referència de l'expedient:

.....
Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat o zona):

.....
Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat o zona):

.....
Correu electrònic (si en té):

e) Autoritat o autoritats amb què pot contactar-se [en el cas que s'hagen omplert les lletres c) o d)]:

Autoritat mencionada en la lletra b)

Per a qüestions relatives a:

Autoritat mencionada en la lletra c)

Per a qüestions relatives a:

Autoritat mencionada en la lletra d)

Per a qüestions relatives a:

f) Quan la resolució de decomís resulte d'una resolució d'embargament transmesa a l'estat d'execució en virtut de de la Decisió Marc 2003/577/JAI del Consell, de 22 de juliol, de 2003, relativa a l'execució en la Unió Europea de les resolucions d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves ⁽¹⁾, facilite la informació que siga procedent per a identificar la resolució d'embargament (dates d'expedició i transmissió de la resolució d'embargament, autoritat a qui es va transmetre i número de referència si es coneix):

g) Quan la resolució de decomís s'haja transmés a més d'un estat d'execució, facilite la informació següent:

1. La resolució de decomís s'ha transmés a més als següents estats d'execució (indique el país i l'autoritat):

.....
.....

2. La resolució de decomís s'ha transmés a més d'un estat d'execució pels següents motius (marque la casella corresponent):

2.1. Si la resolució de decomís afecta un o més béns concrets:

- se suposa que els distints béns afectats per la resolució de decomís es troben en estats d'execució diferents,
- el decomís d'un bé concret requereix l'actuació en més d'un estat d'execució,
- se suposa que un bé concret afectat per la resolució de decomís es troba en un dels diversos estats d'execució indicats.

2.2. Si la resolució de decomís es referix a una quantitat de diners:

- els béns de què es tracta no han sigut embargats en virtut de la Decisió Marc 2003/577/JAI del Consell, de 22 de juliol de 2003, relativa a l'execució en la Unió Europea de les resolucions d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves,
- el valor dels béns que poden decomissar-se en l'estat d'emissió i en qualsevol dels altres estats d'execució per separat pot no ser prou per a l'execució de la quantitat total per la qual es va dictar la resolució de decomís,
- altres motius (detalle'ls):.....

.....
.....

¹ DOL 196 de 2.8.2003, p.45

h) Informació relativa a la persona física o jurídica contra la qual es va dictar la resolució de decomís:

1. En el cas d'una persona física:

Cognom(s):

Nom(s):

Cognoms de fadrina (si és el cas):

Àlies (si és el cas):

Sexe:

Nacionalitat:

Número d'identitat o número de seguretat social (si en té):

Data de naixement:

Lloc de naixement:

Últim domicili conegut:

.....

Idioma(es) que entén (si es coneixen):

.....

1.1. Quan la resolució de decomís es referix a una quantitat de diners:

La resolució de decomís es transmet a l'estat d'execució pels següents motius (marque la casella corresponent):

- a) L'estat d'emissió té motius raonables per a creure que la persona contra la qual s'ha dictat la resolució de decomís té béns o ingressos en l'estat d'execució. Afija la informació següent:

Motius per a creure que la persona té béns o ingressos:

.....

Descripció dels béns o ingressos de la persona en qüestió:

.....

Localització dels béns de la persona en qüestió o procedència dels ingressos (si es desconeix indique l'última localització coneguda

.....

- b) No hi ha motius raonables, en el sentit de la lletra a), que permeten a l'estat d'emissió determinar a quins estats membres pot transmetre's la resolució de decomís, però la persona contra la qual s'ha dictat la resolució de decomís residix habitualment en l'estat d'execució. Afija la informació següent:

Residència habitual en l'estat d'execució:

.....

1.2. Quan la resolució de decomís es referisca a béns concrets:

La resolució de decomís es transmet a l'estat d'execució pels següents motius (marque la casella corresponent):

- a) Els béns concrets es troben en l'estat d'execució. Veja el punt i).
- b) L'estat d'emissió té motius raonables per a creure que els béns concrets objecte de la resolució de decomís es troben totalment o parcialment en l'estat d'execució. Afija la informació següent:

Motius per a creure que els béns concrets es troben en l'estat d'execució:

.....

- c) No hi ha motius raonables, en el sentit de la lletra b), que permeten a l'estat d'emissió determinar a quin estat membre pot transmetre's la resolució de decomís, però la persona contra la qual s'ha dictat la resolució de decomís residix habitualment en l'estat d'execució. Afija la informació següent:

Residència habitual en l'estat d'execució:

.....

2. En el cas d'una persona jurídica:

Cognom(s):

Forma de la persona jurídica:

Número de registre (si en té) ⁽¹⁾:

Domicili social (si en té) ⁽¹⁾:

Adreça de la persona jurídica:

2.1. Quan la resolució de decomís es referix a una quantitat de diners:

La resolució de decomís es transmet a l'estat d'execució pels següents motius (marque la casella corresponent):

- a) L'estat d'emissió té motius raonables per a creure que la persona jurídica contra la qual s'ha dictat la resolució de decomís té béns o ingressos en l'estat d'execució. Afija la informació següent:

Motius per a creure que la persona jurídica té béns o ingressos:

Descripció dels béns o ingressos de la persona jurídica:

.....

Localització dels béns de la persona jurídica o procedència dels ingressos (si es desconeix, indique l'última localització coneguda):

.....

.....

- b) No hi ha motius raonables, en el sentit de la lletra a), que permeten a l'estat d'emissió determinar a quin estat membre pot transmetre's la resolució de decomís, però la persona jurídica contra la qual s'ha dictat la resolució de decomís té el seu domicili social en l'estat d'execució. Afija la informació següent:

Domicili social en l'estat d'execució:

.....

¹() Quan la resolució de decomís és transmesa a l'estat d'execució perquè la persona jurídica contra la qual s'ha emés la resolució de decomís té el seu domicili social en el dit estat, hauran d'indicar-se el número de registre i el domicili social.

2.2. Quan la resolució de decomís es referisca a béns concrets

La resolució de decomís es transmet a l'estat d'execució pels següents motius (marque la casella corresponent):

- a) Els béns concrets es troben en l'estat d'execució. Veja el punt i).
- b) L'estat d'emissió té motius raonables per a creure que els béns concrets objecte de la resolució de decomís es troben totalment o parcialment en l'estat d'execució. Afija la informació següent:

Motius per a creure que els béns concrets es troben en l'estat d'execució:

.....
.....

- c) No hi ha motius raonables, en el sentit de la lletra b), que permeten a l'estat d'emissió determinar a quin estat membre pot transmetre's la resolució de decomís, però la persona jurídica contra la qual s'ha dictat la resolució de decomís residix habitualment en l'estat d'execució. Afija la informació següent:

Domicili social en l'estat d'execució:

.....
.....

i) Resolució de decomís

Data en què es va dictar la resolució de decomís:

.....

Data en què va resultar ferma la resolució de decomís:

Número de referència de la resolució de decomís (si es coneix):.....

1. Informació sobre la naturalesa de la resolució de decomís

1.1. Marque la casella corresponent si la resolució de decomís es referix a:

- una suma de diners

Importe a executar en l'estat d'execució indicant la divisa (en xifres i en lletres):

.....

Import total de la resolució de decomís, amb indicació de la divisa (en xifres i en lletres):

.....

- béns concrets

Descripció dels béns concrets:

.....

Localització dels béns concrets (si es desconeix, indique l'última localització coneguda).....

.....

Si el decomís dels béns concrets requerix actuacions en més d'un estat, descriga les actuacions necessàries:

.....

.....

1.2. L'òrgan jurisdiccional ha resolt que els béns (marque la casella del tipus corresponent):

- i) procedixen de la comissió d'una infracció o són equivalents en valor total o parcial de la dita procedència,
- ii) constituïxen els instruments per a cometre eixa infracció,
- iii) poden decomissar-se com a resultat de l'aplicació, en l'estat d'emissió, de la potestat de decomís ampliada citada en a), b) i c). El fonament de la resolució el constituïx el fet que l'òrgan jurisdiccional, basant-se en fets concrets, ha arribat al ple convenciment que els béns de què es tracta tenen algun dels orígens següents:
 - a) activitats delictives del condemnat realitzades abans de la condemna pel delictes de què es tracta, el que ha considerat raonable l'òrgan jurisdiccional en les circumstàncies d'eixe cas en concret,
 - b) activitats delictives semblants del condemnat realitzades abans de la condemna pel delictes de què es tracta, el que ha considerat raonable l'òrgan jurisdiccional en les circumstàncies d'eixe cas en concret,
 - c) activitats delictives del condemnat i comprovació que el valor dels béns és desproporcionat als seus ingressos legals,
 - iv) poden decomissar-se en virtut de qualsevol altra disposició sobre potestat de decomís ampliada en virtut del dret de l'estat d'emissió.

En el cas que concórreguen dos o més tipus de decomís, especifique els béns que es decomissen en cada tipus de decomís:

.....

2. Informació sobre les infraccions per les quals es va dictar la resolució de decomís

2.1. Resum dels fets i descripció de les circumstàncies, incloent-hi lloc i temps, en què es van cometre les infraccions per les quals es va dictar la resolució de decomís:

.....
.....
.....

2.2. Naturalesa i tipificació legal de les infraccions per les quals es va dictar la resolució de decomís i disposició legal o codi aplicable en què es basa la resolució dictada:

.....
.....
.....
.....

- 2.3. Marque en la llista que es presenta a continuació aquelles infraccions del punt 2.2 que apareguen en la següent llista, si la infracció està penalitzada en l'estat d'emissió amb pena màxima de privació de llibertat d'un mínim de tres anys:
- pertinença a una organització delictiva,
 - terrorisme,
 - tracta de sers humans,
 - explotació sexual dels xiquets i pornografia infantil,
 - tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicotròpiques,
 - tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius,
 - corrupció,
 - frau, incloent-hi el que afecte els interessos financers de les Comunitats Europees d'acord amb el Conveni de 26 de juliol de 1995 relatiu a la protecció dels interessos financers de les Comunitats Europees,
 - blanqueig del producte del delictes,
 - falsificació de moneda, amb inclusió de l'euro,
 - delictes informàtics,
 - delictes contra el medi ambient, incloent-hi el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides,
 - ajuda a l'entrada i a l'estada irregulars,
 - homicidi i agressió amb lesions greus,
 - tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans,
 - segrest, retenció il·legal i presa d'ostatges,
 - racisme i xenofòbia,
 - robatoris organitzats o a mà armada,
 - tràfic il·lícit de béns culturals, incloent-hi les antiguitats i les obres d'art,
 - estafa,
 - xantatge i extorsió de fons,
 - violació de drets de propietat intel·lectual o industrial i falsificació de mercaderies,
 - falsificació de documents administratius i tràfic de documents falsos,
 - falsificació de mitjans de pagament,
 - tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement,
 - tràfic il·lícit de matèries nuclears o radioactives,
 - tràfic de vehicles robats,
 - violació,
 - incendi provocat,
 - delictes inclosos en la competència de la Cort Penal Internacional,
 - apoderament il·lícit d'aeronaus i barcos,
 - sabotatge,

2.4. En el cas que les infraccions assenyalades en el punt 2.2 per les quals es va dictar la resolució de decomís no figuren en el punt 2.3, descriga detalladament les infraccions comeses (incloent-hi l'activitat delictiva real de què es tracte, que pot ser diferent de la tipificació legal):

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

j) Procediments que deriven en la resolució de decomís:

1. Sí, l'imputat va comparéixer en el juí de què deriva la resolució de decomís.
2. No, l'imputat no va comparéixer en el juí de què deriva la resolució de decomís.
3. Si hi ha marcat la casella del punt 2, confirme l'existència d'un dels fets següents:

3.1a. l'imputat va ser citat en persona el dia ... (dia/mes/any) i informat així del lloc i la data previstos per al juí de què deriva la resolució de decomís, i va ser informat que podria dictar-se una resolució en cas d'incompareixença en el juí;

O bé

3.1b. l'imputat no va ser citat en persona, però va rebre efectivament per altres mitjans, de tal forma que ha pogut establir-se sense cap dubte que tenia coneixement de la celebració prevista del juí, informació oficial de la data i lloc previstos per al juí, i va ser informat que podria dictar-se una resolució en cas d'incompareixença en el juí;

O bé

3.2. tenint coneixement de la celebració prevista del juí, l'imputat va donar mandat a un lletrat, bé designat per ell mateix o per l'estat, perquè el defenguera en el juí, i va ser efectivament defés pel dit lletrat en el juí;

O bé

3.3. a l'imputat li va ser notificada la resolució el (dia/mes/any) i va ser informat expressament del seu dret a un nou juí o a interposar recurs, en el qual tindria dret a comparéixer i es tornarien a examinar els arguments presentats i inclús possibles nous elements probatoris, i que el juí podria donar lloc a una resolució contrària a la inicial, i

l'imputat va declarar expressament que no impugnava esta resolució;

O

no va sol·licitar un nou juí ni va interposar un recurs dins del termini establert;

4. Si ha marcat la casella dels punts 3.1b, 3.2 o 3.3 el que respecta a la casella que s'haja seleccionat en el punt 3, proporcione informació sobre com es va complir la condició pertinent:

.....

.....

k) Conversió i transferència de béns

1. Si la resolució de decomís es referix a béns concrets, indique si l'estat d'emissió permet que el decomís en l'estat d'execució adopte la forma d'una orde de pagament d'una quantitat de diners corresponent al valor del bé de què es tracte:

Sí

No

2. Si la resolució de decomís es referix a una quantitat de diners, indique si poden transferir-se a l'estat d'emissió béns distints dels diners obtinguts per l'execució de la resolució de decomís:

Sí

No

l) Mesures alternatives, incloent-hi les penes privatives de llibertat

1. Indique si l'estat d'emissió permet l'aplicació per l'estat d'execució de sancions alternatives en el cas que no siga possible executar totalment o parcialment la resolució de decomís:

Sí

No

2. En cas de resposta afirmativa, indique les sancions aplicables (assenyalant-ne el tipus i grau màxim):

Privació de llibertat. Màxim:

Servicis d'interés social (o equivalent). Màxim:

Altres sancions. Descripció:

.....

m) Altres circumstàncies relacionades amb l'assumpte (informació optativa):

.....
.....

n) S'adjunta al certificat el text de la resolució de decomís.

Firma de l'autoritat que emet el certificat o del seu representant donant fe del contingut del certificat:

.....

.....

Cognoms:

Funció (càrrec o grau):

Data:

Segell oficial (si n'hi ha):

ANNEX XII

CERTIFICAT PER A L'EXECUCIÓ DE RESOLUCIONS QUE EXIGISQUEN EL PAGAMENT DE SANCIONS PECUNIÀRIES EN UN ALTRE ESTAT MEMBRE DE LA UNIÓ EUROPEA.

Mencionat en l'article 4 de la Decisió Marc 2005/214/JAI del Consell relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de sancions pecuniàries

a)

* Estat d'emissió:

* estat d'execució:

b) Autoritat emissora de la resolució d'imposició de sanció pecuniària:

Denominació oficial:

Adreça:

Referència de l'expedient [...]:

Núm. de telèfon: (prefix de país) (prefix de ciutat o zona):

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat o zona):

Correu electrònic (si en té):

Llengües en què es pot comunicar amb l'autoritat emissora:

Dades de la persona o persones a qui cal dirigir-se per a obtindre informació complementària per a l'execució de la resolució o, si és el cas, per a transferir a l'estat d'emissió les quantitats percebudes amb motiu de l'execució (nom, càrrec/grau, núm. de telèfon, núm. de fax i, si en té, adreça de correu electrònic):

c) Autoritat competent per a l'execució de la resolució d'imposició de sanció pecuniària en l'estat d'emissió [si l'autoritat és diferent de l'autoritat indicada en la lletra b)]:

Denominació oficial:

.....

Adreça:

.....

Núm. telèfon: (prefix de país) (prefix de ciutat o zona):

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat o zona):

Correu electrònic (si en té):

Llengües en què és possible comunicar amb l'autoritat competent per a l'execució:

.....

Dades de la persona o persones a qui cal dirigir-se per a obtindre informació complementària per a l'execució de la resolució o, si és el cas, per a transferir a l'estat d'emissió les quantitats percebudes amb motiu de l'execució (nom, càrrec/grau, núm. de telèfon, núm. de fax i, si en té, adreça de correu electrònic):

.....

.....

.....

d) En cas de designar-se una autoritat central per a la transmissió administrativa de les resolucions d'imposició de sancions pecuniàries en l'estat d'emissió:

Nom de l'autoritat central:

.....

Persona de contacte, si és el cas (càrrec/grau i nom):

.....

Adreça:

.....

Referència de l'expedient:

Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat o zona):

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat o zona):

Correu electrònic (si en té):

e) Autoritat o autoritats amb què pot contactar-se [en el cas que s'hagen omplert les lletres c) i/o d)]:

Autoritat mencionada en la lletra b)

Per a qüestions relatives a:

Autoritat mencionada en la lletra c)

Per a qüestions relatives a:

Autoritat mencionada en la lletra d)

Per a qüestions relatives a:

f) Informació relativa a la persona física o jurídica a la qual es va imposar la sanció pecuniària:

1. En el cas d'una persona física:

Cognom(s):

Nom(s):

Cognoms de fadrina (si és el cas):

Àlies (si és el cas):

Sexe:

Nacionalitat:

Número d'identitat o número de seguretat social (si en té):

Data de naixement:

Lloc de naixement:

Últim domicili conegut:

.....

Idioma(es) que entén (si es coneixen):

.....

a) Si el motiu de transmetre la resolució a l'estat d'execució és que la persona contra la qual va dirigida residix habitualment en l'estat d'execució, afija la informació següent:

Lloc de residència habitual en l'estat d'execució:

.....

.....

b) Si el motiu de transmetre la resolució a l'estat d'execució és que la persona contra la qual va dirigida té béns en l'estat d'execució, afija la informació següent:

Descripció dels béns de la persona:

Ubicació dels béns de la persona:

- c) Si el motiu de transmetre la resolució a l'estat d'execució és que la persona contra la qual va dirigida obté ingressos en l'estat d'execució, afija la informació següent:

Descripció de la font o fonts d'ingressos de la persona:

Ubicació de la font d'ingressos de la persona:

2. En el cas d'una persona jurídica:

Cognom(s):

Forma de la persona jurídica:

Número de registre (si en té) ⁽¹⁾:

Domicili social (si en té) ⁽¹⁾:

Adreça de la persona jurídica:

- a) Si el motiu de transmetre la resolució a l'estat d'execució és que la persona jurídica contra la qual va dirigida té béns en l'estat d'execució, afija la informació següent:

Descripció dels béns de la persona jurídica:

Ubicació dels béns de la persona jurídica:

.....

- b) Si el motiu de transmetre la resolució a l'estat d'execució és que la persona jurídica contra la qual va dirigida obté ingressos en l'estat d'execució, afija la informació següent:

Descripció de la font o fonts d'ingressos de la persona jurídica:

Ubicació de la font o fonts d'ingressos de la persona jurídica:

.....

- g) Resolució d'imposició de sanció pecuniària:

1. Naturalesa de la resolució d'imposició de sanció pecuniària (marque la casella corresponent):

- i) Resolució d'un òrgan jurisdiccional de l'estat d'emissió respecte d'una infracció penal prevista en la legislació de l'estat d'emissió.
- ii) Resolució d'una autoritat de l'estat d'emissió, diferent d'un òrgan jurisdiccional, respecte d'una infracció penal tipificada en la legislació de l'estat d'emissió. Es confirma que l'interessat ha tingut l'oportunitat que el seu cas siga jutjat per un òrgan jurisdiccional competent en assumptes penals.
- iii) Resolució d'una autoritat de l'estat d'emissió, diferent d'un òrgan jurisdiccional, respecte de fets punibles d'acord amb el dret nacional de l'estat d'emissió per constituir infracció a normes legals. Es confirma que l'interessat ha tingut l'oportunitat que el seu cas siga jutjat per un òrgan jurisdiccional competent en assumptes penals.
- iv) Resolució d'un òrgan jurisdiccional competent en assumptes penals, en relació amb una resolució prevista en l'incís iii).

Data en què es va dictar la resolució:

Data en què la resolució va ser definitiva:

Número de referència de la resolució (si en té):

¹ (1) Quan la resolució és transmesa a l'estat d'execució, perquè la persona jurídica contra la qual va dirigida té el seu domicili social en el dit estat, llavors hauran de completar-se el número de registre i el domicili social.

La sanció pecuniària suposa l'obligació de pagar (marque la casella o caselles procedents, indicant en cada cas la quantia i la divisa corresponents):

- i) na quantitat de diners en virtut d'una condemna per una infracció, imposada per mitjà d'una resolució.

Quantia:

- ii) Una compensació imposada en la mateixa resolució en benefici de les víctimes, quan la víctima no puga ser part civil en el procediment i l'òrgan jurisdiccional actue en l'exercici de la seua competència penal.

Quantia:

- iii) Una quantitat de diners en concepte de costes judicials o gastos administratius originats pels procediments que conduïxen a la resolució.

Quantia:

- iv) Una quantitat de diners a un fons públic o a una organització de suport a les víctimes, que impose la mateixa resolució.

Quantia:

Import total de la sanció pecuniària, indicant la divisa:

.....

2. Resum dels fets i descripció de les circumstàncies, incloent-hi lloc i temps, en què es va cometre el delictes o delictes:

.....

.....

.....

Naturelesa i tipificació legal de la infracció o infraccions i disposició legal o codi aplicable en què es basa la resolució dictada:

.....

.....

3. Si la infracció o infraccions assenyalades en el punt 2 es corresponen amb una o més de les enumerades a continuació, marque la casella o caselles corresponents:

- pertinença a organització delictiva,
- terrorisme,
- tracta de sers humans,
- explotació sexual dels xiquets i pornografia infantil,
- tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicotròpiques,
- tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius,
- corrupció,
- frau, incloent-hi el que afecte els interessos financers de les Comunitats Europees d'acord amb el Conveni de 26 de juliol de 1995 relatiu a la protecció dels interessos financers de les Comunitats Europees,
- blanqueig del producte del delictes,
- falsificació de moneda, amb inclusió de l'euro,
- delictes informàtics,
- delictes contra el medi ambient, incloent-hi el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides,
- ajuda a l'entrada i a l'estada irregulars,
- homicidi i agressió amb lesions greus,
- tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans,
- segrest, detenció il·legal i presa d'ostatges,

- racisme i xenofòbia,
- robatoris organitzats o a mà armada,
- tràfic il·lícit de béns culturals, incloent-hi les antiguitats i les obres d'art,
- estafa,
- xantatge i extorsió de fons,
- violació de drets de propietat intel·lectual o industrial i falsificació de mercaderies,
- falsificació de documents administratius i tràfic de documents falsos,
- falsificació de mitjans de pagament,
- tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement,
- tràfic il·lícit de matèries nuclears o radioactives,
- tràfic de vehicles robats,
- violació,
- incendi provocat,
- delictes inclosos en la competència de la Cort Penal Internacional,
- apoderament il·lícit d'aeronaus i barcos,
- sabotatge,
- conducta contrària a la legislació de tràfic, incloent-hi les infraccions a la legislació sobre temps de conducció i de descans i a les normes reguladores del transport de mercaderies perilloses,
- contraban de mercaderies,
- infraccions als drets de propietat intel·lectual i industrial,
- amenaces i actes de violència contra les persones, incloent-hi la violència durant els esdeveniments esportius,
- vandalisme,
- robatori,
- infraccions establides per l'estat d'emissió i destinades a complir a les obligacions derivades d'instruments adoptats en virtut del Tractat CE o del títol VI del Tractat UE.

Si es marca esta casella, indique amb precisió les disposicions de l'instrument adoptat sobre la base del tractat CE o del Tractat UE a què correspon la infracció:

.....
.....

4. En el cas que la infracció o infraccions assenyalades en el punt 2 no figuren en el punt 3, descriga-les amb precisió:
-
.....
.....

h) Situació de la resolució d'imposició de sanció pecuniària

1. Confirme el següent (marque les caselles corresponents):

- a) La resolució és ferma.
- b) L'autoritat que expedix el certificat no té coneixement que en l'estat d'execució s'haja dictat una resolució contra la mateixa persona pels mateixos fets ni que s'haja executat una resolució d'este tipus dictada en un estat diferent de l'estat d'emissió o l'estat d'execució.

2. Assenyale si el cas ha sigut objecte d'un procediment escrit:

- a) No ho ha sigut
- b) Sí ho ha sigut. Es confirma que, d'acord amb la legislació de l'estat d'emissió, s'han notificat a l'interessat, personalment o a través del seu representant competent d'acord amb la legislació nacional, el seu dret a impugnar la resolució i els terminis per a exercir eixe dret.

3. Indique si l'imputat va comparéixer en el juí de què deriva la resolució:

1. Sí, l'imputat va comparéixer en el juí de què deriva la resolució.
2. No, l'imputat no va comparéixer en el juí de què deriva la resolució.
3. Si hi ha marcat la casella del punt 2, confirme l'existència d'un dels fets següents:
- 3.1a. l'imputat va ser citat en persona el ... (dia/mes/any) i informat així del lloc i la data previstos per al juí de què deriva la resolució, i va ser informat que podria dictar-se una resolució en cas d'incompareixença en el juí;

O bé

- 3.1b. l'imputat no va ser citat en persona, però va rebre efectivament per altres mitjans, de tal forma que ha pogut establir-se sense cap dubte que tenia coneixement de la celebració prevista del juí, informació oficial de la data i lloc previstos per al juí, i va ser informat que podria dictar-se una resolució en cas d'incompareixença en el juí;

O bé

- 3.2. tenint coneixement de la celebració prevista del juí, l'imputat va donar mandat a un lletrat, bé designat per ell mateix o per l'estat, perquè el defenguera en el juí, i va ser efectivament defés pel dit lletrat en el juí;

O bé

- 3.3. a l'imputat li va ser notificada la resolució el ... (dia/mes/any) i va ser informat expressament del seu dret a un nou juí o a interposar recurs, en què tindria dret a comparéixer i es tornarien a examinar els arguments presentats i inclús possibles nous elements probatoris, i que el juí podria donar lloc a una resolució contrària a la inicial, i

- l'imputat va declarar expressament que no impugnava esta resolució;

O bé

- no va sol·licitar un nou juí ni va interposar un recurs dins del termini establert;

O bé

- 3.4. l'imputat, explícitament informat del procediment i de la possibilitat d'assistir en persona a un procés, ha declarat explícitament que renúncia al dret d'una vista oral i ha indicat explícitament que no impugna la resolució.

4. Si ha marcat la casella dels punts 3.1b, 3.2, 3.3 o 3.4, proporcione informació sobre com es va complir la condició pertinent:

.....
.....

5. Pagament parcial de la sanció

Si ja s'ha abonat una part de la sanció en l'estat d'emissió, o si li consta a l'autoritat que emeta el certificat que l'ha pagat en qualsevol altre estat, indique l'import abonat:

.....

- i) Sancions alternatives, incloent-hi les penes privatives de llibertat

1. Indique si l'estat d'emissió permet l'aplicació per l'estat d'execució de sancions alternatives en el cas que no siga possible executar la resolució sancionadora, ja siga totalment o parcialment:

sí

no

2. En cas afirmatiu, indique les sancions que és possible aplicar (la seua naturalesa i grau màxim):

Privació de llibertat. Temps màxim:

Servei comunitari (o equivalent). Temps màxim:

Altres sancions. Descripció:

.....

- j) Altres circumstàncies relacionades amb l'assumpte (informació facultativa):

.....

.....

- k) S'adjunta al certificat el text de la resolució d'imposició de sanció pecuniària.....

Firma de l'autoritat que emeta el certificat o del seu representant que donen fe de l'exactitud del contingut del certificat:

.....

Cognom(s):

Funció (càrrec/grau):

Data:

Segell oficial (si n'hi ha)

ANNEX XIII

CERTIFICAT PER A L'EXECUCIÓ D'EXHORT EUROPEU D'OBTENCIÓ DE PROVES ¹

Este exhort ha sigut emés per una autoritat jurisdiccional competent. Sol·licite l'obtenció i trasllat dels objectes, documents i dades especificades a continuació.

A)
Estat d'emissió:
Estat d'execució:

B)
L'autoritat considera que:

- i) Els objectes, documents i dades demanats per este exhort són necessaris i proporcionats a l'objecte dels procediments detallats més avant.
- ii) Si els objectes, documents o dades es trobaren en el territori de l'estat d'emissió, podrien obtindre's en virtut del seu ordenament nacional en casos nacionals comparables, encara que hagueren d'utilitzar-se mesures processals diferents.

C) AUTORITAT JURISDICCIONAL QUE VA EMETRE L'EXHORT

Denominació oficial:

Nom del seu representant:

Funció (títol/grau):

Marque el tipus d'autoritat jurisdiccional que va expedir l'exhort:

- a) jutge o tribunal
- b) jutge d'instrucció
- c) fiscal
- d) Qualsevol altra autoritat jurisdiccional definida per l'estat d'emissió que, en el cas concret, actue en qualitat d'autoritat d'instrucció en processos penals i tinga competència per a obtindre proves en casos transfronterers d'acord amb l'ordenament nacional.

El present exhort ha sigut validat per un jutge o tribunal, un jutge instructor o un fiscal (veja les seccions D i O).

Número de registre:

Adreça:

Telèfon: (prefix de país) (prefix local)

Fax: (prefix de país) (prefix local)

Correu electrònic:

Llengües en què és possible comunicar amb l'autoritat requeridora:

Dades de la persona o persones de contacte en el cas que es necessite informació addicional sobre l'execució del present exhort o per a prendre les mesures pràctiques necessàries per al trasllat d'objectes, documents i dades (si és procedent):

¹ Este exhort haurà d'escriure's, o traduir-se, en una de les llengües oficials de l'estat d'execució o en una altra llengua acceptada pel dit estat.

D) AUTORITAT JURISDICCIONAL QUE VALIDA L'EXHORT (QUAN SIGA PROCEDENT)

Si s'ha marcat la lletra d) de la secció C i l'exhort està validat, marque el tipus d'autoritat jurisdiccional que l'ha validat:

- a) Jutge o tribunal
- b) Jutge d'instrucció
- c) Fiscal

Denominació oficial de l'autoritat validadora:

.....

Nom del seu representant:

.....

Funció (títol/grau):

.....

Número de registre:

.....

Adreça:

.....

Telèfon: (prefix país) (prefix local)

Fax (prefix país) (prefix local)

Correu electrònic:

E) QUAN UNA AUTORITAT CENTRAL ES FAÇA CÀRREC DE LA TRANSMISSIÓ I RECEPCIÓ ADMINISTRATIVES D'EXHORTS I, QUAN SIGA PROCEDENT, DE LA CORRESPONDÈNCIA OFICIAL RELACIONADA AMB ESTOS

Denominació de l'autoritat central:

.....

Persona de contacte, si és el cas (funció/grau i nom):

.....

Adreça:

.....

Número de registre:

Telèfon: (prefix país) (prefix local)

Fax (prefix país) (prefix local)

Correu electrònic:

F) AUTORITAT O AUTORITATS AMB QUÈ POT CONTACTAR-SE [EN EL CAS QUE S'HAGEN OMLIT LES SECCIONS D) O E)]:

- Autoritat mencionada en la secció C
Per a qüestions relatives a:
- Autoritat mencionada en la secció D
Per a qüestions relatives a:
- Autoritat mencionada en la secció E
Per a qüestions relatives a:

G) RELACIÓ AMB ANTERIORS POSSIBLES EXHORTS O RESOLUCIONS D'EMBARGAMENT PREVENTIU

Si és procedent, indique si el present exhort complementa un exhort anterior o si és consecutiu a una resolució d'embargament preventiu i, en cas de ser així, facilite la informació pertinent que permeta identificar l'exhort o la resolució (dates d'emissió de l'exhort o de la resolució, autoritat a qui es va transmetre i, si es coneix, data de transmissió de l'exhort o resolució i números de referència subministrats per l'autoritat d'emissió i l'autoritat d'execució):

.....
.....
.....
.....

H) TIPUS DE PROCEDIMENT PER AL QUAL S'EXPEDIX L'EXHORT

Marque el tipus de procediment per al qual s'expedix l'exhort:

- a) Per a un procés penal incoat per una autoritat jurisdiccional o procés penal que haja de conèixer una autoritat jurisdiccional per delictes tipificats en l'ordenament jurídic de l'estat d'emissió.
- b) Procediment incoat per una autoritat administrativa per actes o fets delictius conforme al dret de l'estat d'emissió per estar tipificats en les seues lleis, i quan la decisió puga donar lloc a un procediment davant d'una autoritat jurisdiccional competent, en particular, en matèria penal.
- c) Procediment incoat per una autoritat jurisdiccional per actes o fets delictius conforme al dret de l'estat d'emissió per estar tipificats en les seues lleis, i quan la decisió puga donar lloc a un procediment ulterior davant d'una autoritat jurisdiccional competent, en particular, en matèria penal.

I) MOTIUS DE L'EMISSIÓ DE L'EXHORT

1. Resum dels fets i descripció de les circumstàncies en què s'han comés els delictes que motiven l'exhort, entre els quals el moment i el lloc segons els conega l'autoritat d'emissió:

.....
.....
.....
.....

Naturalesa i qualificació jurídica del delictes o delictes que motiven l'exhort i norma legal o codi aplicables:

.....
.....
.....
.....

2. Si és procedent, marque aquells dels següents delictes que en l'ordenament jurídic de l'estat d'emissió siguen punibles amb pena o mesura de seguretat privativa de llibertat d'un màxim de com a mínim tres anys:

- pertinença a organització delictiva
- terrorisme¹
- tracta de sers humans
- explotació sexual de menors i pornografia infantil
- tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicotròpiques
- tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius
- corrupció
- frau, inclòs el que afecte els interessos financers de les Comunitats Europees en el sentit del Conveni de 26 de juliol de 1995 relatiu a la protecció dels interessos financers de les Comunitats Europees
- blanqueig del producte del delictes
- falsificació de moneda, inclosa la falsificació de l'euro
- delictes informàtics ¹
- delictes contra el medi ambient, inclòs el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides
- ajuda a l'entrada i residència en situació il·legal
- homicidi voluntari, lesions greus
- tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans
- segrest, detenció il·legal i presa d'ostatges
- racisme i xenofòbia ¹
- atracament organitzat o a mà armada
- tràfic il·lícit de béns culturals, incloses les antiguitats i les obres d'art
- estafa ¹
- xantatge i extorsió ¹
- falsificació i pirateria de productes
- falsificació de documents administratius i tràfic de documents falsos
- falsificació de mitjans de pagament
- tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement
- tràfic il·lícit de materials radioactius o substàncies nuclears
- tràfic de vehicles robats
- violació
- incendi voluntari
- delictes inclosos en la jurisdicció de la Cort Penal Internacional
- apoderament il·lícit d'aeronaus i barcos
- sabotatge²

3. Descripció completa de les infraccions no enumerades en el punt 2, per les quals s'expedix l'exhort:

.....

.....

.....

¹ Si l'exhort està dirigit a Alemanya, i d'acord amb la Declaració feta per Alemanya de conformitat amb l'article 23, apartat 4 de la Decisió Marc 2008/978/JAI del Consell, de 18 de desembre de 2008, relativa a l'exhort europeu d'obtenció de proves per a demanar objectes, documents i dades destinats a procediments en matèria penal, l'autoritat d'emissió pot a més completar la casella 1 per a confirmar que els delictes entren en l'àmbit dels criteris indicats per Alemanya per a este tipus de delictes.

J) IDENTITAT DE LES PERSONES DE QUÈ ES TRACTA

Informació sobre la identitat de les persones físiques o jurídiques a les quals es processa o es pot processar:

i) Para les persones físiques

Cognoms:

Nom:

Cognoms de fadrina o fadrí, si és el cas:

Malnom, si és el cas:

Sexe:

Nacionalitat:

Número del document nacional d'identitat o número d'afiliació a la seguretat social (quan siga possible):
.....

Data de naixement:

Lloc de naixement:

Residència i direcció coneguda; si no se sap, l'última direcció coneguda:

.....

Idiomes que la persona comprén (si se sap):

ii) Per a les persones jurídiques

Denominació:

Forma de la persona jurídica:

Denominació abreviada, nom comunament utilitzat o nom comercial, si cal:
.....

Seu de registre (si es disposa d'esta dada):

Número de registre:

Adreça de la persona jurídica:
.....**K) OBJECTES, DOCUMENTS O DADES DEMANATS PER L'EXHORT****1. Descripció del que se sol·licita en l'exhort (marque i complete les caselles que corresponguen):** Objectes (especifique'ls):
.....
..... Documents (especifique'ls):
.....
..... Dades (especifique-les):
.....
.....

2. Ubicació dels objectes, documents o dades (si es desconeix, última ubicació coneguda):

.....
.....
.....

3. Si es tracta de persones diferents de les que figuren en les caselles J i) i ii), informació sobre la identitat de les persones físiques o jurídiques de les quals se suposa que posseïxen objectes, documents o dades:

i) Per a les persones físiques:

Cognoms:

Nom:

Cognoms de fadrina o fadrí, si és el cas:

Malnom, si és el cas:

Sexe:

Nacionalitat:

Número del document nacional d'identitat o número d'afiliació a la seguretat social (quan siga possible):

Data de naixement:

Lloc de naixement:

Residència i direcció coneguda; si no se sap, l'última direcció coneguda:

.....

Idiomes que la persona comprén (si se sap):

ii) Per a les persones jurídiques

Denominació:

Forma de la persona jurídica:

Denominació abreviada, nom comunament utilitzat o nom comercial, si cal:

Seu de registre (si es disposa d'esta dada):

Número de registre:

Adreça de la persona jurídica:

Altres adreces on tinga activitat empresarial:

.....

L) EXECUCIÓ DE L'EXHORT

1. Els terminis per a l'execució de l'exhort s'establixen en la Decisió Marc 2008/978/JAI del Consell¹. No obstant això, si la sol·licitud és particularment urgent cal indicar un altre termini més breu i justificar-ho, marcant la casella corresponent:

Termini més breu:(dd/mm/aaaa)

Motius:

- Terminis imposats pel procediment
- Altres circumstàncies especialment urgents (especifique-les)

2. Marque i òmpliga si és procedent

- Se sol·licita a l'autoritat d'execució que complisca els tràmits i procediments següents²

.....

- L'exhort d'obtenció de proves també comprendrà tot objecte, document i dada que l'autoritat d'execució descobrisca a l'executar el present exhort i que, sense que hi haja altres investigacions complementàries, considere pertinent per als procediments als efectes dels quals s'ha expedit el present exhort.

- Es requerix que l'autoritat d'execució prenga declaració a les persones presents durant l'execució del present exhort que estiguen directament relacionades amb el present exhort.

M) RECURSOS

1. Descripció dels recursos de què disposen en l'estat d'emissió les parts interessades, incloent-hi tercers de bona fe, i dels tràmits que han de complir:

.....

2. Tribunal davant el qual pot interposar-se el recurs

.....

3. Informació sobre qui pot interposar el recurs

.....

4. Termini per a interposar el recurs

.....

5. Organisme de l'estat d'emissió que pot subministrar més informació sobre procediments per a interposar recurs en el dit estat i sobre la possibilitat d'obtenir assistència lletrada i traducció i interpretació.

Denominació

Persona de contacte (si és procedent):

Adreça:

Telèfon: (prefix país) (prefix local)

Fax (prefix país) (prefix local)

Correu electrònic:

¹ DO L350 de 30.12.2008, p. 72

² Se suposa que l'autoritat d'execució complirà amb les formalitats i procediments indicats per l'autoritat d'expedició a menys que siguin contraris als principis fonamentals del dret de l'estat d'execució. No obstant això, això no crearà cap obligació de prendre mesures coercitives.

N) DISPOSICIONS FINALS I FIRMA

1. Informació opcional que es donarà només en relació amb Alemanya.

- Es declara que el(els) delictes corresponents d'acord amb el dret de l'estat d'emissió s'inclou(en) en l'àmbit dels criteris indicats per Alemanya en la declaració¹ formulada d'acord amb l'article 23, apartat 4 de la Decisió Marc 2008/978/JAI del Consell.

2. Altra informació pertinent per a la causa, si n'hi ha:

.....
.....

3. Mitjans per a traslladar els objectes, documents o dades:

- Correu electrònic:
 Fax
 Enviament de l'original per correu
 Altres mitjans (especifique'ls)

.....

4. Firma de l'autoritat d'emissió o del seu representant, per la qual se certifica l'exactitud del contingut de l'exhort:

Nom i cognoms:

Funció (títol/grau):

Data:

Segell oficial (si n'hi ha):

O) SI LA SECCIÓ D) ESTÀ COMPLETA, FIRMA I DADES DEL REPRESENTANT DE L'AUTORITAT VALIDADORA

.....

Nom i cognoms:

Funció (títol/grau):

.....

Data:

.....

Segell oficial (si n'hi ha):

¹ DO L 350 de 30.12.2008, p.72